

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పత్రిక

సంపుటి : 51

సంచిక : 11-13

విజయవాడ

5-8-2018

పేజీలు : 24

వెల : రు. 10/-

కడప, బయ్యారంలో ఉక్కు పరిశ్రమల స్థాపన

ఉద్దేశ్యపూరిత నిర్లక్ష్యం వహిస్తున్న కేంద్రం, రాష్ట్రాల పాలకులు

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర పునర్విభజన చట్టం 2014లో కేంద్ర పాలకులు ఇరు రాష్ట్రాలలో స్థాపించబోయే విద్యాసంస్థలు, ప్రాజెక్టులు, కర్మాగారాల గురించి పేర్కొన్నారు. విభజిత ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం-కడప జిల్లాలోను, తెలంగాణరాష్ట్రం ఖమ్మంజిల్లా, బయ్యారంలో కేంద్ర ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలో ఉక్కు కర్మాగారాలు నిర్మించాలనేది అందులో ఒక అంశం. చట్టంలో పేర్కొన్న అనేక అంశాలకు తిలోదకాలు ఇచ్చినట్లు ఇరు తెలుగురాష్ట్రాలలో ఉక్కు పరిశ్రమల నిర్మాణానికి కూడా కేంద్ర పాలకులు సుముఖంగా లేరు. ఇరు రాష్ట్రాలలో అధికారంలోనున్న తెలుగుదేశం, టీఆర్ఎస్ పాలకులు కూడా ఈ పరిశ్రమలు సాధించుకోవటానికి, కేంద్రంపై వత్తిడికి, ఆందోళనకు సిద్ధం కాలేదు. నాలుగేళ్ళ కాలం గడిపిన తర్వాత 2019 ఎన్నికల ముంగిట ముఖ్యంగా ఆంధ్రప్రదేశ్లో అధికార, పాలక పార్టీలకు కడప ఉక్కు ఫ్యాక్టరీకోసం ఆందోళన, ఒక ఎన్నికల ఎజెండా అంశంగా మారింది.

కడపలో ఉక్కు ఫ్యాక్టరీ నిర్మించకపోవటానికి-దేశం పట్ల, ప్రజలపట్ల బాధ్యత లేని పాలకుల విధానాలే ప్రధాన కారణం; దేశం గురించి, ప్రజల గురించి పైకి జపం చేస్తూనే, సామ్రాజ్యవాదుల బహుళజాతి కంపెనీలకు, బడా కార్పొరేటు కంపెనీలకు మన సహజసంపదలను దోచిపెట్టే వారి నీచమైన విధానాలే దీనికి మూలం; తమ స్వార్థ ప్రయోజనాల కోసం దేశాన్ని, ప్రజలను తెగనమ్మటానికి సిద్ధపడే వారి దళారీ విధానాలే కీలకం. దేశంలో, రాష్ట్రాలలో కొన్ని ప్రాంతాలకే నీటి పారుదల, విద్యా, వైద్య, అవకాశాలను కల్పించి, అత్యధిక ప్రాంతాలను విద్యా, వైద్యాలకు దూరంగా నిరంతర దుర్భిక్ష పీడిత ప్రాంతాలుగా దశాబ్దాల తరబడి కొనసాగించటంలో పాలకుల కుటీల విధానాలు దాగివున్నాయి. తమ పరిశ్రమలకు కావలసిన కారుచౌక కూలీల ఉత్పత్తి కేంద్రాలుగా ఈ ప్రాంతాలు మిగిలిపోవటంతో పాటు, ప్రాంతీయ అసమానతలు పెరిగి ప్రజల మధ్య శత్రుత్వం రగులుకోవాలని పాలకులు కోరుకుంటున్నారు. సమగ్రాభివృద్ధికి పథకాలు లేకా కాదు; నిధులు లేకా కాదని గ్రహించాలి. సహజ వనరులను ప్రత్యేకించి ఇనుప ఖనిజ వనరుల వినియోగం పట్ల మన దేశ, రాష్ట్రాల పాలకులు అనుసరిస్తున్న సామ్రాజ్యవాద అనుకూల బాధ్యతారహిత వైఖరులను విశాఖ ఉక్కు పరిశ్రమ నేపథ్యం నుండి పరిశీలిద్దాం.

ఐదు దశాబ్దాల క్రితం 'విశాఖ ఉక్కు-ఆంధ్రుల హక్కు' పేరుతో రాష్ట్రవ్యాపితంగా దీర్ఘకాల ఉద్యమం సాగింది. ఈ ఆందోళనలపై పోలీసులు జరిపిన కాల్పులలో వివిధ జిల్లాలో మొత్తం 32 మంది అమరులయ్యారు. ఫలితంగా కేంద్ర ప్రభుత్వం దిగివచ్చింది. స్టీల్ అథారిటీ ఆఫ్ ఇండియా (సెయిల్) ఆధ్వర్యంలో విశాఖ ఉక్కు ఫ్యాక్టరీ 30 లక్షల టన్నుల ఉత్పత్తి సామర్థ్యంతో మొదలై ప్రస్తుతం 73 లక్షల టన్నులకు చేరుకుంది. 60 వేల మందికి ప్రత్యక్షంగా, లక్షమందికి పైగా పరోక్షంగా ఈ ఫ్యాక్టరీ ఉద్యోగ, ఉపాధి అవకాశాలను కల్పిస్తోంది. ఆశ్చర్యకరమైన అంశమేమంటే, విశాఖ స్టీలు ఫ్యాక్టరీకి ఇనుపఖనిజ అవసరాలను గ్యారంటీ చేస్తూ ఇంతవరకు ప్రభుత్వం క్యాప్టివ్ మైన్స్ ను కేటాయించలేదు. విశాఖకు 270కి.మీ. దూరం నుండి ప్రస్తుత ఫత్తీస్ ఘడ్ లోని బైలదిల్లా గనులనుండి విశాఖ ఉక్కు ఫ్యాక్టరీకి ఇనుపఖనిజం సరఫరా అవుతోంది. విశాఖ స్టీల్స్ కోరినా అనంతపురం ఇనుప ఖనిజ గనులు కేటాయించలేదు. అలాగే ఒరిస్సాలో ఇనుప గనులనూ క్యాప్టివ్ మైన్స్ గా ఇవ్వటానికి ప్రభుత్వం నిరాకరించింది. మరోవైపున దక్షిణకొరియా బహుళజాతి సంస్థ పోస్కోకు ఒరిస్సా కళింగనగర్ లోని ఇనుపగనులను కట్టబెట్టటమేగాక, ఆ ఖనిజాన్ని ఎగుమతి చేసుకోవటానికి కూడా అనుమతించింది.

అలాగే ఉక్కు ఉత్పత్తి రంగంలో పెద్దసంస్థలుగా వున్న టాటా, జిందాల్, మిట్టల్ కంపెనీలను మించి 1కోటి 20లక్షల టన్నుల ఉత్పత్తి సామర్థ్యంతో (!) ఆంధ్రప్రదేశ్ లో 2007లో బ్రాహ్మణీ స్టీల్స్ కు శంకుస్థాపన చేశారు. 'అలూలేని సూలూలేని' ఈ ఫ్యాక్టరీకి లక్ష టన్నుల ఇనుప ఖనిజ గనులను క్యాప్టివ్ మైన్స్ గా కేటాయించారు.

సామ్రాజ్యవాద, ప్రైవేటు ఉక్కు పరిశ్రమల ప్రయోజనాలకే పాలకులు కట్టుబడి వున్నారని, ప్రభుత్వ రంగంలోని విశాఖ ఉక్కు పరిశ్రమకు కనీస గ్యారంటీలు కల్పించటం లేదని అర్థం కావటం లేదా?!

ఉక్కు తయారీలో క్రోమైట్ ఖనిజం కీలకమైనది. క్రోమైట్ కలపటం ద్వారానే ఉక్కు తుప్పు పట్టకుండా ఉంటుంది. మన దేశంలో 6 కోట్ల 60 లక్షల టన్నుల క్రోమైట్ ఖనిజ నిల్వలున్నాయని అంచనా. ప్రపంచ

జులై 28
డా॥ టి.ఎన్.
వర్ధంతి

విప్లవ కమ్యూనిస్టు నేత, మార్క్సిస్టు మేధావి
డా॥ త్రివిమల నాగిరెడ్డికి విప్లవ జీవహర్షం

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పత్రిక

సంపాదకుడు

పి. జస్వంతరావు

వెబ్సైట్ :

www.janasakthionline.com

ఈ-మెయిల్ :

janasakthi1963@gmail.com

సంపుటి : 51 సంవత్సరం : 11-13

5-8-2018

లోకసంస్కర్త

చరిత్ర పుటలనుండి :

టి.ఎన్.జీవితమూ-రాజకీయాలు

- కా॥విశ్వం 3

అంతర్జాతీయం :

ట్రంప్-కిమ్ భేటీ

6

ప్రపంచ సైనిక వ్యయం

7

వలసదార్లపై హింసాకాండ

8

డాక్యుమెంట్ :

చైనాలో నూతన విద్యావిధానం

- లూటింగ్ యీ 9

రాజకీయాల్నికం :

కాశ్మీర్: నెరవేరిన ప్రజల ఆకాంక్షలు

15

బ్యాంకింగ్ వ్యవస్థలో సంక్షోభం

17

తీరని రైతుల వెతలు

19

ఉద్యోగ కల్పనల ప్రహసనం

21

రైల్వేలో ప్రైవేటీకరణ

22

రైతుల రుణమాఫీ-ఆచరణ

23

జోహార్లు :

కామ్రేడ్స్ భోకన్ మజుందార్, కోవై ఈశ్వరన్ 14

కామ్రేడ్ భాస్కర్ నంది

18

కామ్రేడ్ నిర్మలానంద

20

రిపోర్టు :

హూల్ జాబ్స్ క్రాంతిదేశ రాష్ట్రమహాసభ 24

వెల : విడిప్రతి.....రూ.10/-

సంవత్సర చందా....రూ. 100/-

ఇరుసవూ :

పి. జస్వంతరావు, సంపాదకుడు

32-13-26/1, బి.ఎం.ఆర్. రోడ్,

ఎం.ఆర్.పురం, విజయవాడ-10.

నిల్వలతో పోలిస్తే మన దేశంలో నిల్వలు ఒక్క శాతం మాత్రమే. ఒరిస్సా మైనింగ్ కార్పొరేషన్, టాటా స్టీల్, మరెకొన్ని కంపెనీలు ఇంతటి విలువైన క్రోమైట్ ఖనిజాన్ని తవ్వి వెలికితీస్తున్నాయి. వెలికితీసిన క్రోమైట్ ఖనిజాన్ని దాదాపు 85 శాతం ఎగుమతి చేస్తున్నాయంటే, ఖనిజవనరుల వినియోగంలో మన పాలకులెంత ప్రజావ్యతిరేక స్వభావంతో ఉన్నారో తెలుస్తుంది.

ఇక, మన రాష్ట్రంలో గాలిజనార్లనరెడ్డి సోదరుల ఆధ్వర్యంలో బ్రాహ్మణీ స్టీల్ కోసమంటూ ఆంధ్ర-కర్ణాటక సరిహద్దులలోని 65 ఎకరాలలో 2007లో ఇనుప ఖనిజ తవ్వకాలకు అనుమతించారు. ఓబుళాపురం మైనింగ్ కార్పొరేషన్కు అనుమతి పొందిన 'గాలి సోదరులు' అక్కడ మరో 260 ఎకరాల భూములను కబ్జా చేశారు. ఈ భూములను తనఖా పెట్టి 350 కోట్ల రూపాయలు దండుకున్నారు. పాలకుల కనుసన్నలలోనే లీజు పొందేందుకు విధించిన నిబంధనలన్నీ బేఖాతరు చేశారు. బ్రాహ్మణీస్టీల్ శిలాఫలకంగా మిగిలిపోగా, హద్దులనతిక్రమించి ఇనుపఖనిజ తవ్వకాలు జోరుగా సాగించారు. రైలు, రోడ్లు, సముద్ర మార్గాలలో సగటున రోజుకు 20 వేల టన్నులకు పైగా ఖనిజాన్ని ఎగుమతి చేస్తున్నా పాలకులు మిన్నకున్నారు. అనంతపురం జిల్లా ఓబుళాపురం నుండి నెల్లూరుజిల్లా కృష్ణపట్నం ఓడరేవు ద్వారా ఇనుప ఖనిజం ఎగుమతి చేసే క్రమంలో వీరి లారీలక్రింద నలిగి ఒక్క నెల్లూరు జిల్లాలోనే వందలాది మంది మరణించినా, పాలకులు పట్టనట్లు వ్యవహరించారు. ఈ ముడి ఖనిజానికి టన్నుకు కేవలం 11రూ॥నుండి 27రూ॥ మాత్రమే ప్రభుత్వానికి సెస్సుగా చెల్లించి, టన్ను 5 వేల రూ॥ నుండి 7వేల రూ॥కు విదేశాలకు అమ్ముకొని 'గాలి సోదరులు' వేల కోట్ల రూ॥ గడించారు. ఇవన్నీ నిరాటంకంగా సాగిపోవటానికి పాలక పార్టీలన్నింటికీ ఎవరి వాటాను వారికందించారు. ఈ విధంగా అక్రమంగా పోగుపడ్డ సంపదతో కర్ణాటక రాష్ట్రంలో రాజకీయాలను శాసించారు. బిజెపి ప్రభుత్వంలో మంత్రులుగా, అధికార పార్టీ నాయకులుగా యధేచ్ఛగా ఇనుప ఖనిజాన్ని కొల్లగొట్టారు. తమ స్వీయ, స్వార్థ ప్రయోజనాలు మినహా పాలకులకు ప్రజల, దేశ ప్రయోజనాలు పట్టవనటానికి ఇంతకంటే నిదర్శనమేం కావాలి?! పాలకవర్గ పార్టీల మధ్య, పార్టీలలో ముఠాల మధ్య వాటాల పంపిణీలో గొడవలే సిబిఐ విచారణలుగా, అక్రమ ఆస్తుల కేసులుగా నమోదు కావటం మినహా, బహిరంగంగా, అందరి కళ్ళెదురుగా ఖనిజాన్ని కొల్లగొట్టుకెళ్తున్నప్పుడు వీరంతా కళ్ళప్పగించిన వారేగా?!

దేశంలో ప్రజలందరికీ గృహ నిర్మాణం జరగాలంటే ఇనుము, ఉక్కు అవసరం ఎంతో వుంది. ప్రపంచంలో సగటు ఉక్కు తలసరి వినియోగం 216 కిలోలు వుండగా, మన దేశంలో 60 కిలోలుగా వుంది. ప్రస్తుత దేశ ఉక్కు ఉత్పత్తి సామర్థ్యం 10 కోట్ల టన్నులు కాగా, 2030 నాటికి దానిని 30 కోట్ల టన్నులకు పెంచాలనుకుంటున్నట్లుగా ఉక్కు మంత్రిత్వ శాఖ ప్రకటించింది. ఆ మేరకు కూడా ఉక్కు పరిశ్రమలు స్థాపించాల్సిన అవసరముంది.

కడప ఉక్కుపరిశ్రమ ఏర్పాటుకు కావలసిన గనులు, భూమి, నీరు తదితర అన్ని వనరులూ వున్నాయి. అపార మానవ శ్రమ శక్తి అందుబాటులో వుంది. అనంతపురంలో లభించే ఇనుప ఖనిజం నాణ్యత కలిగిందని ఫ్యాక్టరీ ఏర్పాటు సాధ్యాసాధ్యాలను అధ్యయనం చేసిన మెకాన్ సంస్థ స్పష్టం చేసింది. ఇక్కడ లభ్యమయ్యే ఇనుప ఖనిజ నాణ్యత(ఎఫ్ఐ కంటెంట్) 58.5 శాతంగా వుంది. వెనుకబడిన రాయలసీమ జిల్లాల్లో ఈ ఉక్కు ఫ్యాక్టరీ నిర్మాణం జరిగితే ఒక మేరకైనా ప్రజల జీవితాలలో మెరుగుదలకు తోడ్పడుతుంది. అనంతపురంలో లభ్యమయ్యే ముడి ఖనిజం ఉక్కుఫ్యాక్టరీ నిర్వహణకు 15-20 సం॥లు సరిపోతుంది. దీనికి దగ్గరలో ఒకవైపున బళ్లారిలో 200 కోట్ల టన్నుల ఇనుప ఖనిజ లభ్యత వుంది. మరొకవైపున ప్రకాశం జిల్లాలో ఇనుప ఖనిజ నిల్వలు వున్నాయి. ఫ్యాక్టరీ నిర్మాణానికి తగిన సాంకేతిక నైపుణ్యమూ మనకు వుంది. ఈ అంశాలన్నింటినీ పరిగణనలోకి తీసుకుని ఖచ్చితంగా కడప జిల్లాలో ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలో ఉక్కు ఫ్యాక్టరీ నిర్మించి తీరాలని డిమాండ్ చేయాలి.

దేశంలోని సమస్త వనరులు ప్రజల ప్రయోజనం కోసమే వినియోగించాలని, భవిష్యత్తు తరాల అవసరాల దృష్టితో దేశంలోని విలువైన ఖనిజాల ఎగుమతిని ఆపివేయాలనే విధానాన్ని అంతా ఒక్కటే నినదించాలి. "తనలో దేశభక్తి అణు మాత్రమున్ను ఏ పౌరుడైనా సిగ్గుచేటైన ఈ పరిస్థితులకు వ్యతిరేకంగా సహజంగానే తిరుగుబాటు చేస్తాడు. భారతప్రజల సముజ్జ్వల కీర్తిని పునఃప్రతిష్ఠించటానికి పాటు పడతాడు"న్న కా॥టి.ఎన్ ఆశలను నిజం చేసేందుకు పూనిక వహించాలి. పాలకవర్గ పార్టీలు తమ ఎన్నికల ప్రయోజనాలకు లోబడి మాత్రమే కడప ఉక్కు ఫ్యాక్టరీ సాధన పేరిట నాటకాలు ఆడుతున్నారని గ్రహించాలి. 'గాలి' సోదరులవంటి దళారులకో, లేక సామ్రాజ్యవాదుల బహుళశాఖ సంస్థలకో కడప ఉక్కు ఫ్యాక్టరీని కట్టబెట్టాలనే తలంపును ప్రతిఘటించాలి. ఒకరిపై ఒకరు నిందలు మోపుకుంటూ తమ బాధ్యతలను గాలికొదిలేసిన కేంద్ర-రాష్ట్ర పాలకుల వైఖరులను నిలదీయాలి. ప్రభుత్వ రంగంలో కడప, బయ్యారంలో ఉక్కు ఫ్యాక్టరీ నిర్మాణం కోసం కార్మికులు, రైతాంగం, యావన్ముంది ప్రజానీకం, ప్రజాతంత్రవాదులు ఉద్యమించాలి. ★

ఈ దేశం తాకట్టుపెట్టబడిందని, తాకట్టు పెట్టింది ఈ దోపిడీ పాలకవర్గాలే అని న్యాయస్థానాల సాక్షిగా గల్జించిన కా॥నాగిరెడ్డి

విశ్నం

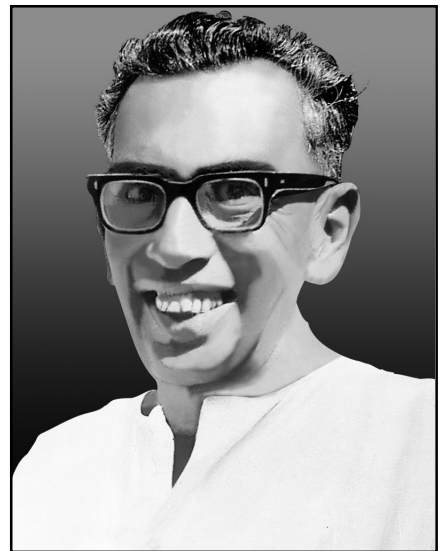
బ్రిటీష్ వలసవాదులు ఈ దేశ ప్రజానీకపు మూల్గులను సైతం పీల్చివేసి భారతదేశ సంపదను తమ దేశానికి 200 సం॥పాటు యధేచ్ఛగా తరలించుకుపోయారు. దీనికి వ్యతిరేకంగా ఆకళంక దేశభక్తుల, వీరకిశోరాల నేతృత్వంలో మహాగ్రమైన జాతీయ విప్లవం నడిచింది. ఈ దోపిడీని చిలకమర్తి “భరత ఖండంబు చక్కని పాడి ఆవు” పద్యంలో అత్యంత చక్కగా విశదీకరించారు. ఈ దేశ ప్రజానీకం ఎంతటి తీవ్రమైన ఆర్థిక దోపిడీకి గురి అవుతున్నారన్నది అత్యద్భుతంగా విశదీకరించారు. ఈ సామ్రాజ్యవాద ఆర్థిక దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా జరుగుతున్న పోరాటాలన్నింటిని విద్రోహ కుమ్మక్క ద్వారా అణచివేసిన ఈ దేశపు బడా బూర్జువా, భూస్వామ్యవర్గాలు తెల్లదొరల స్థానంలో నల్లదొరలై ఈ దేశాన్ని దోపిడీ చేసుకొమ్మని గేట్లు బార్లా తెరిచి సామ్రాజ్యవాదుల్ని ఆహ్వానించారు.

అధికార మార్పిడి జరిగిన 50 సంవత్సరాల తర్వాత స్వర్ణోత్సవ సంబరాలలో మునిగి తేలుతున్నట్లు నటిస్తున్న ఈ పాలకవర్గాలు ఈ దేశపు ఆర్థిక వ్యవస్థ తీవ్రమైన సంక్షోభంలో కూరుకుపోయిందని, దీని నుంచి బైటపడటానికి ప్రజలు అపారమైన త్యాగాలకు సిద్ధంకావాలని ఉపన్యాసాలిస్తున్నారు. ఈ ఆర్థిక సంక్షోభం సృష్టికర్తలెవరు అన్న విషయాన్ని ఏమీ ఎరగనట్లు నటిస్తున్నారు. ఈ ఆర్థిక విధానాల రూపకల్పనలో ఎటువంటి పాత్రలేని ఈ దేశపు కోట్లాది పీడిత ప్రజానీకాన్ని ఈ ఆర్థిక విధానాల దుష్పరిణామాలకు బాధ్యుల్ని చేస్తున్నారు. నేడు నూతన ఆర్థిక విధానాల పేరుతో అమలు జరుప బడుతున్న విధానాలు, అధికార మార్పిడి జరిగినప్పటి నుంచీ కొనసాగుతున్న ఆర్థిక విధానాల కొనసాగింపుగా వేగిరపర్చడమే తప్ప వేరుకాదనేది టి.ఎన్. ‘తాకట్టులో భారతదేశం’ అధ్యయనం చేస్తే మనకు అర్థం అవుతుంది.

ఆ రోజున కోర్టులో ఈ దేశం యొక్క ఆర్థిక పరిస్థితిని ఎంతలా దివాళా తీయిస్తున్నారో, ఈ దివాళాకోరు ఆర్థిక విధానాల మూలంగా ప్రజల్లో సంక్షోభం తీవ్రమైపోయి, సంక్షోభాల ఫలితంగా విధిలేక వీధుల్లోకొచ్చిన ప్రజానీకాన్ని తీవ్రమైన అణచివేతకు గురిచేస్తున్న ఈ ప్రభుత్వాల, పాలకుల దుర్మార్గమైన విధానాలను ఆయన తీవ్రంగా నిరసిస్తున్న సమయాన ఈ దేశపు సర్కారీ ఆర్థికవేత్తలు, మేధావులు నోళ్ళు మూసుకొని ప్రభుత్వానికి మౌన మద్దతులు పలికారు. అదే సర్కారీ అర్థ శాస్త్రవేత్తలు ఈ రోజున దేశ ఆర్థిక పరిస్థితి పూర్తిగా దివాళా

తీసిందని ప్రకటనలు చేస్తున్నారు. మరోవైపు ‘వామపక్ష’ అర్థశాస్త్రవేత్తలుగా చెప్పుకొన్నవారు, టి.ఎన్. చేసిన విశ్లేషణలను ఉగ్రవాదమని గేలిచేసిన వారు, ఈ రోజున దేశం అప్పుల ఊబిలో కూరుకు పోయిందనే ‘కొత్త’ విషయాన్ని కనుక్కొన్నట్లుగా దంబాలు పలుకుతున్నారు. కనీసం నేడు పలుకుతున్న ఈ పలుకులకు అనుగుణంగా ప్రజాకార్యాచరణకు కదిలే పరిస్థితి నేటికీ కూడా లేకపోవడం అంటేనే ఈ వామపక్ష మేధావుల దివాళాకోరు రాజకీయ ఆచరణ మనకు అర్థం అవుతుంది. కనీసం టి.ఎన్. ఆనాడే ఈ విషయాన్ని చెప్పారన్న చారిత్రక సత్యాన్ని కూడా మరుగుపర్చడానికి విశ్వప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. కేవలం ఆర్థిక విషయాలే కాకుండా, ఈ వినాశకర ఆర్థిక విధానాల ప్రాతిపదికగా అమలయ్యే రాజకీయ విధానాలు ఈ దేశపు కోట్లాది పీడిత ప్రజానీకానికి ఎంతటి ద్రోహం చేస్తున్నాయో, అంతిమంగా ఈ దేశ పీడిత ప్రజానీకం బడా భూస్వామ్య, దళారీ బూర్జువా, సామ్రాజ్యవాద రథచక్రాలకు ఎలా కట్టివేయబడుతున్నారో ఆయన తన తార్కికమైన రాజకీయ, ఆర్థిక విశ్లేషణలను వివరించి ఈ దేశ ప్రజానీకాన్ని ప్రజాతంత్ర మేధావి వర్గాన్ని వెన్నుతట్టి లేపడానికి కృషిచేశాడు. ఆయన ఆనాడు కోర్టులో చేసిన ప్రకటన ఈ నాటికీ సరిపోలిక (రిలవెన్స్) కలిగి ఉంది. ఆయన చెప్పిన సంక్షోభం మరింత తీవ్రమై ఎలా ఈ దేశ పీడిత ప్రజానీకాన్ని ఉరికొయ్యలకు వేలాడేట్లు చేస్తున్నదో మనం పరిశీలిద్దాం!

ఆర్థిక సమానత్వం లేని రాజకీయ సమానత్వం అనేది ఒక మాయ (without economic equality, political equality is a myth) అనే రాజకీయ అర్థశాస్త్ర సూత్రాన్ని గమనంలోకి తీసుకొంటే, మనదేశంలో రాజకీయ సమానత్వం ఎంత గొప్ప స్థాయిలో ఉంటుందో మనకు అర్థమయి తీరుతుంది. భారతదేశానికి అతి పెద్ద ప్రజాస్వామిక, గణతంత్ర రాజ్యాంగాన్ని తయారుచేశామని, ఈ రాజ్యాంగం ప్రాతిపదికన సర్వమానవ సమానత్వం నెలకొల్పబడుతుందని, వాక్, సభా, సంఘ స్వాతంత్ర్యాలు గ్యారంటీ చేయబడ్డాయని ఈ దేశపు రాజ్యాంగ నిపుణులు ఘోషించారు. ఈ రాజ్యాంగం అతి పవిత్రమైన, అతి పూజనీయమైన గ్రంథమని ఘోషించారు. సరిగ్గా ఈ వాదనలలోని బూటకత్వాన్ని కా॥ నాగిరెడ్డి ఇలా ఎండగట్టారు: “మన రాజ్యాంగం సామ్రాజ్యవాదులచే ఎంతో జాగ్రత్తగా ఎంతో శ్రమపడి వేసిన పునాదులపై నిర్మించబడిన ఉపరితల

నిర్మాణం మాత్రమే! అప్పటికే ఉన్న న్యాయవ్యవస్థను, పరిపాలనా వ్యవస్థను, వాటి చట్టాలు, నియమ నిబంధనలతో సహా చట్టబద్ధం చేయటం, అప్పటికి అమలులో వున్న సామాజిక ఆర్థిక వ్యవస్థను మరింత బలీయం చేయటం ఈ నూతన రాజ్యాంగం యొక్క అసలు ఉద్దేశ్యం. ఈవిధంగా “జాతీయ నాయకత్వం” పేరిట ప్రాతినిధ్యం వహించిన బూర్జువా వర్గం భారత ప్రజలను విదోహానికి గురి చేయటాన్ని ఈ రాజ్యాంగం పూర్తి చేసింది. నూతన రాజ్యాంగాన్ని ఆమోదించటంలో అప్పటికన్న నిర్మాణ వ్యవస్థను పదిలంగా వుంచుటకు, దానికి ఏమాత్రం దెబ్బ తగలకుండా వుండటానికి భారత బూర్జువావర్గం దేశంలో అధికారాన్ని స్వీకరించింది” (పేజీ 13). ఈవిధంగా పుట్టుకలోనే అష్టావక్ర పుట్టుకగా ఉన్న ఈ రాజ్యాంగం ఆధారంగా పరిపాలించబడే ఈ దేశంలో రూపొందించే ఆర్థిక, రాజకీయ విధానాలు ఏ వర్గానికి దానిహం అవుతామో, ఏ వర్గం యొక్క ప్రయోజనాలకు దెబ్బతగులకుండా కాపలా కాస్తాయో టి.ఎన్. వివరిస్తూ, తన గత 25 ఏండ్ల అనుభవాల ప్రాతిపదికగా సంఘటనలతో సైతం వివరిస్తూ కుట్రదారులెవరో తేల్చుమని భారత న్యాయవ్యవస్థకు ‘సవాల్’ విసిరాడు.

భారత ఆర్థిక వ్యవస్థ ఎటువంటి సంక్షోభం ఎదుర్కోవడంలేదని, భారతదేశంలో అభివృద్ధి స్వర్ణ రథచక్రాలతో పురోగమిస్తోందని నెహ్రూ నుంచి, ఇందిరాగాంధీ వరకు ఆర్థిక విధానాలు అన్నీ సజావుగా నడుస్తున్నాయనే ప్రచారం చేశారు. ఐ.ఎం.ఎఫ్.లాంటి వాటి దగ్గర తీసుకునే అప్పులను బహిరంగపరచేవారు కాదు. వాటికున్న నిబంధనలను

బహిరంతం చేసేవారు కాదు. ఆనాడు కా॥ నాగిరెడ్డి లాంటి విప్లవకారులు ఈ ప్రభుత్వ దళారీ, దోపిడీ ఆర్థిక విధానాలను, పీడిత ప్రజానికాన్ని బలిపశువులుగా మార్చబోయే ఈ ఆర్థిక విధానాల దుష్పరిణామాలను ప్రజలకు అందచేయడంలో అగ్రభాగాన నిలబడ్డారు. ఇందుకోసం వాళ్ళపై తీవ్రమైన అణచివేత, కుట్రకేసులు బనాయించబడ్డాయి. న్యాయస్థానం సాక్షిగా నాగిరెడ్డి ఈదేశ ఆర్థిక వ్యవస్థపై సామ్రాజ్యవాదుల పట్టును, ఈ దోపిడీ పాలకుల బడా బూర్జువా, భూస్వామ్య శక్తుల ప్రభావాన్ని బహిరంతం చేశారు.

భారత ఆర్థిక వ్యవస్థ సర్వవ్యాప్త సంక్షోభంలో కూరుకుపోయిందని, వ్యవసాయ, పారిశ్రామిక ఉత్పత్తుల రేట్లు గణనీయంగా క్షీణించాయని, ఉత్పత్తి శక్తులయిన ప్రజల కొనుగోలుశక్తి నశించి, అష్టకష్టాలు పడుతున్నారని టి.ఎన్. హెచ్చరించాడు. వ్యవసాయ రంగంలో భారత దళారీ పాలకులు అనుసరించిన ఆర్థిక విధానాలు ఏకకాలంలో రైతాంగాన్ని, రైతాంగంపై ఆధారపడిన గ్రామీణ చేతివృత్తుల వారిని; వ్యవసాయాధార పరిశ్రమలలోని కార్మికవర్గాన్ని తీవ్రమైన సంక్షోభంలోకి నెట్టివేశాయి. “హరితవిప్లవం” వాస్తవంలో అనేక వ్యవసాయ ఉత్పత్తులు గణనీయంగా పడిపోయేట్లు చేసింది. ఎంపిక చేయబడిన ప్రాంతాలలో ఎంపిన చేయబడిన పంటల అభివృద్ధి నే మొత్తంగా వ్యవసాయరంగ అభివృద్ధి అని బూర్జువా అర్థ శాస్త్రవేత్తలు దిక్కులు పిక్కిల్లేలా తప్పుడు ప్రచారాన్ని లంకించు కొన్నారు. వాస్తవంగా జరిగిన అభివృద్ధి ఏమిటి? ఈ జరిగిందని చెప్పబడిన అభివృద్ధి ఫలాలు ఎవరికి చెందాయి? జరిగిందని చెప్పబడుతున్న అభివృద్ధి దీర్ఘ కాలంలో ఏ వర్గప్రయోజనాలు కాపాడబోతుందో ఆయన స్పష్టంగా విశదీకరించారు. అధికారిక లెక్కలనే (గణాంకాలనే) ఉటంకిస్తూ భారత వ్యవసాయ రంగంపై ఆయన చేసిన విశ్లేషణ నేటికీ వాస్తవికతను కల్గివుంది. ఆయన చేసిన నిర్ధారణల ప్రకారం “భారతదేశంలో ఒక్క గోధుమ విషయంలో మినహా వ్యవసాయ పంటల ఉత్పత్తిలో ఏదీకేడాదికి అభివృద్ధి రేట్లు గణనీయంగా పడిపోయినట్లు బయట పడుతుంది. ఆహార విలువలు అత్యధికంగా ఉండే పప్పుదినుసుల విషయంలోనూ, ప్రధాన పారిశ్రామిక ముడి సరుకు అయిన వేరుశనగ విషయంలోనూ అభివృద్ధి రేట్లు తిరోగమనంలో ఉన్నాయి. అంత కంతకూ విదేశీ మారకద్రవ్యం హెచ్చుగా వెచ్చిస్తున్న నూనెగింజలు, ప్రత్తిలాంటి ప్రధాన పంటల ఉత్పత్తిలో 1960-61 నుండి 1968-69 మధ్యకాలంలో పెరుగుదల శూన్యం. వ్యవసాయ ఆర్థిక వ్యవస్థకు పారిశ్రామిక అభివృద్ధికి ముప్పుకలిగించే ధోరణి”. (తాకట్టులో భారతదేశం పేజీ 21,22) మొత్తంగా వ్యవసాయ రంగ ఉత్పత్తి 70వ దశకంలో బాగా దెబ్బతిన్నది. 1950-60 మధ్యకాలంలో 3.75%

పెరుగుదల రేటు 1960-70 మధ్య కాలంలో 1% కంటే తక్కువకు దిగజారిపోయింది. ఈ సందర్భంగా టి.ఎన్. వ్యవసాయ ధరల కమిషన్ నివేదికను ఉటంకిస్తూ ఒక అద్భుతమైన సూత్రీకరణను న్యాయస్థానంలో చేశారు.

ఈ ప్రభుత్వం, ప్రచార సాధనాలు బాకాలాదినట్లు “ఆహారధాన్యాల ఉత్పత్తి అలా పెరిగినా కూడా దేశంలో అప్పటికీ ఆహారధాన్యాల కొరత ఉంటుంది. కానీ ప్రజలలో కొనుగోలు శక్తి నశించి పెరుగుతున్న దారిద్ర్యం వలన ఈ ‘లోటే’, ‘మిగులు’గా కూడా కావచ్చును. అప్పుడు ప్రభుత్వం ఆహార రంగంలో అసాధారణ విజయం సాధించినట్లుగా సగర్వంగా బాకాలాడుకోవచ్చు. డోలు వాయిచుకోవచ్చును”. సరిగ్గా 1970లలో ఉద్ఘాటించినట్లు 1996లో జరిగిన పార్లమెంట్ ఎన్నికలలో గ్లోబలైజేషన్ ‘రావు’, ‘మన్మోహన్’లు భారతదేశం ఆహార ధాన్యాలలో మిగులు సాధించిందని, అమెరికన్ గోధుమలు దిగుమతి చేసుకొనే స్థితి నుంచి అద్భుతంగా ఆహారధాన్యాల మిగులును సాధించామని నిలువెత్తు పోస్టర్ల ప్రచారం సాగించారు. సరిగ్గా టి.ఎన్. చెప్పినట్లు దేశంలో దారిద్ర్యం మితిమీరిపోయి, దారిద్ర్యరేఖకు దిగువ జీవించే ప్రజానీకం రాశి పెరిగి కొనుక్కునే శక్తిలేని మూలంగా ఏర్పడిన ‘మిగులు’ను మిగులుగా తమ ఘన విజయంగా చెప్పుకొంటున్న ఈ దేశ దళారీ పాలకులను దేశభక్తులందామా? ఈ స్థితిని 25 ఏళ్ళక్రితమే ఊహించిన కా॥టి.ఎన్.ను ఉగ్రవాది అందామా?

సోషలిస్టు నెహ్రూ “దేశాన్ని పారిశ్రామికవంతం చేయడమే భారత ప్రణాళికా వ్యూహం” అని గుర్తించగా ప్రకటించాడు. ఈ ప్రకటననే న్యాయస్థానంలో కా॥ నాగిరెడ్డి చెప్తూ ఆచరణలో భారతదేశంలో పారిశ్రామికీకరణ అనేది ఎంత బూటకమైన అంశంగా ఉందో సోదాహరణంగా వివరించారు. భారత పారిశ్రామిక రంగం సోషల్ సామ్రాజ్యవాది రష్యా భల్లూకపు పట్టులో చిక్కుకుపోవడాన్ని ఒక బ్రహ్మాండమైన అభివృద్ధిగా కీర్తిస్తున్న నెహ్రూ, నెహ్రూ ‘సోషలిస్టు’ విధానాలకు మురిసిపోతూ రాజుని మించిన రాజభక్తిని ప్రదర్శించడంలో అగ్రభాగాన నిలబడుతున్న రివిజనిస్టు, నయా రివిజనిస్టు పార్టీల నాయకత్వం యొక్క విద్రోహకర పాత్రను న్యాయస్థానంలో కా॥ నాగిరెడ్డి బడాబదలు చేశారు. మొత్తం జనాభాలో అధికభాగం పారిశ్రామిక రంగంలో కేంద్రీకృతమయ్యే అవకాశమే లేని 20 ఏండ్ల ప్రణాళికాబద్ధ ప్రగతిని టి.ఎన్. నిరసించాడు.

“స్వాతంత్ర్యం” వచ్చిన 25 సం॥ల తర్వాత, ప్రణాళికాబద్ధ ఆర్థిక విధానాలు అమలవుతున్నాయని చెప్పబడిన తర్వాత కూడా ప్రపంచంలో అతి పేద దేశాలుగా పేర్కొనబడుతున్న మొరాకో, టాంజానియాలాంటి దేశాలకు సమాన స్థాయిలోనే

భారతదేశ పారిశ్రామిక రంగంలో ఉద్యోగిత శాతం (Employment percentage) ఉండటాన్ని నిరూపిస్తూ ఈ ప్రణాళికాబద్ధ ప్రగతిని, నెహ్రూ సోషలిస్టు బూటకత్వాన్ని ఎండగట్టి దేశద్రోహులెవరో తేల్చుమని డిమాండ్ చేశారు. భారత దళారీ బూర్జువావర్గం వెన్నెముకలేనిదని చాటిచెప్తూ, సామ్రాజ్యవాదులు ఉత్పత్తి చేసే పారిశ్రామిక ఉత్పత్తులను అమ్మకంచేసే దళారీ పాత్రనే అది పోషించడానికి ఇష్టపడుతోందని; స్వతంత్ర, ప్రజాతంత్ర పారిశ్రామిక విధానాన్ని ఈ దళారీ బూర్జువా వర్గానికి నేర్పే కర్తవ్యం ఈ దళారీ పాలకులకు లేదని ఆయన ఘోషించాడు. పిన్ను నుంచి సమస్తం తయారీలో సామ్రాజ్యవాదుల “నైపుణ్యతపై”, “సాంకేతిక పరిజ్ఞానం”పై ఆధారపడిన ఈ దళారీ, దోపిడీవర్గ పాలకులు భారత ప్రజలకు ఒరగబెట్టేదేమీ ఉండబోదని టి.ఎన్. నిర్బంధంగా ప్రకటించారు. మొత్తంగా పారిశ్రామికరంగం యొక్క స్థితిపై ఆయన సారాంశంలో ఇలా పేర్కొన్నారు. “బ్రిటీష్ సామ్రాజ్యవాదం నుంచి వారసత్వంగా పొందిన వలన ఆర్థిక వ్యవస్థను మార్చే కర్తవ్యాన్ని చేపట్టకుండా దాటవేయడమే భారత పాలకుల పారిశ్రామిక నినాద సారాంశం. విదేశీ పెట్టుబడితోనూ, అర్థవ్యూహల్ భూస్వామ్య ఆర్థిక నిర్మాణంతోనూ నేరుగా ధీకొనకుండా దాటవేయడమే ఇది”. ఖచ్చితంగా టి.ఎన్. చెప్పిన దానికి అనుగుణంగానే ఈ రోజున భారత పారిశ్రామికరంగంలో తరుగుతున్న ఇన్ఫ్రాస్ట్రక్చర్ లేదా మూలాధార పరిశ్రమలైన ఇనుము-ఉక్కు, సిమెంట్ తదితర రంగాలు సంక్షోభంలో కొట్టుమిట్టాడుతూ ఉంటే బహుళజాతి రాబందుల వినియోగ వస్తువులు ఉత్పత్తిచేసే పరిశ్రమలు రెక్కలు విప్పుకొని విస్తరించడం - దీనినే పారిశ్రామిక అభివృద్ధిగా కీర్తించడం నెహ్రూ కాలం నాటి ఆర్థిక విధానాలను త్యరీతగతిలో, మరింత వేగవంతంగానూ కొనసాగించే ప్రక్రియే ఇది.

భారతదేశంలో ప్రణాళికాబద్ధంగానూ, స్వతంత్ర ఆర్థిక విధానాలు అమలు చేయడం ద్వారానూ, భారతదేశపు జాతీయ ఆదాయాన్ని, తలసరి ఆదాయాన్ని పెంచగల్గుతామని, తద్వారా భారత్‌ను సంపన్న దేశాల సరసన నిలబడేట్లు చేయగల్గుతామని ప్రతి ప్రణాళికా డాక్యుమెంట్‌లోనూ ఈ ప్రణాళికా డాక్యుమెంట్ల రచయితలు, పాలకవర్గాలు ఊదరకొట్టారు. కాని వాస్తవంలో జరిగిందేమిటి? జాతీయాదాయం-తలసరిఆదాయాల పెరుగుదలలో స్థిరత్వం మాత్రమే సాధించామని ఈ పాలక వర్గాలే పేర్కొంటున్నాయి. స్థిరత్వం ఉంది అంటేనే పెరుగుదల లేదని, అభివృద్ధి ఆగిపోయిందని చెప్పకనే చెప్తున్న మాటల లోగుట్టును టి.ఎన్. బట్టబయలు చేశారు.

వాస్తవంగా భారతదేశంలో ఆదాయం కొద్దిపాటి కుటుంబాల గుత్త ఆస్థలుగా మిగిలిపోయిన వైనాన్ని,

దేశంలో కోట్లాది పీడిత ప్రజానీకం తమ ప్రాణాలు నిలబెట్టుకోవడానికి విషపూరితమైన ఆహారం సైతం తినడమో లేదా తమ కన్నబిడ్డలను సైతం అమ్ముకొనే దౌర్భాగ్య పరిస్థితులకు దిగజారడమో వెనుక పనిచేస్తున్న ఈ అదృశ్యహస్తాలు ఎవరివంటూ టి.ఎన్. ఆగ్రహంగా వేసిన ప్రశ్నకు నేటికీ జవాబు లేదు. టి.ఎన్. ఉదహరించినట్లుగా “అస్సాంలోని గోపాల్ పరా జిల్లాలో వెనుకబడిన కులానికి చెందిన ఒక తండ్రి తన 14 ఏళ్ళ కూతుర్ని 5 మణుగుల పరిధాన్యాల కొరకు కుదువబెట్టాడనే సమాచారం ఒక ప్రశ్నకు సమాధానంగా 1970 ఫిబ్రవరి మొదటివారంలో ఈ దేశపు అత్యున్నత శాసన నిర్మాణ సంస్థ అయిన లోక్ సభలో వెల్లడించబడింది”. ఈరోజుకీ ఈ పరిస్థితుల్లో ఏమైనా మార్పు వచ్చిందా? ఈ దేశ పాలకులు దేశద్రోహులు అని గర్జించిన టి.ఎన్. గర్జనలో ఆవగింజంత అబద్ధాన్ని మనం కాగడాలు వేసి వెదికి పట్టుకోగలమా? గుక్కెడు గంజినిళ్ళకోసం ఇంటిల్లిపాదీ వెట్టి చాకిరీ చేయడమో, భూస్వామ్య బంధనాలలో తైంగిక వేధింపులకు నిరంతరం గురికావడమో, అత్యంత ప్రమాదకరమైన పరిశ్రమలలో అతి తక్కువ వేతనాలకే ప్రాణాలు బలిపెడుతున్న కార్మిక సోదరుల ఆకలికేకల ఆర్తనాదాలను ఈ పాలక వర్గాలు ఏమాత్రమైనా పట్టించుకోగలిగే స్థితిలో ఉన్నాయని నమ్మగలమా? ఈ పరిస్థితులన్నింటిని 21 సం॥ క్రితం ఊహించిన టి.ఎన్. దార్శనికతను కాదనగలమా? మొత్తంగా ఈ పరిస్థితిని అధ్యయనం చేసి, విశ్లేషించిన టి.ఎన్. తమను కుట్రదారులు గానూ, దేశద్రోహులుగానూ పేర్కొంటున్న ఛార్జీషీట్ ను ధిక్కరిస్తూ మొత్తంగా భారతదేశపు జాతీయ ఆదాయం, తలసరి ఆదాయాల గురించి వ్యాఖ్యానిస్తూ ఈవిధంగా పేర్కొన్నారు. “భారత దేశాన్ని వెనుకనుండి ముందు స్థానంలో నిలపడానికి ఎంతో ఆత్మతపడుతున్న భారత పాలకవర్గాలు ఎంతటి మహత్తర కర్తవ్యాన్ని నిర్వహిస్తున్నాయి?! ముందు వరుసలో ప్రథమ స్థానం ఎలాగూ సాధించలేం కనుక కనీసం వెనుక నుంచైనా ప్రథమ స్థానం సంపాదించటం నిజంగా హిమాలయా లంతటి బ్రహ్మాండమైన విజయమేకదా! గాంధీ, నెహ్రూల యుగం అహింసామూర్తులు, సత్యాన్వేషులు అయిన ఈ మోక్షగాముల మార్గ దర్శకత్వంలో, నాయకత్వంలో రామరాజ్యం వైపుకి “సోషలిస్టు తరహా సమాజ” నిర్మాణం వైపుకి సాగుతున్న ఈ మహత్తర దేశభక్తియుత మహాప్రస్థానంలో ఎంత గొప్ప విజయం ఇది! అమాయకులైన సామాన్య ప్రజల్ని మోసగించడంలో “దేశ భక్తులని” బోజపెడుతున్న ఈ “దేశద్రోహులను” మించిన వారెవరూ లేరని చెప్పవచ్చు. టి.ఎన్. చెప్పినట్లు ఈ “దేశద్రోహుల” పాలనలో “ప్రపంచీకరణ, సరళీకరణ, గ్లోబలైజేషన్ల

పేరుతో దేశం టి.ఎన్. చెప్పిన విజయాలను సాధించడానికి శరవేగంతో దూసుకుపోతున్న దృశ్యం ఈ దేశపు కోట్లాది శ్రమజీవుల ముందు సాక్షాత్పరిస్తోంది”!

భారతదేశంలో సామ్రాజ్యవాదులు సహాయం పేరుతో చేస్తున్న దోపిడీ యొక్క బహుముఖ రూపాలను టి.ఎన్. ప్రశ్నించారు. సామ్రాజ్యవాదులు చేస్తున్న ఈ ఆర్థిక సహాయానికై కమ్యూనిస్టు దేశంగా చెప్పుకొంటున్న సోవియట్ రష్యా యొక్క అసలు రూపమైన సోషల్ సామ్రాజ్యవాద స్వభావాన్ని టి.ఎన్. బట్టబయలు చేశారు. మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికా కాలం నుంచి నిరంతరం (Rolling) ప్రణాళికలు అమలు జరుపబడిన 1966-67, 1967-68, 1968-69 వరకు భారత దేశంలోకి ఇబ్బడిముబ్బడిగా దిగుమతి అవుతున్న ‘సహాయం’ యొక్క స్వభావాన్ని సామ్రాజ్యవాద దేశపు మేధావుల రచనలనుటంకిస్తూ ఆయన చేసిన సుదీర్ఘ ఉపన్యాసం చారిత్రాత్మకమయినది. ‘సహాయం’ పెరిగిన తర్వాత, సహాయాలు తగ్గిపోయి అప్పులు విపరీతంగా పెరిగిపోయి ఈ దేశం అప్పుల ఊబిలో కూరుకుపోతుంది. సహాయం చేసే దేశాలు తమ విదేశీ పైనాన్స్ పెట్టుబడి ప్రయోజనాలకు అనుగుణ్యంగా భారత ఆర్థిక విధానాలు డిజైన్ చేయబడాలనే ఒత్తిడులు తీవ్రమౌతాయి. ప్రపంచాన్నంతా అమెరికన్లై చేయడమే మన లక్ష్యం అని అమెరికా ఒకప్పటి అధ్యక్షుడు రూజ్ వెల్ట్ ప్రకటించాడు. దానికనుగుణంగానే ఈ ‘సహాయం’, ‘అప్పులు’, ‘తక్కువ వడ్డీలతో అప్పులు’ అనే వివిధ రకాల పేర్లతో, పేరేదైనా ఒకటే దోపిడీ స్వభావంతో భారతదేశంలో అమెరికన్ దోపిడీ కొనసాగుతుంది. తృతీయ ప్రపంచదేశాలు ‘అభివృద్ధి’లో పాల్గొనడం ద్వారానే ఆయా దేశాల అభివృద్ధిని మన ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా నడిపించుకోవడానికి అవకాశం లభిస్తుందని అత్యంత నగ్నంగా అమెరికా విదేశీ వ్యవహారాల కమిటీ సమర్పించిన నివేదిక పేర్కొంటుంటే, అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదుల దయాదాక్షిణ్యాల గురించి, వాళ్ళు దిగుమతి చేస్తున్న గోధుమ గింజల గొప్పతనం గురించి ఈ అహింసా ప్రభువులు బోధిస్తుంటే కోట్లాది శ్రామికజనం విద్రోహానికి గురైనారని మనం భావించకుండా ఉండగలమా? అని టి.ఎన్. సూటిగా ప్రశ్నించాడు.

‘సహాయం’ పేరుతో అమెరికా భారతదేశానికి దిగుమతుల ఖర్చులను ఎలా పెంచుతుందో, నిబంధనల ఉచ్చులో బిగించి ఆంక్షల సంకెళ్ళలో ఈ దేశ పీడిత ప్రజానీకం మూల్గులను ఎలా పీల్చి వేస్తుందో టి.ఎన్. సోదాహరణంగా వివరించారు. అమెరికా సహాయంతో కొనుగోలుచేసే అమెరికన్ ఎరువులలో సగభాగం అమెరికా ఓడలలోనే రవాణా చేసుకోవాలని భారతదేశాన్ని ఒత్తిడి చేయడం వలన అమెరికా నుంచి భారతదేశానికి దిగుమతి అయ్యే

ఎరువుల రవాణా ఖర్చులు విపరీతంగా పెరుగుతాయి. తక్కిన దేశాలు ఒక బస్తా రవాణాకు 15 డాలర్లు వసూలు చేస్తుంటే అమెరికా 44 డాలర్లు వసూలు చేస్తుందని టి.ఎన్. వివరించారు. ఈవిధంగా పెరిగిపోయిన ఎరువుల రేట్లతో భారత రైతు ఉరికొయ్యకు వేలాడే పరిస్థితి వస్తుందని హెచ్చరించాడు. టి.ఎన్. చేసిన హెచ్చరికలు అక్షరసత్యాలై వందలాది రైతాంగం భార్యాపిల్లలతో సహా ఆత్మహత్యలు చేసుకొంటున్న నేటి హృదయ విదారక దృశ్యాలకు మూలాలు ఎక్కువన్నాయో మనకు అర్థం చేయిస్తుంది. టి.ఎన్. చేసిన హెచ్చరికలు పెడచెవిని పెట్టిన పాలకవర్గాలు, టి.ఎన్.ను కుట్రదారుగా, ఉగ్రవాదిగా చిత్రించిన ఈ పాలకవర్గాలు, వాళ్ళ తాబేదార్లయిన న్యాయస్థానాలు నేడు ప్రజలకు ఏమని సమాధానం చెప్తాయి? మొత్తంగా ఈ దోపిడీకీ, అతి నీచమైన విద్రోహానికి పాల్పడిన ఈ పాలకవర్గాల వలసవాద ప్రభువుల యొక్క అసలు ఉద్దేశ్యాలు టి.ఎన్. సమగ్రంగా ఇలా చెప్పారు. “సామ్రాజ్యవాదులు ఒక నూతన రూపంలో దోపిడీని, అదే నయావలస విధాన రూపంలో అమలు చేస్తున్నారు. తమ ప్రత్యక్ష వలస పాలన అనే పాత పద్ధతిని మార్చుకొని వలస దేశాలలో తాము ఎంపిక చేసుకొని శిక్షణ ఇచ్చిన తమ ఏజంట్లపై ఆధారపడి కొత్త వలస పాలనా దోపిడీ పద్ధతులను అనుసరించడం వారికి తప్పని సరైంది. వీరి నయావలస విధానపు ప్రత్యేక లక్షణమిది”. ఆంగ్లో-అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదుల ఏజెంట్లుగా గులాంగిరీ చేయడంలో నెహ్రూ మొదలుకొని మొత్తంగా పేర్లేవైనా పాలకులందరూ ఒకరిని మించి ఒకరు పోటీ పడుతున్నారన్నది సత్యం. గత 50 ఏండ్ల స్వతంత్ర భారత చరిత్ర ఋజువుచేసిన తిరుగులేని సత్యమిది.

స్టాలిన్ మరణానంతరం కృశ్చేవ్ రివిజనిస్టు ముఠా అధికారం చేజిక్కించుకొన్న తర్వాత సోషల్ సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడి, తూర్పు యూరప్ దేశాల పెట్టుబడులు మనదేశంలో పరవళ్ళు తొక్కుతూ ప్రవహించాయి. ప్రధానంగా ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమల్లో ఈ పెట్టుబడుల కేంద్రీకరణ సాగుతుండగా మరోవైపు అమెరికన్ డాలర్ల వరద ఈ దేశపు ప్రైవేట్ పారిశ్రామికవేత్తలకు ప్రవహించింది. అమెరికా ప్రైవేటు పారిశ్రామికవేత్తలకు ఋణాలిచ్చేటప్పుడు ఖచ్చితమైన నిబంధనలు విధించిందని, తన ప్రయోజనాలకనుగుణంగానే ఈ పెట్టుబడుల వరదను అమెరికా సృష్టిస్తోందని భారత అమెరికా సహకారంపై ‘కామర్స్’ పత్రిక ప్రచురించిన నివేదిక ఆధారంగా టి.ఎన్. విస్ఫుల్లమైన నిర్ధారణలు చేశాడు. దేశంలో నిర్వహించబడుతున్న అమెరికన్ వ్యవసాయ ఉత్పత్తులు విడుదల చేసేందుకు ఉపకరించే సంస్థలు ఉదా: ధాన్యాన్ని నిల్వచేసే స్థానిక ప్రైవేటు

(తరువాయి 7వ పేజీలో)

ట్రంప్, కిమ్ భేటీ మంచిపరిణామం - పాంచివున్న ప్రమాదాలు

ఈ ఏడాది జూన్ 12న అమెరికా, కొరియా అధ్యక్షులు ట్రంప్, కిమ్ భేటీ అయి ఓ సంయుక్త ప్రకటన చేశారు. అనేక ఒడిదుడుకులు, అనిశ్చితి మధ్య ఈ సమావేశం జరిగింది. అసలీ సమావేశం జరుగుతుందా లేదా పరిణామాలెలా ఉంటాయి అన్న ఉత్కంఠ ప్రపంచం అంతా ఉండింది.

ఈ భేటీ ఫలప్రదం, చారిత్రాత్మకం అని ఉత్తరకొరియా ప్రభుత్వ ప్రసార మాధ్యమాలు అభివర్ణించాయి. గతాన్ని మర్చిపోయి ముందుకు సాగుతామని ట్రంప్, కిమ్ ప్రకటించారు. ప్రపంచంలో కొత్త పరిణామాలు చోటుచేసుకుంటాయన్నారు.

ఈ భేటీ జరగక ముందు కిమ్ ను ట్రంప్ నానావిధాలుగా దూషించడం, బెదిరించడం మనందరికీ తెలుసు. కిమ్ తనకి, తన దేశానికి ఆత్మహత్యా సదృశమైన మార్గాన్ని ఎంచుకున్నాడని విమర్శించాడు. తీరా భేటీ అనంతరం కిమ్ చాలా తెలివైనవాడని, మంచి సంధానకర్తని, తన దేశాన్ని, ప్రజల్ని ప్రేమిస్తున్నాడని పొగిడాడు. ద్వైపాక్షిక సంబంధాలు మెరుగుపరచి శాశ్వతమైన, స్థిరమైన రాజ్యాన్ని కొరియా ద్వీపకల్పంలో స్థాపించాలని, అణ్వస్త్ర వ్యాప్తి నిరోధించాలని అంగీకారం కుదిరినట్లు ఉమ్మడి ప్రకటనలో తెలిపారు. కొరియా యుద్ధఖైదీల మార్పిడి, ఆచూకీలేని సైనికుల కోసం అన్వేషించాలని, ఒప్పందంలోని అన్ని అంశాలు అమలయ్యేలా చూడాలని ఉభయ నేతలు తెలిపారు. అదేవిధంగా ఉత్తరకొరియా భద్రతకు ట్రంప్ హామీ ఇచ్చాడు. అమెరికా - దక్షిణ కొరియా మిలటరీ విన్యాసాలను ఆపేసినట్లు, 28 వేల 500 మంది అమెరికా సైనికుల్ని దక్షిణ కొరియా నుంచి ఉపసంహరించుకుంటున్నట్లు ట్రంప్ ప్రకటించాడు. యుద్ధం, అణ్వాయుధాల ముప్పు నుండి అమెరికా, జపాన్, కొరియా ప్రజలు బయటపడటమే ముఖ్యమని దక్షిణ కొరియా అధ్యక్షుడు మూన్ అన్నాడు. ట్రంప్, కిమ్ల భేటీని, ఒప్పందాన్ని ఆహ్వానించడగిన పరిణామం అని మూన్ అన్నాడు. సమాన హోదాలో అధ్యక్షుల మధ్య చర్చలు జరగలేదని పశ్చిమ దేశాల ప్రసార మాధ్యమాలు భావిస్తున్నాయి. ఓ బలహీనమైన దేశపు ధిక్కారాన్ని దారిలోకి తెచ్చేందుకు శక్తివంతమైన దేశం చేసిన ప్రయత్నంగానే దీన్ని పరిగణిస్తున్నాయి. పశ్చిమ దేశాల ప్రజలకు ఉత్తరకొరియాని ఓ భూతంలాగా చూపిస్తున్నారు. అణ్వాయుధాలని తయారుచేసి అమెరికాకు సవాలుగా నిలుస్తుందంటున్నారు. కాని కొరియా ద్వీపకల్పంలో జోక్యం చేసుకొని ఆయుధ సంపత్తితో యుద్ధ భయాలను అమెరికా కలిగిస్తున్నదని వారు మరిచిపోతున్నారు. ఈ ప్రాంతంలో శాంతిభద్రత,

స్థిరత్వాలకు భంగం కలిగిస్తోందని గ్రహించటంలేదు. ఉత్తరకొరియా ఆయుధాల తయారీ కేవలం స్వీయరక్షణకేనన్న నిజం కానరావటంలేదు.

శిఖరాగ్ర సమావేశం కాగానే అదే ప్రజలు కాకమ్మ కథలు ప్రచారం చేస్తున్నారు. ఆర్థిక ఆంక్షలు, కఠిన వైఖరి, యుద్ధభయం, ఉత్తర కొరియాను ఏకాకి చేయటం వంటి చర్చలవల్లే చర్చలు జరిగాయని ఊడరగొడుతున్నారు. కాని ఇవి సామ్రాజ్యవాదులను తృప్తిపరచటానికి తప్ప ఏ ప్రయోజనాన్ని సాధించలేవు. అమెరికాతో ఏవిధంగాను ఉత్తరకొరియా సమ ఉజ్జీ కాదు. కొరియా ద్వీపకల్పంలో సమస్యలన్నీ సామ్రాజ్యవాదుల జోక్యం వల్లే అని ఉత్తరకొరియాకు తెలుసు. ఉత్తర, దక్షిణ కొరియా మధ్య సమస్యలు పరిష్కరించి శాంతి, సుస్థిరత స్థాపించాలన్నదే ఉత్తర కొరియా నాయకత్వం కోరుతోంది. కాని సామ్రాజ్యవాదుల జోక్యం నివారించటంవలనే ఇది సాధ్యమని తెలుసు. దీనికై ఉత్తర కొరియా రెండు ప్రత్యామ్నాయాలను ఎన్నుకొంది. అమెరికా కయ్యానికి కాలు దువ్వినా తమ ప్రజలను సంసిద్ధులుగా ఉంచడంవల్ల యుద్ధాన్ని నివారించవచ్చు. రెండోది చర్చలకు అనుకూల వాతావరణం ఏర్పడేలాగా శాంతి రాయబారం పంపడం. ఈ రెండు మార్గాల ద్వారా లక్ష్యాన్ని నెరవేర్చవచ్చని కిమ్ భావిస్తున్నాడు. ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాద దేశాల్లో అమెరికా బలమైన శక్తి. అదెప్పుడంటే అప్పుడు యుద్ధంతో వినాశం సృష్టించగలదు. దౌత్యపరమైన చర్చలు, యుద్ధం, ఆర్థిక ఆంక్షలతో దాని లక్ష్యాలను సాధిస్తుంది. యుద్ధం అన్నివేళలా అనుకున్న లక్ష్యాన్ని సాధించలేదని తెలుసు. ఏ పద్ధతిని అమెరికా ఉపయోగిస్తుందనేది ఆయా కాలమానాలను బట్టి, తమ దేశ - శత్రుదేశ పరిస్థితులను బేరీజు వేసుకొని నిర్ణయం జరుగుతుంది.

ఉత్తరకొరియా నాయకత్వం అంత తేలికగా లొంగేది కాదని తెలుసు. యుద్ధంపై అమెరికా ముందు వెనుక ఆలోచించే పరిస్థితిని ఉత్తర కొరియా కలిగించింది. దక్షిణ కొరియా ప్రజలు యుద్ధానికి వ్యతిరేకులు; ముఖ్యంగా ఉత్తరకొరియాతో. దక్షిణ కొరియాలో ఒలింపిక్ క్రీడల సందర్భంగా ఉత్తరకొరియా బృందాలకు ఆ దేశం భారీ స్వాగతం పలికిన విషయం దీనికి నిదర్శనం. అమెరికా చేసే ఏ దుస్సాహసానికైనా రప్పా, వైనా విముఖంగా ఉన్నాయి. పైగా అమెరికా ఆర్థికవ్యవస్థ సంక్షోభంలో ఉంది. ఆప్టనిస్టాన్, ఇరాక్ తదితర దేశాలపై దాడులు, అమెరికాలో అంతర్గతంగా యుద్ధ వ్యతిరేక వైఖరి, అమెరికా వైఖరిపై ప్రపంచ దేశాల హెచ్చరికల వంటివి దానిని వెనక్కు తగ్గేలా చేశాయి. ఈ

పరిస్థితులన్నీ ట్రంప్ - కిమ్ చర్చలకు దారితీశాయి. ఈ చర్చలు అత్యవసరమని తద్వారా తన దేశ ఆర్థికవ్యవస్థను పటిష్టపరిచి ప్రజల అవసరాలు తీర్చవచ్చని కిమ్ ఆలోచన. యుద్ధోన్మాది అయిన అమెరికా కూడా ఈ పంథానే ఎన్నుకుని చర్చల మార్గం పట్టింది. జూన్ 12న శిఖరాగ్ర సమావేశంలో జరిగిన ఒప్పందాలు సుదీర్ఘ శాంతి ప్రస్థానంలో కేవలం చిన్న అడుగులు మాత్రమే. కొరియా విషయంలో అనేక సమస్యలున్నాయి; ఆచరణీయ పంథాలో వీటికి పరిష్కారం కనుగొనాలి.

- సామ్రాజ్యవాదశక్తులు దండయాత్ర చేసి కొరియాను బలవంతంగా 1953లో విడగొట్టారు. అప్పటినుంచి ఉత్తర, దక్షిణ కొరియాలు కత్తులు దూసుకుంటూనే ఉన్నాయి. ఈ యుద్ధ వాతావరణానికి చరమగీతం పాడి శాంతి స్థాపించాలి. ఈ దిశగా ట్రంప్ - కిమ్ భేటీ ఎలాంటి ప్రయత్నం చేయలేదు.

- 28 వేల 500 మంది అమెరికా సైనికులు దశాబ్దాలుగా దక్షిణ కొరియాలో తిష్టవేశారు. అది ఓ వలసగా మారిపోయింది. ఇది ఉత్తర కొరియాకు పొంచి ఉన్న ప్రమాదమే. ప్రస్తుతం ట్రంప్ దళాలను ఉపసంహరిస్తా మన్నాడు. ఖచ్చితంగా అమలుచేయాలి.

- కొరియా ద్వీపకల్పాన్ని పూర్తిగా అణ్వస్త్ర రహితంగా చేయడం లక్ష్యమని కిమ్ అంగీకరించాడు. ఉత్తరకొరియాకు భద్రత కల్పిస్తానని అమెరికా కూడా ఒప్పుకుంది. ఇది జూన్ 12న కుదిరిన అంగీకారమైనా అది ఎన్నో వివాదాలకు మూల మయింది. దీన్ని దశలవారీగా అమలుచేయాలని, అదే సమయంలో అణ్వస్త్ర నిషేధాన్ని అమలుచేయాలని ట్రంప్, కిమ్ గుర్తించినట్లు ఉత్తరకొరియా అధికార మీడియా పేర్కొంది. కాని ఇది ఉభయాల వ్యవహారం. అమెరికా కూడా చిత్తశుద్ధితో ఉండాలి. అయితే ఇది ఉత్తరకొరియా వని అని అమెరికా అంటోంది. అణ్వస్త్ర నిషేధం దిశగా ఉత్తరకొరియా చర్యలేమీ చేపట్టటంలేదని అమెరికా ఇప్పటికే ప్రచారం ప్రారంభించింది.

- ఉత్తరకొరియాకు భద్రత కల్పిస్తామని అమెరికా చెప్పినా కిమ్ కు నమ్మకంలేదు. అమెరికాను సమ్మి నిరాయుధీకరణ చేస్తే ఆత్మహత్య సదృశ్యమైన కిమ్ భావన. దీనిపై ఏం చేయాలనేది కిమ్ నిర్ణయించుకోవాలి.

- ఉత్తరకొరియాపై ఆర్థిక ఆంక్షలు ఇంకా కొనసాగుతూనే ఉన్నాయి. పూర్తిగా నిరాయుధీకరణ జరిగినపుడే ఆర్థిక ఆంక్షలు (తరువాయి 7వ పేజీలో)

పెరుగుతోన్న ప్రపంచ సైనిక వ్యయం

2017లో ప్రపంచ సైనిక వ్యయం 1.7 ట్రిలియన్ డాలర్లకు చేరింది. ఇది గత ఏడాదికంటే 1.1 శాతం ఎక్కువ. 'స్టాక్ హోం అంతర్జాతీయ శాంతి, పరిశోధన సంస్థ' (సిప్రి) నివేదిక ఈ వివరాలు తెలిపింది. 610 బిలియన్ డాలర్ల సైనిక వ్యయంతో అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం ప్రపంచ అగ్రభాగాన నిలిచింది. దీనిని 700 బిలియన్ డాలర్లకు చేర్చాలని ట్రంప్ ప్రణాళిక. ప్రపంచ సైనిక వ్యయంలో సగానికి పైగా 29 'నాటో' దేశాలదే. సైనిక వ్యయంలో ఇండియా 60.3 బిలియన్ డాలర్లతో అయిదవ స్థానంలో ఉంది. ఇది 2016 కంటే 5.5 శాతం ఎక్కువ.

ఇది సామాన్యుల ఊహకు కూడా అందని ఖర్చు. వినాశం కోసం, విధ్వంసం కోసం వనరుల దుర్వినియోగం ఎలా జరుగుతుందో 'సిప్రి' వివరించింది. ప్రపంచంలో ఆకలి, దారిద్ర్యం నివారించటానికి ప్రపంచ సైనిక వ్యయంలో 13 శాతం చాలు. ప్రపంచ జనాభా ఆహార భద్రతకు 4 శాతం సరిపోతుంది. 5 శాతంతో వైద్య అవసరాలు, 12 శాతంతో ప్రతివారికి విద్య, 3

శాతంతో శుభ్రమైన నీరు, పరిశుభ్రత అందించవచ్చు. 3 శాతంతో ప్రపంచ జనాభా మొత్తానికి కనీస అవసరాలు తీర్చవచ్చు.

ప్రపంచ ఆయుధ వ్యాపారంలో కొన్ని దేశాల పెట్టుబడిదారులు గుత్తాధిపత్యం వహిస్తున్నారు. ప్రపంచంలో ఆయుధాల ఎగుమతి, అమ్మకాల్లో అమెరికా, రష్యా, జర్మనీ, ఫ్రాన్స్, చైనా 74 శాతం వాటా కలిగివున్నాయి. 'సిప్రి' నివేదిక ప్రకారం అమెరికాకు చెందిన లాక్ హీడ్ మార్షల్స్, బీఏఈ సిస్టమ్స్ అనే కార్పొరేషన్లు అత్యధిక ఆయుధాలు ఉత్పత్తిచేసే వంద సంస్థలలో 57 శాతం వాటా వ్యాపారాలు నిర్వహిస్తున్నాయి. మధ్యప్రాచ్యంలోని అమెరికా తాబేదారు దేశమైన సౌదీ అరేబియా ప్రధాన దిగుమతిదారుగా వుంది. ఈ ఆయుధాలను యెమన్ లాంటి దేశాల విధ్వంసానికి ఉపయోగిస్తున్నాయి. మధ్య ప్రాచ్యం, ఉత్తర ఆఫ్రికాలోని తీవ్రవాదులకు సరఫరా చేస్తున్నాయి. గత దశకంలో సెంట్రల్ యూరప్, తూర్పు యూరప్ సైనిక వ్యయం 20శాతం పెరిగింది. ఆసియా, ఆస్ట్రేలియా, న్యూజిలాండ్, ఫిజి వంటి దేశాలు సైనిక వ్యయాన్ని 27 ఏళ్లుగా పెంచుతూనే వున్నాయి.

సోవియట్ యూనియన్ పతనంతో నూతన ప్రజాస్వామ్యం, శాంతి, అభివృద్ధికి మార్గాలు తెరుచు కున్నాయని చరిత్ర ముగిసిందని పెట్టుబడిదారీ సమర్థకులు ప్రకటించారు. 25 ఏళ్లుగా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం నిరంతరం యుద్ధాల్లోనే నిమగ్నమై ఉంది. 1991లో ఇరాక్ పై దాడి, హైతీ, సూడాన్, ఆఫ్ఘనిస్తాన్, ఇరాక్ లలో సైనిక జోక్యం; యుగోస్లావియాపై వైమానిక దాడులు జరిపింది. 'తీవ్రవాదంపై యుద్ధం', ఆఫ్ఘనిస్తాన్ ఆక్రమణ, ఇరాన్ పై దండయాత్ర, లిబియాపై యుద్ధం, సిరియాలో అంతర్యుద్ధాన్ని ప్రేరేపించటం వంటి చర్యలకు ఈ శతాబ్దం సాక్షిగా నిలిచింది. అంతేలేని సైనిక వ్యయంతోపాటు కొద్దిమంది కార్పొరేట్ల చేతుల్లో సంపద కేంద్రీకృతమవుతోంది. ప్రజల జీవన ప్రమాణాలపై, ప్రజాస్వామ్య హక్కులపై దాడి సర్వసాధారణమైపోయింది. యుద్ధాలు, దారిద్ర్యానికి-కాలంచెల్లిన, సంక్షోభంలోని సామ్రాజ్యవాద విధానాలే కారణం. ఈ విధానాలను సమూలంగా నాశనం చేసి సామ్యవాద సమాజం స్థాపించాల్సి ఉంది. ★

(5వ పేజీ తరువాయి)

గిడ్డంగులు లేదా ధాన్యాన్ని ప్రోసెసింగ్ చేసే పిండిమరలు వగైరాలకు మాత్రమే అమెరికన్ పెట్టుబడుల నిధులు ప్రవహించాలని కామర్స్ ప్రచురించిన 'కూలీ నిధులు' నుంచి ఎటువంటి సంస్థలు బుణాలు పొందగలవో వివరించింది.

భారత దేశంలోకి ప్రవహిస్తున్న ఈ పెట్టుబడులలో అధికశాతం ఈ దేశపు బడా దళారీ బూర్జువావర్గ శిబిరానికి నాయకులుగా వున్న టాటా, బిర్లా కుటుంబాలకే ఎలా పరిమితమైందో కూడా నాగిరెడ్డి వివరించారు. ఈ దళారీ బూర్జువాల ఆస్తులు పెరగడానికి వీళ్ళ స్వయంచాలక శక్తి కారణంగా కాక అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదుల బూట్లు నాకే వెన్నెముకలేని వైఖరులే కారణం అన్నది ఆయన చాలా స్పష్టంగా చెప్పారు. అల్యూమినియం, రసాయనాలు, మందులు, ఎరువులు, రవాణా, భారీ ఇంజనీరింగ్ వంటి పరిశ్రమల్లో గుత్తాధిపత్యం సంపాదించటానికి, మన దేశపు వ్యూహాత్మక పారిశ్రామిక శిఖరాలను అమెరికా వశపర్చు కోవటానికి మాత్రమే ఈ దేశపు పాలకులు అనుసరించే ఆర్థిక విధానాలు సుగమం చేస్తున్నాయన్న ఆయన వాదన ఈనాడు ఆర్థశాస్త్రంలో ఓనమాలు తెలిసిన ప్రతీ ఒక్కరికీ అమెరికా గుత్తాధిపత్యానికి రహదారులు ఎప్పుడు పడ్డాయన్న విషయం అత్యంత సులభంగా అర్థం అవుతుంది.

భారతదేశంలో పరిశ్రమలు స్థాపించడానికి పైనాన్ కార్పొరేషన్లు పెట్టుమని చెప్పిన ఈ పాలకుల గంభీరవాగ్దానాలు సైతం ఆచరణలో దుష్పరిణామాలకే దారితీశాయి. పారిశ్రామిక రంగానికి బుణసహాయ సంస్థలుగా వున్న ప్రపంచబ్యాంక్, ఐ.ఎమ్.ఎఫ్., డబ్ల్యు.టి.ఓ.లలో సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడి సింహభాగాన్ని ఆక్రమించుకొంది. భారత పేద ప్రజల పొదుపు డబ్బుతో ఈ దేశపు బడా దళారీ బూర్జువాలు, విదేశీ మిలాఖత్ దారులు మాత్రమే లాభాలు పొందారని ఆధారసహితంగా నిరూపించి, ఈ దేశపు పేద ప్రజల మూల్గులు పీల్చి పోగేసిన సంపద మొత్తాన్ని విదేశీ మిలాఖత్ దార్లకు, బడా దళారీ బూర్జువాలకు ధారపోస్తున్న ఈ పాలకులను దేశద్రోహులందామా! దేశభక్తులందామా! అని టి.ఎన్. చేసిన సవాల్ తిరుగులేనిది. ★

(6వ పేజీ తరువాయి)

ఎత్తేస్తామని అమెరికా రక్షణశాఖా మంత్రి అంటున్నారు.

ఈ సమస్యలన్నీ ఇలా ఉండగానే జూన్ 23న ట్రంప్ ప్రకటన చేస్తూ ఉత్తరకొరియా విధానాలు అమెరికా భద్రతకు, విదేశీ విధానాలకు ప్రమాదంగానే ఉన్నాయన్నాడు. దీంతో కొరియా ద్వీపకల్పంలో శాంతిమార్గం అంత సుగుమమైనది కాదని, అనేక ప్రమాదాలు పొంచివున్నాయని తెలుస్తోంది. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు దేశాలను తమదారిలోకి తెచ్చుకునేందుకు శతవిధాలా ప్రయత్నిస్తూనే ఉంటారు. పీడిత దేశాల ప్రజలు సామ్రాజ్యవాదుల చర్యలపట్ల అప్రమత్తంగా వుంటూ తమ ప్రయోజనాలను పరిరక్షించుకోవాల్సి ఉంది. సామ్రాజ్యవాదులకు ఇక ముందు గడ్డుకాలమేనని రానున్నకాలం నిరూపిస్తుంది. ★

Read !

Subscribe!!

Organ of Central Committee of
CPI (ML)

Read !

Subscribe!!

Hindi Organ of
Central Committee of CPI (ML)

వలసదార్లపై హింసాకాండ

మానవహక్కుల పరిరక్షకులం అంటూ తమ ప్రజాస్వామ్యం గురించి అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం గొప్పలు చెప్పుకుంటోంది. అయితే వేలాదిమంది వలసదారు పిల్లలను తల్లిదండ్రుల నుంచి వేరుచేసి ఎడారుల్లో ఏర్పాటుచేసిన గుడారాల్లో ఉంచుతోందని ఇటీవల వార్తలు చెప్తున్నాయి. తమ తల్లిదండ్రులు ఎక్కడున్నారో పిల్లలకు తెలియదు. కనీసం వారితో మాట్లాడే అవకాశమే లేకుండా చేస్తోంది.

రోజుకు 250 మందికి పైగా పిల్లలను నిర్బంధిస్తున్నారంటే అమెరికా ప్రభుత్వ క్రూరత్వం అర్థమవుతోంది. జైళ్ళు పిల్లల రోదనలతో నిండి పోతున్నాయి. అమెరికా అంతటా పిల్లలకోసం గుడారాలు, శిబిరాలు వెలుస్తున్నాయి. వంద డిగ్రీలకు పైగా ఉష్ణోగ్రత ఉండే ఎడారుల్లో కూడా వీటిని ఏర్పరుస్తున్నారు. ఈ పిల్లలను గార్డులు దూషించటమే కాకుండా హింస, లైంగిక వేధింపులకు గురిచేస్తున్నట్లు నివేదికలు తెలుపు తున్నాయి.

ఇది ముమ్మాటికీ బాలల హక్కుల హాననమేనని పిల్లల వైద్య అకాడమీ అంతర్జాతీయ మానవహక్కుల సంస్థ పేర్కొంది. ఐక్యరాజ్యసమితి దీనిని తీవ్రంగా గద్దించింది. తాను సిఫార్సు చేసినవారిని తీవ్రవాదులుగా ముద్రవేయనందున ఐక్యరాజ్యసమితి మానవహక్కుల సంఘం నుంచి అమెరికా వైదొలగింది. దీని బట్టి అమెరికా మొండి వైఖరి అర్థమవుతోంది. ఇది మానవహక్కులపై అమెరికా నిజస్వరూపాన్ని తెలుపుతోంది.

అమెరికా సామ్రాజ్యవాదానికి ఇది కొత్తేమీ కాదు. వలసదార్లపై దాష్టీకం దాని విధానంలో భాగమే. బానిసలను జైళ్ళలో పెట్టడం, విప్లవకారులను మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం తర్వాత దేశం నుంచి వెళ్ళగొట్టడం, రెండో ప్రపంచయుద్ధం తర్వాత అమెరికాలోని జపాన్ వారిని నిర్బంధించటం అమెరికా క్రూర విధానానికి కొన్ని నిదర్శనాలు మాత్రమే. వలసదార్ల సమస్య సామ్రాజ్యవాదం సృష్టించిందే. అతితక్కువ వేతనాలతో అధిక లాభాలను గడించటానికి వలసదార్లను దోచుకుంటున్నారు. లాటిన్ అమెరికా, ఆసియా, ఆఫ్రికా దేశాల్లో ఆర్థిక వ్యవస్థలు నాశనమవడంతో, సామ్రాజ్యవాద దేశాల నిరంతర దురాక్రమణలు, దాడుల వల్ల ఆయా దేశాల నుంచి ప్రజలు పారిపోతున్నారు.

1970 - 80 దశకంలో అమెరికా వెన్నుదన్నులున్న సెంట్రల్ అమెరికాలో నియంతృత్వ పాలనలు అన్ని సమాజాలను సర్వనాశనం చేశాయి. వేలాదిమంది ప్రజలను హింసించి, ఊచకోత కోశాయి. 1960, 70ల్లో వియత్నాం, కంబోడియా, లావోస్ లలో అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం 30 లక్షల మందిని పొట్టన పెట్టుకుంది. జాతి ఆర్థిక వ్యవస్థలను నాశనం చేయటమే కాకుండా ఖనిజ వనరులు దోచుకొని పర్యావరణాన్ని సామ్రాజ్య వాదులు ధ్వంసం చేశారు. ఇప్పటికీ దురాక్రమణ సాగిస్తూనే ఉంది. ఈ శతాబ్దపు చివరి భాగమంతా మధ్యప్రాచ్యం అమెరికా దురాక్రమణకు గురైంది. లక్షలాదిమంది ప్రాణాలు కోల్పోయారు. ప్రస్తుతం వున్న వలసదార్ల సమస్యలన్నీ సామ్రాజ్యవాద విధానాలు, దాని సంక్షోభం నుండి ఉద్భవించినవే.

దీనిపై ట్రంప్ స్పందన చూస్తే సామ్రాజ్యవాద విధాన కారిత్యం అర్థమవుతుంది. వలసదార్లని పిల్లల స్వర్గర్లుగా ట్రంప్ అభివర్ణించాడు. పైగా తను చెప్పేదే నిజమని దీనిపై ఎవరి నిర్ణయం అవసరం లేదని, వలసదార్లను రానిచ్చేదిలేదని ట్వీట్ చేశాడు.

అయితే ఈ వలసదార్లపై దాష్టీకం ఒక్క అమెరికాకే పరిమితంకాదు. ఇది అన్ని సామ్రాజ్యవాద దేశాల్లోనూ కొనసాగుతోంది.

కరేబియన్ దేశాల నుంచి వచ్చి ఇంగ్లండులో దశాబ్దాలుగా పనిచేస్తున్న కార్మికులను దేశం నుంచి బహిష్కరిస్తామని బెదిరిస్తున్నారు. వారికి ఇళ్ళు, వైద్యసౌకర్యం, పెన్షన్ల లాంటివి దక్కనీయరు. అయితే వలసదార్లకు ప్రతికూల పరిస్థితులున్నాయని మాత్రం ప్రభుత్వం ఒప్పుకుంటోంది.

జర్మనీలో రాజకీయ నేతలందరూ శరణార్థుల సమస్యకు తుది పరిష్కారం కావాలని బహిరంగం గానే మాట్లాడతారు. దేశంలో చీలికకు, ఆర్థిక కష్టాలకు ఈ శరణార్థులే కారణమని జర్మనీ ఛాన్సెలర్ మెర్కెల్ నాజీల నియంతల ధోరణితో మాట్లాడుతుంటోంది. గత నెల ఫ్రాన్స్ లో మక్రాన్ ప్రభుత్వం వలసలను నిషేధిస్తూ క్రూరమైన చట్టాన్ని తెచ్చింది. ప్రపంచంలోని కష్టాల్ని స్వీకరించేందుకు తాము సిద్ధంగాలేమని ఆయన ప్రకటించాడు. సామ్రాజ్యవాద విధానాల వల్ల తలెత్తిన ఈ సమస్యను పక్కదోవ పట్టించేందుకు యత్నించాడు.

ఇటలీ మంత్రి సాల్వినీ అయితే రోమన్ల జాతీయ రిజిస్ట్రీని రూపొందించాలని పిలుపునిచ్చాడు.

ఇక ఛాందసవాదులైతే 5 లక్షల మంది శరణార్థులను పంపించేయాలని డిమాండ్ చేస్తున్నారు. దీనితో తరచుగా వారిపై దాడులు కూడా జరుగుతున్నాయి.

సామ్రాజ్యవాదశక్తులు సిరియాపై బాంబు దాడులు జరుపుతున్నాయి. ఆఫ్రికా, మధ్యప్రాచ్యంలో సైనిక జోక్యం పెరిగిపోవడంతో శరణార్థుల సంఖ్య మరింత పెరిగిపోతున్నది. శరణార్థులు యూరప్ లోకి ప్రవేశించకుండా యూరోపియన్ యూనియన్ కు కవచంలా వ్యవహరిస్తున్న టర్కీలో ప్రస్తుతం 35 లక్షలమంది సిరియా ప్రజలున్నారు.

దారిద్ర్యం, నిరుద్యోగం, యుద్ధాలు, ఈ వలసలకు కారణమవుతున్నాయి. ఈ సమస్యలన్నీ ప్రత్యక్షంగా, పరోక్షంగా సామ్రాజ్యవాదం, పెట్టుబడిదారీ వ్యూహం సృష్టించినవే. ఈ రకంగా ఇప్పటికే 25 కోట్లమంది ప్రపంచ శరణార్థులున్నట్లు అంచనా. వీరంతా పనికోసం ఇళ్ళను, కుటుంబాలను వదిలివేస్తున్నవారే. సామ్రాజ్యవాద దేశాల్లో ముఖ్యంగా 2008 తర్వాత కార్మికవర్గ జీవన ప్రమాణం దారుణంగా దిగజారింది. ఇదే సమయంలో ఒక శాతంగా వున్న ప్రపంచ ధనికవర్గం సంపద ప్రతిఏటా 6 శాతం పెరుగుతూనే ఉంది. ప్రపంచంలో 50 శాతం పేదవారి వద్ద ఎంత సంపద ఉందో, అంత బూర్జువావర్గంలోని 43 మంది వద్దే ఉంది. దీంతో కార్మికవర్గంలో అసంతృప్తి, ఆగ్రహం పెరుగుతోంది. దీన్ని పక్కదారి వట్టించేందుకు జాత్యహంకారం, జాతీయ పిడివాదాలను ప్రోత్సహించి చట్టపరమైన రాజకీయ ఉచ్చులతో కార్మికవర్గాన్ని అణచివేయాలని చూస్తున్నారు. జాతీయోన్మాద భావాలతో కార్మికవర్గంలో అనైక్యతను తెచ్చి బలహీనపరచాలని పాలకవర్గాలు కుయుక్తులు పన్నుతున్నాయి. వలసదార్లపై చర్యలు, దాడులు సామ్రాజ్యవాదుల చర్యల్లో భాగమే.

సామ్రాజ్యవాద దేశాల దాష్టీకాన్ని 'జనశక్తి' ఖండిస్తోంది. కార్మికవర్గమంతా ఐక్యమై వలసదార్ల హక్కుల కోసం పోరాడాలని పిలుపునిస్తోంది.

1864లో జరిగిన ఫస్ట్ ఇంటర్నేషనల్ ప్రారంభసభలో కారల్ మార్క్స్ చెప్పింది ప్రస్తుతం సందర్భోచితంగా వుంటుంది :

“వివిధ దేశాల కార్మికుల మధ్య ఉండాలైన భాతృత్వ భావన ఎంత నిర్లక్ష్యానికి గురైందో, విముక్తికోసం ఒకరికొకరు గట్టిగా నిలబడేందుకు ప్రేరేపితులవ్వాలైన అవసరాన్ని గత అనుభవాలు చెప్తున్నాయి. అదే సమయంలో పొంతన లేని చర్యలను తక్షణం ఉమ్మడిగా గర్హించాలి.” ★

చైనాలో నూతన విద్యావిధానం

ఉత్పాదక శ్రమకు, విద్యకు సమన్వయం

లూ టింగ్.యూ

(పుస్తక పరిజ్ఞానం ఎంత విస్తృతమయినదయినా, అసమగ్రమైనదిగానూ, పాక్షికమైనదిగానూ వుంటుంది. కార్యరంగంలో ఏ మాత్రం అనుభవం లేకుండా విశేషపుస్తక పరిచయం, పరిజ్ఞానం వుండటమే సరిపోదు. పూర్తి పరిణితి పొందిన మానవుడిగా ప్రజలను మలచాలంటే ఉత్పాదక శ్రమతో విద్యను సమన్వయ పరచాల్సిన ప్రాధాన్యత ఎంతో వుంది.

పుస్తకాలు విరివిగా చదవడం ద్వారా “సర్వతోముఖభివృద్ధి”ని సాధించగలమని బూర్జువా మేధావులు భావించడమేకాక, సర్వజ్ఞులుగా, తయారవుతారని కూడా అభిప్రాయపడ్డారు. ఈ వాదనకు భిన్నంగా సమాజం యొక్క అవసరాలను బట్టి, వారి వారి అభిరుచులను బట్టి క్రమంగా ఒక ఉత్పత్తి శాఖ నుండి మరొక ఉత్పత్తిశాఖకు మార్గల సామర్థ్యాన్ని విద్యార్థులకు కల్పించడమే సర్వతోముఖభివృద్ధికి నిజమయిన అర్థం!

అర్థవలన, అర్థవ్యూహల్ వ్యవస్థకనుగుణమయిన మన విద్యా విధానం, శారీరక శ్రమపట్ల విద్యార్థులకు ఏవగింపును కల్గిస్తున్నది. మనసుతో పనిచేసేవారు ఇతరులను పాలించుతారని, శారీరక శ్రమ చేసేవారు ఇతరులచే పాలించబడతారనే వ్యూహల్ నీతిని భారతపాలక వర్గాలు సామ్రాజ్యవాద సంస్కృతుల భావజాలంతో మేళవించి సరికొత్త రూపాలతో ఈనాటి విద్యావిధానం ద్వారా ప్రచారం చేస్తున్నారు. ఫిన్లాండు వంటి పెట్టుబడిదారీ దేశంలోనూ విద్యార్థుల వ్యక్తిగత అభివృద్ధికి కొన్ని మెరుగైన విధానాలను అమలుచేస్తున్నారు. అయితే మొత్తంగా సమాజాభివృద్ధి లక్ష్యంగా ముందుకు సాగాలంటే ఉత్పాదకశ్రమకు-విద్యకు సమన్వయం సాధించాలి.

ఉత్పాదక శ్రమకు - విద్యకు సమన్వయం ఏ విధంగా వుండాలి? దాని ప్రాధాన్యతను అర్థం చేసుకోవటానికి, ఒక విధానాన్ని రూపొందించుకోవడానికి, చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్ర కమిటీ 1958లో విద్యా విషయక సమావేశాన్ని నిర్వహించింది. వాటిలో తుది సమావేశం నిర్ణయాలను ఆధారం చేసుకొని లూటింగ్ యీ వ్రాసిన వ్యాసాన్ని చైనా పార్టీ పత్రిక “రెడ్ ఫ్లాగ్” ప్రచురించింది. ఈ వ్యాసాన్ని అనువదించి 1958 సం॥లోనే ‘సందేశం’ పత్రిక వెలువరించింది.

- సంపాదకులు)

మన దేశంలో ఈ యేడు విద్య అతివేగంగా అభివృద్ధి చెందింది. జూన్ మాసాంతం వరకు ప్రభుత్వ గణాంక సమితి తయారుచేసిన లెక్కల ప్రకారం 1240 కౌంటీలలో (మండలాలు) బాలబాలికలందరికీ నేడు ప్రాథమిక విద్య లభిస్తోంది; 68,000 మాధ్యమిక పాఠశాలలను ప్రజలే స్వయంగా నడుపుకొంటున్నారు. స్థానిక పరిపాలనా సంస్థలచే సుమారు 400 కాలేజీలు కొత్తగా నిర్మింపబడ్డాయి. వయోజన విద్యారేంద్రాలకు రోజూ 9 కోట్ల మంది హాజరవుతున్నారు. 444 కౌంటీలలో నిరక్షరాస్యత ప్రధానంగా నిర్మూలించబడింది.

ఈ ఏడాది మొదటినుంచీ మన దేశంలో చదువు బాగా వ్యాప్తి చెందుతుంది. ప్రభుత్వ లెక్కల ప్రకారం జూన్ ఆఖరునాటికి (అదయినా అసమగ్రమే) 1240 కౌంటీలలో ప్రాథమిక పాఠశాల చదువు నిర్బంధమూ, ఉచితమూ చేయబడింది. 68 వేల మాధ్యమిక పాఠశాలల్ని ప్రజలే నడుపు కొంటున్నారు. స్థానిక అధికారులు ఉన్నత విద్యాసంస్థల్ని 400 వరకు ఈ మధ్యనే ప్రారంభించారు. ఏ చదువు అయితేనేం మొత్తం 9 కోట్ల మంది చదువుకుంటున్నారు. 444 కౌంటీలలో నిరక్షరాస్యత నిర్మూలించబడింది. కార్యవిధాన సంస్కరణోద్యమంలో విజయం పొందడమూ, బూర్జువామితవాదులతో పోరాటం సాగించడమూతో వ్యవసాయము, పరిశ్రమలు ఉరుకులు, పరుగుల మీద ముందుకు సాగాయి. ఆ అభివృద్ధి సాంకేతిక, సాంస్కృతిక విప్లవాలను వేగించింది. సాంస్కృతిక

విప్లవ విజృంభణకు విద్యాభివృద్ధి ఒక మంచి సూచన.

గత సంవత్సరం ఆఖరున ఒకటి, ఈ సంవత్సరంభంలో ఒకటి ప్రభుత్వం రెండు పనులు చేసింది. అవి విద్యాభివృద్ధికి బాగా తోడ్పడ్డాయి. అన్ని పాఠశాలలలోనూ చదువునూ పనిని జోడించడం అనేది వానిలో ఒకటి.

(చైనాలో మొదటి ఆరేళ్ళ చదువు ప్రాథమిక విద్య అనీ, అక్కడి నుంచి కాలేజీలో చేరేవరకూ మాధ్యమిక విద్య అనీ అంటారు)

మాధ్యమిక వ్యవసాయ పాఠశాలల్ని నెలకొల్పడం రెండోది. చదువుకుంటూ పనిచేయడం అనేది ఉత్పాదక శ్రమను సాధారణ విద్యాబోధనతో జతపరుస్తుంది. ఇదివరకటి విద్యాలయాల శారీరక శ్రమను నీచంగా చూసేవి. అది ఈ మార్పుతో పోతుంది. దీనితో పాఠశాలల వాతావరణమే మారుతుంది. సామాజిక పరిస్థితులలో కూడా మంచిమార్పు వచ్చింది. మాధ్యమిక వ్యవసాయ పాఠశాలలను ప్రజలే నిర్వహించుకొంటున్నారు. వానిలో సాంకేతిక విద్య(వృత్తి) నేర్పబడుతుంది. దీనిలో కొంతసేపు చదువు చెప్తారు; కొంతసేపు పని నేర్పుతారు. చదువు కొనసాగిస్తూనే వ్యవసాయ నిపుణుల్ని తయారు చెయ్యాలనే ప్రజల కోరికను ఇవి సఫలం చేస్తున్నాయి. వాటిని స్థాపించడం సులభం; ప్రయోజనాన్ని నెరవేర్చగలుగుతాయి. ప్రభుత్వ సహాయం లేకపోయినా అవి విద్యార్థుల కుటుంబ భారాల్ని తగ్గించగలుగుతున్నాయి. అందుచేతనే కాస్త ప్రోత్సాహం ఇచ్చిననాటినుంచీ

అవి వెదురుబోళ్ళలాగ దూసుకువస్తున్నాయి. కొద్ది నెలలలోనే వేల సంఖ్యలో పెరిగిపోతున్నాయి. ప్రాథమిక పాఠశాల చదువు ముగించినవాళ్ళకి భవిష్యత్తును గురించిన చింత తొలగిపోయింది. కనుక ప్రజలే వానిని విశేషసంఖ్యలో స్థాపించు కొంటున్నారు. అనేక రాష్ట్రాలలోనూ, అధినివేశ ప్రాంతాలలోనూ, నగరాలలోనూ ప్రాథమిక విద్య నిర్బంధం, ఉచితం చేయబడింది. ఉత్పత్తి అవసరాల దృష్ట్యా వయోజన విద్య కూడా బాగా వ్యాప్తి చెందింది. నిరక్షరాస్యతా నిర్మూలన కార్యక్రమం బ్రహ్మాండంగా సాగిపోతుంది. తీరిక సమయాలలో చదువుకొనేటందుకు వీలుగా - సాధారణ విద్యాలయాలూ, సాంకేతిక విద్యాలయాలూ అనేక తరహాలవి పెద్ద సంఖ్యలో తల ఎత్తుతున్నాయి. సాంస్కృతిక విప్లవ వెల్లువ పల్లెల నుంచి పట్టణాలకు పాకింది. అక్కడ మరొక రకమైన వెల్లువ బయలుదేరింది. అక్కడ పాఠశాలలే ఫ్యాక్టరీలను స్థాపిస్తున్నాయి; ఫ్యాక్టరీలు పాఠశాలలను స్థాపిస్తున్నాయి.

ఈ విధంగా చదువునూ ఉత్పాదక కృషిని జోడించడంతో, స్కూళ్ళ పాఠ్యక్రమాన్ని మార్చవలసి వచ్చింది. బోధనా క్రమాన్నీ ఉపాధ్యాయుల్నీ కూడా మార్చవలసివచ్చింది. మన విద్యా కార్యక్రమం “నూరు పుష్పాలు వికసించినట్లా” వేయి గుర్రాలు దౌడుతీస్తున్నట్లావుంది. నిపుణుల, పిడివాదనపరుల ఇనాముగా విద్యాబోధన వుండిపోయే స్థితి పోయింది. కమ్యూనిస్టు పార్టీకి, యావత్తు ప్రజానీకానికి సంబంధించిన పని అయింది. దేశ

పరిస్థితుల కనుగుణంగా సోషలిస్టు విద్యాబోధన సాగుతుంది. ఈ మార్పు కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాననే జరుగుతోంది. విద్యారంగంలో చౌకగా, ఎక్కువ వేగంగా, మంచిఫలితాలను ఆశించలేము” అనీ, “విద్యారంగం లేనివాడు నిపుణులకు దారి చూపలేడు”- అనీ, “కమ్యూనిస్టు పార్టీ కమిటీలకు విద్యా విషయాలు ఏం తెలుస్తాయి?” - అనీ, చెప్పే మాటలు టుప్పున ఎగిరిపోతున్నాయి.

ఒక బలీయమైన అస్త్రం

శ్రామికవర్గ నియంతృత్వం అమల్లో ఉన్న సోషలిస్టు రాజ్యాంగం మనది. మన విద్యావిధానం సోషలిస్టు విద్యావిధానమేగాని బూర్జువా విద్యా విధానం కాదు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం లేని సోషలిస్టు విద్యా విధానాన్ని మనం వూహించను కూడా లేము. పాత సమాజాన్ని మార్చి, కొత్త సమాజాన్ని నిర్మించడంలో సోషలిస్టు విద్యావిధానం ఒక బలీయమైన అస్త్రం. దోపిడీ వర్గాలనన్నింటినీ నిర్మూలించడం, అన్ని తరహా దోపిడీ వ్యవస్థనూ వాటి అవశేషాలనూ రద్దు పరచడమూ, “శక్తికొద్దీ పని, అవసరం కొద్దీ అనుభవము”నిచ్చే కమ్యూనిస్టు సమాజాన్ని నిర్మించడమూ సోషలిస్టు విప్లవం యొక్క, సోషలిస్టు నిర్మాణం యొక్క లక్ష్యం. పట్టణాలకూ, పల్లెలకూ మధ్యవున్న తారతమ్యాన్నీ, శారీరక మానసిక శ్రమల మధ్యనున్న అంతరాన్ని రద్దుపరచడం వాని గమ్యం. సోషలిస్టు విద్యావిధానం యొక్క గమ్యం కూడా సరిగా యిదే. అటువంటి విద్యావిధానాన్ని శ్రామికవర్గ రాజకీయపార్టీ అయిన కమ్యూనిస్టు పార్టీ మాత్రమే నిర్వహించగలదు; బూర్జువావర్గం నిర్వహించలేదు. విద్యావిధానంలో కనిపిస్తున్న ఈ నూతన రూపం కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం క్రింద మాత్రమే సాధ్యం అవుతుంది.

ఈ మధ్య కొన్ని ఏళ్ళుగా విద్యావిధానం గురించి సుదీర్ఘమైన చర్చలు జరుగుతున్నాయి. ఈ ఏడాది ఏప్రిల్, జూన్ నెలలలో చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్ర కమిటీ విద్యావిషయక సభలను జరిపింది. వానిలో అనేక సిద్ధాంత, కార్యవిధాన సమస్యలు పరిష్కారం అయినాయి.

“సర్వతోముఖాభివృద్ధి” అంటే ఏమిటి?

“సర్వతోముఖాభివృద్ధి అంటే ఏమిటి?” అనే సమస్య మీదనే ఈ మధ్య జరుగుతున్న చర్చలన్నీ కేంద్రీకృతమై వున్నాయని చెప్పవచ్చును. మార్క్సిస్టులు “పూర్తి పరిణతి పొందిన మానవుణ్ణి మలచగలము” అని విశ్వసిస్తారు. దానిని విద్య ద్వారానే సాధించ వూనుకొంటారు. మన విద్యావేత్తలు సర్వతో ముఖాభివృద్ధి రావాలంటూంటారు. అదొక విధంగా మంచిదే. కాని “సర్వతోముఖాభివృద్ధి” అంటే ఏమిటో నిర్వచించడంలో వైవిధ్యం వుంది. గడచిన తొమ్మిదేళ్ళలోనూ మన దేశంలో సాగిన విద్యావిధానాన్ని పరిశీలిస్తే బూర్జువా పండితులు

సర్వతోముఖాభివృద్ధిని ముఖాముఖిగా, ప్రత్యక్షంగా వ్యతిరేకించడం లేదని కనిపిస్తుంది. పైగా ఆ “సూత్రాన్ని గట్టిగా బలపరుస్తారు” కూడా. ఐతే దానికి పాక్షిక నిర్వచనం ఇస్తారు. సర్వతోముఖాభివృద్ధి పుస్తకాలు విశేషంగా చదివితే కలుగుతుందని చెప్తారు. ఒక వేపున ఉత్పాదక కృషి చేస్తూనే రాజకీయాలను అధ్యయనం చేస్తున్నవారితో వారు ప్రసక్తి పెట్టుకోరు. నిజం చెప్పాలంటే సర్వతోముఖాభివృద్ధి అనే భావానికి కువ్యాఖ్యచేసి “సర్వజ్ఞుల్ని” తయారు చేయడమేనని చెప్తున్నారు.

“సర్వతోముఖాభివృద్ధి” అనే దానికి కమ్యూనిస్టులు చెప్పే అర్థం వేరు; దాని సారాంశం వేరు. విద్యార్థులకు సాధ్యమైనంత ఎక్కువ విస్తృతమైన పరిజ్ఞానం కలిగించాలి. “సమాజం యొక్క అవసరాల్నిబట్టి, వారి వారి అభిరుచుల్నిబట్టి వరసగా ఒక ఉత్పత్తి శాఖ నుంచి మరో ఉత్పత్తి శాఖకు మార్గం “సర్వతోముఖ సామర్థ్యం” ప్రజలకు కలుగజేయాలనేది దాని అర్థం. పారిశ్రామికోత్పత్తి రంగములో కార్మికులకు, వ్యవసాయోత్పత్తి రంగంలో కర్షకులకు సర్వతోముఖ సామర్థ్యం వుండాలంటాము. సాధారణ పౌరులు సైనిక బాధ్యతలను నిర్వహించగలగాలనీ, రిటైర్ అయిన సైనికులు ఉత్పత్తి రంగంలోకి పోగలగాలనీ మనం అంటున్నాం. ప్రభుత్వోద్యోగాలలో వున్నవారు శరీర శ్రమలోనూ, ఉత్పాదక కృషి చేస్తున్న వారు పరిపాలనా నిర్వహణలోనూ పాల్గొనగలగాలంటాము. ఇవన్నీ ఇప్పటికే క్రమంగా కార్యరూపంలోకి తేబడు తున్నాయి. పని విభజనకూ పని మార్పునకూ సంబంధించిన ఈ చర్చలు ఈనాటి సమాజ అవసరాలకు అనుగుణంగా వున్నాయి. పెట్టుబడిదారీ విధానం క్రింద అమలు జరుగుతున్న పని విభజన కన్న ఇది ఎంతో మంచిదీ, వీలయినదీను. దీనివలన ఉత్పత్తి పెరుగుతుంది. సామాజికంగా ఉత్పత్తి శక్తులలో సర్దుబాట్లు అవసరం అయినప్పుడు గందరగోళం ఏమీ లేకుండా మార్చివేయడం సులభం అవుతుంది.

పరిశ్రమలలోనూ, వ్యవసాయంలోనూ అభివృద్ధి విపరీతంగా జరిగింది. ప్రజల గరిష్టా వసరాలకు పోను ఇంకా మిగిలేంతగా ఉత్పత్తి జరగడం ప్రారంభమయిందంటే పనివారిని కొత్త కొత్తశాఖలకు మార్చవలసిన అవసరం ఏర్పడుతుంది. ఆ సమస్య ఇప్పటికే తల ఎత్తుతూంది. అలా మార్చలేకపోతే ప్రజల కోరికల్ని మనం తీర్చలేము. ఉత్పాదక శక్తుల్ని ఏకబిగిని వృద్ధిచేస్తూ, ప్రజల జీవనస్థాయిని కూడ నిరంతరం అభివృద్ధి పరచడం సాధ్యం కాదు. అటువంటి మార్పులకు కావలసిన పూర్వ రంగాన్ని మన విద్యావిధానం మొదలయినవి చక్కబరచాలి. విద్యావిధానం విద్యార్థులలో విస్తృత పరిజ్ఞానం కలిగించేలా వుండాలి. అయితే ఆ విస్తృతి యొక్క పరిమితులు మాత్రం అక్కడున్న పరిస్థితుల మీద ఆధారపడి వుంటాయి. భౌతిక పరిస్థితులూ,

మనుష్యుల పరిజ్ఞానం దాని నెక్కడికక్కడ పరిమితం చేస్తుంటాయి. భవిష్యత్తులో కమ్యూనిస్టు సమాజం స్థిరత్వం పొంది, బాగా అభివృద్ధి పొంది పరిణితం అయినప్పుడు మనుష్యులకనేక పనులలో శిక్షణ నిస్తారు. మనుష్యుడు కొన్ని ప్రత్యేక విషయాలలో నిపుణత సాధించినా అనేక వృత్తులను నిర్వహించ గల సామర్థ్యం సంపాదిస్తాడు. ఇది మన గమ్యం. ఈ గమ్యాన్ని సాధించేటందుకు మనం పురోగమించాలి.

పుస్తక జ్ఞానం చాలదు

మన దేశంలో ఈవేళ ఉన్న పరిస్థితులలో మనుష్యుడు అనేక విధాలయిన పనులు చేయగలిగేటట్లు అతన్ని తర్చి మేయగలం. కాని, “ఏ వృత్తినైనా నిర్వహించగలవారిని” యింకా తయారు చేయలేము. విద్యార్థులకిచ్చే జ్ఞానం పాక్షికంగానూ, అల్పాల్పంగానూ గాక సాధ్యమైనంత వరకు పూర్తిగా ఉండాలనేదే సర్వతోముఖాభివృద్ధి అనేదాని వృద్ధేశం. అంటే విద్య రాజకీయాలకు సహాయకారీ కావాలి; ఉత్పాదక కృషితో సంబంధం కలదీ కావాలి. కార్లమాల్స్ భవిష్యత్తులో విద్యావిధానం ఎలా వుండాలనుకొన్నాడో వివరిస్తూ ఇలా అన్నాడు:

“ఒక వయస్సు దాటిన ప్రతి పిల్లవానికీ చదువుతో పాటు ఉత్పాదక కృషినీ, వ్యాయమాన్నీ జోడించి నేర్పాలి. అలా చేయడం ఉత్పత్తిలో నేర్పు సంపాదించడానికి మాత్రమే కాదు; సమగ్ర పరిణతి పొందిన మానవుణ్ణి తయారు చేసేటందుకు అదొక్కటే మార్గం.”

- (కాపిటల్; సంపుటం. 1)

విద్యార్థులు పూర్తి పరిజ్ఞానాన్ని సంపాదించాలనీ, మానసిక శ్రమనేగాక శారీరక శ్రమ కూడా చేయడానికి సమర్థుడయి వుండాలనీ ఆయన విద్యార్థులకు సలహా ఇచ్చారు. పుస్తక పరిజ్ఞానం ఎంత విస్తృతమైనదైనా అసమగ్రమూ, పాక్షికమూ గానే వుంటుంది. కార్యరంగంలో అనుభవం ఏమాత్రం లేకుండా విశేష పుస్తక పరిచయం గలవారినే బూర్జువా సమాజం “సర్వజ్ఞులు” అంటుంది. అయితే వారు మనకొంటున్న విధంగా సర్వతోముఖాభివృద్ధి పొందినవారు కాజాలరు. బాల్యంలో శరీరదారుధ్యం కలిగించడం అవసరం. అలా కలిగించాలి. దానికి తోడు చిన్నతనంలోనే కమ్యూనిస్టు భావాలు, పని వద్దతులు, సమిష్టి కృషి పెంపొందించాలి. ఈనాటి మన నైతిక విద్య అంటే ఇదే. ఈ రెండూ మేధో వికాసంతో ముడిపడి వున్నాయి. ఈ రెండూ శారీరక శ్రమతో సంబంధం వున్నవే. కనుకనే విద్యార్థననూ, శ్రమనూ జోడించాలనే సూత్రం తప్పనిసరిగా కార్యరూపంలో పెట్టవలసి వుంటుంది.

మనం చెప్పే సర్వతోముఖాభివృద్ధి అంటే సూక్ష్మంలో ఇది: సాధ్యమైనంత పరిపూర్ణమూ, విస్తృతమూ అయిన పరిజ్ఞానాన్ని విద్యార్థులకు

కలిగించాలి. శారీరకంగా ధృఢగాఢుల్ని చేయాలి. కమ్యూనిస్టు నైతిక నియమాలను అలవరచాలి. “ప్రజల మధ్య వైరుధ్యాలను సక్రమంగా పరిష్కరించేదెలా?” అనే పుస్తకంలో కామ్రేడ్ మావో సే-టుంగ్ ఇలా అన్నారు :

“చదువుకొనే ప్రతి ఒక్కరూ నైతికంగా, మానసికంగా, శారీరకంగా అభివృద్ధిపొంది సంస్కారంగల, సోషలిస్టు మనస్తత్వంగల కార్మికుడు కాలిగేలా మన విద్యావిధానం వుండాలి.”

సర్వతోముఖాభివృద్ధినివ్వగల విద్యావిధానం అంటే మన వద్దేకాదు. రాజకీయ చైతన్యం కలిగి, విద్యావంతుడైన వ్యక్తియే “సంస్కారం గల సోషలిస్టు మనస్తత్వం వున్న కార్మికుడు.” అతడు మానసిక, శారీరక శ్రమలు రెండూ చేయగలుగుతాడు. సర్వతోముఖంగా, అంటే రాజకీయంగానూ, వృత్తిరీత్యానూ కూడ అర్హత సంపాదించినవాడు అతడే. అతడు కార్మికుడైన మేధావి; మేధావియైన కార్మికుడు.

విజ్ఞానం ప్రజల సొత్తు

సర్వతోముఖాభివృద్ధి అనేది విద్యా సూత్రంగా వుండాలని మనం అంటాము. శ్రామికవర్గ రాజకీయాలకు ఉపయుక్తం అయ్యేలాగ విద్యను ఉత్పాదక కృషితో జోడించడమే మానవుని సర్వతోముఖాభివృద్ధికి మార్గమని అంటాము. మరో వద్దతి లేదు. దీనిని బూర్జువా వండితులు అంగీకరించరు. పుస్తకాలు చదివించి, కంఠోపాఠం చేయిస్తే మనుష్యుడు సర్వతోముఖాభివృద్ధి పొందేలాగ శిక్షణ నివ్వవచ్చునంటారు వారు. విద్యాభివృద్ధికి నిపుణుల మీద ఆధారపడాలంటారు. ప్రజల్ని నమ్ముకొని ప్రయోజనం లేదంటారు. విద్యార్థులు రాజకీయాలు నేర్చుకోవడం, ముఖ్యంగా కార్మికులు కావడం వాళ్ళకి సుతరామూ అంగీకారం కాదు. కాని మనం సర్వతోముఖాభివృద్ధికి ప్రజల మీద ఆధారపడాలంటాము. వారే విద్యా విధానాన్ని నిర్వహించాలంటాము. సర్వతోముఖాభివృద్ధి రావాలంటే కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం విద్య నిర్వహించబడాలంటాము. బూర్జువా విద్యాసూత్రాల ప్రకారం సర్వతోముఖాభివృద్ధి నివ్వగల విద్యను సుశిక్షితులే నిర్వహించగలరంటారు వారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీకి ‘ఏమీ తెలియదు’ కనుక, దాని నాయకత్వం వద్దంటారు. దీనిని పట్టి చూస్తే ఒకటి తెలుస్తుంది. సర్వతోముఖాభివృద్ధి అనే దానికి నిర్వచనాలు బహువిధాలు. దానికి ఫలితాలూను. అవి భిన్నంగానే కాదు, విరుద్ధంగా కూడా వుంటాయి. అందుచేతనే మనం ఈ మధ్య ‘సర్వతోముఖాభివృద్ధి’ అంటే ఏమిటనే దానిని గురించే బాగా చర్చలు జరిగాయన్నాము. విద్య విషయంలో శ్రామిక వర్గానికి, బూర్జువా వర్గానికి గల అభిప్రాయభేదాలు సంఘర్షించాయి.

విజ్ఞానం అనేదానికి, విద్య ప్రజలు తీసుకో వలసిన సమస్య అనేదానికి, అది కమ్యూనిస్టు పార్టీ

నాయకత్వం క్రింద నిర్వహించబడాలనే దానికి, సర్వతోముఖాభివృద్ధి అనే దానికి బూర్జువా వండితులు చేసే వ్యాఖ్యానాన్నే మనమూ అనుసరిస్తే మన విద్యా విషయక కార్యక్రమం తిరిగి బూర్జువా పంథాకే తిరోగమిస్తుంది. అందుచేత వీటికి కమ్యూనిస్టులం ఇచ్చే నిర్వచనం ఏమిటో స్పష్టపరచడం చాలా ముఖ్యం.

చైనా ప్రజా ప్రభుత్వం ఏర్పడిన యీ తొమ్మిదేళ్ళలోనూ కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం మన విద్యారంగంలో ఎంతో పని జరిగింది. గతంలో విద్యారంగాన్ని నిర్వహించుకొనే హక్కు సామ్రాజ్యవాదులు మనకు లేకుండా చేశారు. దానిని మరల మన చేతులలోకి తెచ్చుకొన్నాము. దేశం అంతటా వున్న స్కూళ్ళన్నింటినీ సంత్వష్టికరంగా మన చేతుల్లోకి తీసుకొన్నాము. కొమింటాంగ్ ముఠా స్కూళ్ళ నిర్వహణలో అనుసరించిన ఫాసిస్టు పద్ధతులను రద్దుపరచాము. వారు ప్రవేశపెట్టిన ఫాసిస్టు విద్యావిధానాన్నీ, విద్యార్థులమీద నిఘా పెట్టే పద్ధతినీ రద్దుపరచాము; సోషలిస్టు విద్యావిధానాన్ని ప్రవేశపెట్టాము; విద్యాశాఖలో అణగిమణిగి వున్న విప్లవ వ్యతిరేకుల్ని, తదితరుల్ని నిర్మూలించాము. వీటికి తోడు పాఠశాలలో మార్క్సిజం-లెనినిజం తరగతులు ప్రారంభించాము. ఉపాధ్యాయులకూ, విద్యార్థులకూ సిద్ధాంత విషయాలలో నూతన పరిజ్ఞానం కలిగించాము; విశ్వవిద్యాలయాలూ, విద్యాశాఖలూ సంస్కరించబడ్డాయి. నూతన బోధనా పద్ధతులు ప్రవేశపెట్టబడినాయి. బూర్జువా మిత వాదులతో పోరాటాలు సాగాయి. కళాశాలలో, మాధ్యమిక, ప్రాథమిక పాఠశాలలలో విద్యార్థుల సంఖ్య ఎన్నో రెట్లు పెరిగింది. అవిద్యా నిర్మూలన ఉధృమమూ, తీరిక సమయాలలో సాంస్కృతిక, సాంకేతిక విద్య నేర్చుకొనే కార్యక్రమమూ ఎన్నోరెట్లు ఎక్కువయింది; చదువుకొంటూ పనిచేయడం అనే పద్ధతి పాఠశాలలన్నింటా ప్రవేశపెట్టబడింది; విద్యారంగంలోని కార్యక్రమంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ శాఖలు స్థాపించబడినాయి; సోషలిస్టు నిర్మాణంలో పాల్గొనేటందుకై ఎందరిందరో ప్రజలు కార్యక్రమంగా శిక్షణ పొందారు.

అయినా ఈ విద్యారంగంలో శ్రామికవర్గ భావాలకూ, బూర్జువావర్గ భావాలకూ మధ్య సంఘర్షణ నిర్విరామంగా సాగుతూనే వుంది. సోషలిస్టు, పెట్టుబడిదారీ పంథాలలో దేనినను సరించడం అనే రూపంలో ఈ సంఘర్షణ సాగుతోంది. బూర్జువా ఆలోచనా ధోరణి విద్యాభివృద్ధికి ఆటంకమయింది. బూర్జువా మితవాదులు సాగించిన తీవ్ర పోరాటాలలో వారు విద్యార్థుల నువ్వయోగించుకొని పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని పునఃస్థాపించేటందుకు ప్రయత్నించారు. చాంగ్ పో -చున్, లో లుంగ్-చీ, ట్సెంగ్ చాఘ్-లున్ మొదలయినవారు ఇలాగే ఒకప్పుడు కలలు కన్నారు. మితవాదుల తోటి పోరాటంలో మనం విజయం

పొందాము. పరిశ్రమలలోనూ, వ్యవసాయంలోనూ ఎంతో పురోగమించాము. దానితో పరిస్థితులు కాస్త దారిపడ్డాయి. విద్యారంగంలో బూర్జువా ఆలోచనా విధానం ఎంత ప్రమాదకరమో, ఎంత నష్టభరితమో అందరికీ తెలిసినవచ్చింది. గడిచిన తొమ్మిదేళ్ళలో మనకెంతో అనుభవం కలిగించింది. విద్యారంగంలో పార్టీ అనుసరించే విధానాన్ని ఒక క్రమపద్ధతిలో వివరంగా చెప్పగలకై ఏర్పడింది.

విద్యతో ఉత్పాదక శ్రమ జోడింపు

విద్యకు ఉత్పాదక శ్రమతో సంబంధం లేకుండా వుండడమే విద్యారంగంలో మనం చేసిన తప్పు, పొరపాటాను. 1934లోనే మన పార్టీ విద్యనూ, ఉత్పాదక శ్రమనూ జోడించాలనే ప్రతిపాదన ముందుకు తెచ్చింది. మావో సేటుంగ్ ఆనాడే ఇలా అన్నారు :

“సోవియట్ సంస్కృతి, విద్యా విషయాలలో మనం సర్వసాధారణంగా అనుసరించవలసిన విధానం ఏమిటి? శ్రమజీవులైన ప్రజా సామాన్యానికి కమ్యూనిజం ఒంటపట్టించాలి; విప్లవ పోరాటానికి, వర్గపోరాటానికి సంస్కృతి, విద్యా తోడ్పడేటట్లు చేయాలి; విద్యను ఉత్పాదక శ్రమతో జోడించాలి; చైనా ప్రజానీకం నాగరికతనూ, సుఖాన్నీ అనుభవించేటట్లు చేయాలి.”

1954 నాటికి ఆర్థిక పునర్నిర్మాణ కార్యక్రమం పూర్తి అయింది. మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళిక అమలు జరగడం ప్రారంభమయింది. అప్పుడు స్కూళ్ళలోని పాఠ్య విషయాలలో ఉత్పాదక శ్రమను కూడా జోడించాలని కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్రకమిటీ ప్రతిపాదించింది. కాని, దానికెంతో ప్రతిఘటన వచ్చింది. అది ఆనాడు అమలు జరగలేదు. 1957 మార్చిలో ప్రచార పద్ధతులను గురించి అఖిల చైనా మహాసభ జరిగినప్పుడు దాంట్లోనూ, 1957లోనే ఏప్రిల్ 8న రెన్మిర్ రిబావో (పీపుల్స్ డైలీ) సంపాదకీయంలోనూ, 1958 జనవరిలో జరిగిన నానింగ్ సమావేశంలోనూ కేంద్రకమిటీ ఉత్పాదక శ్రమతో విద్యను జోడించాలంటూ మళ్ళీ మళ్ళీ ప్రతిపాదిస్తూ వచ్చింది. పార్టీ చెప్పిన ఈ విధానాన్ని దేశం అంతా గుర్తించినది ఇప్పుడే. విద్యా విధానం రాజకీయాలకు తోడ్పడాలి. దాన్ని ఉత్పాదక శ్రమతో జోడించాలి. దానికి కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం వహించాలి - ఈ మూడింటికి అన్వేష్య సంబంధం వుంది. ఉత్పాదక శ్రమతో సంబంధం వుండని విద్యవల్ల కొంతవరకు రాజకీయాల యెడ అశ్రద్ధ ఏర్పడుతుంది. విద్యారంగంలో పార్టీ నాయకత్వం కొంతవరకు కొరవడుతుంది. ఆ విధంగా మన దేశ పరిస్థితులకూ విద్యా విధానానికి సంబంధం వుండదు. చివరకు మితవాద, పిడివాద పొరపాట్లకు మార్గం ఏర్పడుతుంది.

మన దేశంలో సాగుతున్న సోషలిస్టు విప్లవానికి, సోషలిస్టు పునర్నిర్మాణానికి, కమ్యూనిస్టు సమాజాన్ని నిర్మించాలన్న మహదాశయ సిద్ధికి,

విద్యను వేగంగాను, ఎక్కువగాను, మంచిగాను, లాభసాటి ఫలితాలు వుండేటట్లుగాను వృద్ధి పొందించడానికి ఈ విధంగా విద్యనూ ఉత్పాదక శ్రమను జోడించడం అవసరం.

సాంస్కృతిక విప్లవం

మన సోషలిస్టు విప్లవం యొక్క గమ్యం దోపిడీ వర్గాలను, దోపిడీ పద్ధతులను, తదవశేషాలను నిర్మూలించడం. సోషలిస్టు విప్లవానికి ఆర్థికరంగంలో ముఖ్యాతిముఖ్యమైన విజయం లభించింది. రాజకీయ, సిద్ధాంత రంగాలలో కూడా పార్టీ ప్రధాన విజయాలను సాధించింది. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఎనిమిదవ జాతీయ మహాసభ రెండో సమావేశంలో తీర్మానించినట్లు “ఆర్థిక, రాజకీయ, సిద్ధాంత రంగాలలో సోషలిస్టు విప్లవాన్ని కొనసాగిస్తూనే సాంకేతిక, సాంస్కృతిక విప్లవాలను తీవరించడం” ఈనాటి మన కర్తవ్యం.

కేవలం అసమర్థులుగా వున్నవాళ్ళు తప్ప చైనాలోని 60 కోట్ల మంది ఉత్పత్తిలో పాల్గొనేటట్లు, చదవుకొనేటట్లు చేయడమే సాంస్కృతిక విప్లవం యొక్క ఉద్దేశం. అంటే రైతుల్ని, కార్మికుల్ని, మేధావులుగానూ, మేధావుల్ని కార్మికులిగానూ చేయదలచామన్నమాట. కార్మికులు, కర్షకులు, మేధావులు కూడా ఏకమొత్తంగా తమకు చేతగాని పనిని నేర్చుకొన్నప్పుడే ప్రాచీన సమాజం మనకిచ్చిపోయిన అవకతవకల్ని సర్దుకోగలుగుతాము. ప్రతి వ్యక్తి తనలో వున్న లోటును భర్తీ చేసుకుంటాడు. కార్మిక కర్షక ప్రజాసామాన్యం తమలో వున్న సంస్కారశూన్యతను సవరించుకుంటారు. మేధావులు తమలోని బూర్జువా ఆలోచనా ధోరణులను నిర్మూలించుకొంటారు. అందుచేత ఈ విప్లవం యొక్క ఫలితాలు చాలా విస్తృతంగా వుంటాయి. విద్య శ్రామికవర్గ రాజకీయాలకు తోడ్పడేటట్లు, ఉత్పాదక శ్రమతో జోడింపబడేటట్లు చేస్తుంది.

మార్క్స్ ఒక చోట ఇలా అన్నారు :

“వేగంగా విద్యను ఉత్పాదక శ్రమతో జోడిస్తే అది ఈనాటి సమాజాన్ని మార్చడంలో బాగా ఉపకరిస్తుంది.”

(కారల్ మార్క్స్ ‘గోధా కార్యక్రమ విమర్శ’లో)

విద్యను ఉత్పాదకశ్రమతో జోడించనిదే సాంస్కృతిక విప్లవాన్ని విజయవంతంగా కొనసాగించలేము. సాంస్కృతిక విప్లవం దేశానికి లాభకరం. కార్మికులకు, కర్షకులకు, మేధావులకూ కూడ లాభకరం. బూర్జువా దృక్పథాన్ని పరిత్యజించలేనివారు మాత్రమే అటువంటి విప్లవాన్ని వ్యతిరేకిస్తారు. ఏ విధమైన మానసిక శ్రమతోగాని, శారీరక శ్రమతోగాని సంబంధం లేకుండా కేవలం చదువు కోసమే చదువు అనే బూర్జువా దృక్పథానికి, సోషలిస్టు విప్లవానికి జతకలవదు.

సోషలిస్టు నిర్మాణాన్ని కొనసాగించేటందుకై మనం చాలా కష్టపడాలి. ఒక్క అడుగు నిలబడ్డానికి

వీలులేదు. ఎంతో శ్రమపడి, తక్కువ ఖర్చుతో దేశాన్ని నిర్మించాలి. దానికి సాంకేతిక ప్రావీణ్యం వుండాలి. సాంస్కృతికాభివృద్ధి కావాలి. సోషలిస్టు భావాలున్న వారిని పనులకు అసంఖ్యాకంగా తయారు చెయ్యాలి. సాంకేతిక శాస్త్రంలో వారికి ప్రావీణ్యం వుండాలి. చౌకగా, వేగంగా, ఎక్కువగా మంచి ఫలితాలను సాధించాలనే పట్టుదలతో వారు పని చెయ్యాలి. అందుచేత సోషలిస్టు నిర్మాణాన్ని కొనసాగించాలంటే విద్యనూ, ఉత్పాదక శ్రమనూ జోడించాలి. దీనిని గురించి లెనిన్ ఇలా అన్నారు:

“మన యువకులకు ఉత్పాదక శ్రమతో పాటు విద్యనూ, శిక్షణనూ కలిపి ఇవ్వకపోతే భావి ఆదర్శ సమాజాన్ని వూహించడం కూడా కష్టం. శిక్షణకూ, విద్యకూ ఉత్పాదక శ్రమతో జత కలపకపోయినా ఉత్పాదక శ్రమకు విద్యతోనూ, శిక్షణతోనూ జత కలపకపోయినా ఈనాటి సాంకేతిక నైపుణ్యాన్ని సాధించలేము. విజ్ఞాన శాస్త్ర స్థాయిని అందుకోలేము.”

(నరోద్విక్కుల మతిభ్రష్టు ప్రణాళికలలోని ఆణిముత్యాలు)

విద్యనూ ఉత్పాదక శ్రమనూ జత కలిపితే తప్పకుండా విద్యయొక్క స్థాయి పెరుగుతుంది. మేధోవికాసానికి, నైతిక శారీరకాభివృద్ధికి కూడ అది అవసరమే. మానసిక, శారీరక శ్రమల్ని వేరువరచే విద్యావిధానం సోషలిస్టు నిర్మాణవసరాల్ని తీర్చలేదు.

కమ్యూనిస్టు సమాజ బీజం

భావి కమ్యూనిస్టు సమాజంలో “శక్తి కొద్దీ పని, అవసరం కొద్దీ అనుభవం” వుంటుంది. ఆ సమాజంలో పట్టణానికి - పల్లెకూ, మానసిక శ్రమకూ, శారీరక శ్రమకూ మధ్యనున్న విభేదాలు రద్దయిపోతాయి. పారిశ్రామికంగానూ, వ్యావసాయి కంగానూ మనం సాధించిన విజయాలు, “కమ్యూనిజం ఏనాటి మాటో” అనే అభిప్రాయాన్ని తొలగించాయి. నూటపదేళ్ళక్రితం మార్క్స్, ఎంగెల్సులు కమ్యూనిస్టు సమాజాన్ని స్థాపించేటందుకు పదివనులు జరగవలసి వుందని, కమ్యూనిస్టు ప్రణాళికలో పేర్కొన్నారు. “బాగా అభివృద్ధిపొందిన దేశాలలో... వానిని సర్వ సామాన్యంగా ప్రవేశపెట్టవచ్చును” అని వారు అన్నారు. వానిలో మొదటి ఎనిమిదింటినీ చైనాలో ఇప్పటికే ప్రవేశపెట్టాము. మన దేశంలో వున్న నిజ పరిస్థితులకు అనుగుణమైన విధంగా వానిని సర్దుబాటు చేసి తీసుకువచ్చాము. ఇంక చివరివి రెండూ మిగిలాయి: ఒకటి “వ్యవసాయాన్ని వస్తూత్పాదక పరిశ్రమలలో జోడించడమూ, క్రమంగా పల్లెలకూ పట్టణాలకూ మధ్యనుండే భేదాన్ని అంతరింపచేయటమూ”. రెండోది “విద్యను పారిశ్రామికోత్పత్తితో జోడించడమూ.” ఈ రెండింటినీ ఇప్పుడే ప్రారంభిస్తున్నాం.

పారిశ్రామికాభివృద్ధికై ప్రభుత్వం దిగువ విధానాల నవలంబించింది : “భారీ పరిశ్రమకు ప్రాధాన్యం ఇస్తూనే పరిశ్రమలనూ, వ్యవసాయాన్నీ ఏకకాలంలో వృద్ధిపరచ వూసుకోవాలి. కేంద్రీకృత నాయకత్వం, సమగ్ర ప్రణాళిక, సక్రమమైన పని విభజన, సహకారమూ ద్వారా జాతీయ స్థానిక పరిశ్రమలనూ, చిన్న పెద్ద మధ్యతరగతి పరిశ్రమలనూ ఏకకాలంలో వృద్ధిపరచ వూసుకొనాలి.” ఈ విధానాన్ని అనుసరించడం వలన గ్రామ సీమలలో పరిశ్రమలు తలెత్త నారంభించాయి. దానితో పాటుగానే శ్రామికులైన రైతులూ, రైతులైన శ్రామికులూ తయారయ్యారు. ఇది కూడా కమ్యూనిస్టు సమాజానికి బీజరూపమే. చైనాలో కమ్యూనిస్టు సమాజం ఏర్పడేసరికి సమాజానికి మూలంలో వున్న ప్రాథమిక వ్యవస్థ (యూనిట్) కమ్యూనిస్టు కమ్యూన్లు అయివుంటుంది. ఒకటి అరా మినహాయింపులున్నా ప్రతి యూనిట్లోనూ కార్మికులు, రైతులు, వర్తకులు, విద్యార్థులు, సైనికులు వుంటారు. విద్యా విషయానికి వచ్చేసరికి ప్రతి యూనిటూ తన ప్రాథమిక, మాధ్యమిక పాఠశాలల్ని తన కళాశాలనూ నడుపుకొంటుంది. కార్మికుడుగానూ, మేధావిగానూ కూడ ప్రతి ఒక్కరికీ విద్యార్జనకు వలసినంత వ్యవధి వుంటుంది. ‘హాసింగ్ క్వెస్చన్’ (ఇండ్ల సమస్య) అనే పుస్తకంలో ఎంగెల్సు ఇటువంటి పరిస్థితినే వూహించుకొని ఇలా వ్రాశారు :

“ఈ పారిశ్రామిక విప్లవమే మనుష్య శ్రమ యొక్క ఉత్పాదక శక్తిని చాలా ఉన్నతస్థాయికి తీసుకుపోయింది. ప్రజలందరిలోనూ సరియైన పద్ధతిలో శ్రమ విభజన జరిగేటట్లుయితే సమాజం లోని సభ్యులందరూ యధేచ్ఛగా అనుభవించేటందుకేగాక దండిగా నిలవ చేయగలంతగా ఉత్పత్తిశక్తి పెరగడానికి అవకాశం మానవ జాతి చరిత్రలో ప్రథమ పర్యాయం కనిపిస్తోంది. చారిత్రకంగా అనుశ్రుంగా పన్నున్న విజ్ఞానశాస్త్రాలు, కళలు, పరస్పర సంపర్క సాధనాలలో పరిరక్షింప దగినవాటిని పరిరక్షిస్తారు. అంతేకాదు కొద్దిమంది గుత్త అధికారంలోంచి వానిని సమాజం మొత్తం యొక్క అధికారంలో పెడతారు. వానినికా అభివృద్ధి పరుస్తారు. అలా చేయడానికి మానవజాతి చరిత్రలో ఇప్పుడే ప్రప్రథమంగా అవకాశం లభిస్తోంది.”

ఈ లక్ష్యాన్ని సాధించాలంటే శారీరక శ్రమకూ మానసిక శ్రమకూ సంబంధం లేకుండా చేయ కూడదు. మానసిక శ్రమను శారీరక శ్రమతోనూ, విద్యను ఉత్పాదక శ్రమతోనూ జోడించేవిధంగా మన విద్యావిధానం వుండాలి.

విద్యారంగంలో చౌకగా, వేగంగా, మంచి ఎక్కువ ఫలితాలను సాధించలేమని బూర్జువా విద్యావేత్తల భావం, కాని, విద్యారంగంలో మనం

ప్రజాసాన్నిహిత్య పంథాను అనుసరించడం వలన చౌకగా, వేగంగా మంచి ఎక్కువ ఫలితాలను సంపాదించగలమని ఈ ఏడాది ప్రారంభం నుంచీ విద్యారంగంలో వచ్చిన బ్రహ్మాండమైన పెరుగుదల స్పష్టపరుస్తోంది. విద్యనూ శ్రమనూ జోడించడం వలన, కార్మికులకూ, రైతులకూ చదువు ఎడ ఆసక్తి కలిగించడం వలన పాఠశాలల స్థాపనలో ప్రజలు సమధికోత్సాహం చూపించేలా చేయగలం. కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం క్రింద ప్రజా సాన్నిహిత్య పంథాను అమలు జరుపుతూ పాఠశాలలను దిగువ సూత్రాల ప్రకారం నడిపించాలి. మొదటిది-ఏకత్వాన్ని వైవిధ్యంతో జతకలపాలి. శిక్షణ వృద్ధేశం అన్నిచోట్ల ఒక్కటే. సోషలిస్టు అభిప్రాయాలు గల విద్యావంతులయిన కార్మికుల్ని తయారుచేయడం వాని వృద్ధేశం. కానీ స్కూళ్ళను కేంద్రమూ నడపవచ్చు; స్థానిక ప్రభుత్వమూ నిర్వహించవచ్చు; ఫ్యాక్టరీలు, గనులు, పరిశ్రమలు, వ్యవసాయ సహకార సంఘాలు కూడా వాటిని నడపవచ్చు; ఆ స్కూళ్ళ స్వరూపం కూడా భిన్నంగా వుండవచ్చు; అన్ని గంటలూ చదువు చెప్పేవిగానూ వుండవచ్చు; కొంతసేపు పనీ, కొంతసేపు చదువూ చెప్పేవిగా, కాకపోతే తీరుబడి సమయాల్లో చదువుచెప్పేవిగా వుండవచ్చును; జీతాలు వుచ్చుకొనేవి కావచ్చు; వుచ్చుకోనివీ కావచ్చు. ఉత్పత్తి పెరిగినకొద్దీ పనిగంటలు తగ్గుతూ వస్తాయి. ఇప్పుడు తీరుబడి సమయంలో చదువుకొనేటందుకు ఏర్పడుతున్న పాఠశాలల వంటివే కొంతసేపు పనీ, కొంతసేపు చదువూ నేర్పే పాఠశాలలు. ఉత్పత్తి బాగా ఎక్కువయి సంపద సమీకృతం అయిన కొద్దీ యిప్పుడు జీతాలు వసూలు చేస్తున్న పాఠశాలలు ఉచితంగానే చదువు నేర్పుతాయి.

రెండోది : విద్యావ్యాప్తితో పాటు విద్యాస్థాయిని పెంచడం, విద్యాస్థాయి ప్రజానీకానికి అందుబాటులో వుండేలాగు వుండాలి. ప్రజానీకానికి అందుబాటులో వుండేలాగు చేయడంలోనే విద్యాస్థాయి పెరిగేలా చేయాలి. కొంతసేపు పని, కొంతసేపు చదువునేర్పే పాఠశాలలూ, తీరిక సమయం పాఠశాలలూ విద్యను విస్తృతపరుస్తూంటాయి. రెండోవేపున వానితో పాటు పూర్తికాలం పాఠశాలలు కూడా చేరి విద్యాస్థాయిని పెంచుతూంటాయి. కొంతపని, కొంతచదువు నేర్పే పాఠశాలలూ, తీరిక సమయం పాఠశాలలూ విద్యావ్యాప్తికి ప్రధాన సాధనాలుగా వుంటాయి. వాని ఖర్చునవే తెచ్చుకోగలవు. “సామర్థ్యం వున్న ప్రతిఒక్కరు బోధించాలి” అనే నియమానుసారం ఆ పాఠశాలలకు స్థానికంగానే పంతుళ్ళు దొరుకుతారు. ప్రభుత్వ సహాయంతో వారు క్రమంగా పాఠ్యవిషయాలను ఎక్కువ చేసుకోవచ్చు. పరికరాలు సంపాదించుకోవచ్చు. బోధకుల్ని తెచ్చు కోవచ్చు. వృత్తి విద్యాతరగతులు లేని పాఠశాలలో వానిని ప్రారంభించవచ్చు. ప్రధాన - విద్యా

తరగతులు లేనిచోట్ల వానిని తెచ్చుకోవచ్చు. ఆ విధంగా రెండు విధాలయిన పాఠశాలలూ తమ లోపాల్ని భర్తీ చేసుకోవచ్చును. సిద్ధాంతాన్నీ, ఆచరణనూ జోడించాలనే సూత్రాన్ని చాలా బాగా కార్యరూపంలో పెట్టవచ్చు.

మూడోది : వికేంద్రీకరణతో పాటు సమగ్ర ప్రణాళికా రచనను జోడించడం అవసరం. కేంద్ర ప్రభుత్వ శాఖల్నీ, స్థానిక పరిపాలనా యంత్రాన్నీ, ప్రజల్ని చురుకుగా కదిలేటట్లు చేసి, చౌకగా, వేగంగా, ఎక్కువగా మంచి ఫలితాలు విద్యారంగంలో లభించేటట్లు చేయాలి. విద్యాప్రణాళికను తయారు చేసేటప్పుడు కేంద్ర, స్థానిక అధికారులు పార్టీ కమిటీల సలహా సహాయాల్ని తీసుకోవాలి. అప్పుడే అవి విద్యాభివృద్ధి సతి వేగంగా తీసుకురాగలవు. ఆ అభివృద్ధి ఉత్పత్తికి ఆటంకం కాకుండా తోడ్పడేటట్లు చేయగలవు.

నాలుగోది : స్కూళ్ళలో రాజకీయ, పరిపాలన, విద్యాబోధన, పరిశోధన కార్యక్రమాలలో ప్రజా సాన్నిహిత్య పంథాను అనుసరించాలి. ఆ కార్యక్రమాలన్నింటా కూడ పార్టీ ఆధ్వర్యం క్రింద ఎవరి అభిప్రాయాలను వారు నిశ్చయంగా ప్రకటించేటట్లు, పెద్ద అక్షరాలతో వ్రాసి నలుగురూ చూసేటందుకు బహిరంగ ప్రదేశాలలో వ్రేలాడ గట్టేటట్లు, ‘మూడు సమ్మేళన పద్ధతుల’ నను సరించేటట్లు చేయాలి. పాఠశాలపు నాయకత్వానికి కార్యకర్తలకు మధ్య, ఉపాధ్యాయులకు విద్యార్థులకు మధ్య వున్న అసందర్భపు సంబంధాలను తొలగించి ప్రజాతంత్రయుతమైన సమానత్వ సంబంధాలను స్థాపించాలి. ఈ విధానాల నవలంబించిన చోట మంచి ఫలితాలు కలిగాయనేది అనుభవం వలన తెలుస్తోంది.

వేల సంవత్సరాల అలవాట్లతో ఘర్షణ

విద్యను శ్రమతో జోడించడానికి ముందు దీర్ఘకాలం కృషి చేయవలసి వుంటుంది. ఎందుకంటే, వేలకొలది సంవత్సరాలు విద్యారంగంలో పాదుకొని వున్న అలవాట్లకూ, ఆచారాలకూ ఇది విరుద్ధం. శారీరక శ్రమనుంచి మానసిక శ్రమను విడదీసే దానికే వేల సంవత్సరాలుగా విద్యారంగంలో పని జరుగుతుంది. చరిత్ర క్రమంలో వచ్చిన దోపిడీ వర్గాలన్నీ రెండు వేల సంవత్సరాలకు పూర్వం వున్న కన్స్టాన్టినోపల్ విద్యను ఉత్పాదక శ్రమతో జోడించరాదని ఖండితంగా ఎదుర్కొన్నాడు. ఫాన్ చి అనే ఆయన ‘పశుపాలనను నేర్పుమ’ని అన్నప్పుడు కన్స్టాన్టినోపల్ ఆయనను ‘తక్కువ వాడు’ అని నిందించాడు. “మనస్సులతో పనిచేసే వారు ఇతరుల్ని పాలించుతారు; శరీర బలంతో పనిచేసేవారు ఇతరులచే పాలించబడతారు; తమని పాలించే వారిని పాలితులు భరిస్తారు. పాలితులచే పాలకులు భరించబడతారు. ఇది సర్వజనులూ సమ్మతించే విషయం” - అంటూ హ్యూసింగ్ అనే

ఆయనను మెన్షియన్ వ్యతిరేకించాడు. ఈ విషయంలో బూర్జువా పండితులు కన్స్టాన్టినోపల్, మెన్షియన్లూ బలపరుస్తారు. మొదట విద్య ఉత్పాదక శ్రమతో కలిసే వుండేది. తర్వాత వర్గసమాజంలో అవి విడిపోయినాయి; మళ్ళీ ఇప్పుడు జోడించబడాలి.

విద్యనూ, ఉత్పాదక శ్రమనూ జోడించాలనే అభిప్రాయాన్ని మొట్టమొదట ముందుకు తెచ్చినది 18వ శతాబ్దపు కాలానిక సోషలిస్టులయిన ఫోరియరూ, ఓవెరూను. మార్క్సు, ఎంగెల్సు, లెనిన్లు ఈ అభిప్రాయాన్ని సమర్థించారు. పిల్లలకు రోజంతా చదువుచెప్పే పాఠశాలలకన్న కొంతసేపు చదువు, కొంతసేపు పనీ నేర్పే పాఠశాలలు బాగా వుపయోగపడతాయని మార్క్సు “కాపిటల్” ఒకటవ సంపుటంలో వ్రాశాడు. “తాత్కాలిక కేంద్ర కౌన్సిలు ప్రతినిధులకు కొన్ని సూచనలు” - అనే దాంట్లో ఆయన సలహా యిది :

“సముచితమయిన సామాజిక వ్యవస్థలో బాలబాలికలు తొమ్మిదవ ఏట నుంచి ఉత్పత్తిశ్రమలో పాల్గొనాలి.”

తొమ్మిది - పన్నెండేళ్ళ మధ్య వయస్సు గలవారు రోజుకు రెండు గంటలు, పదమూడు - పదిహేను సంవత్సరాలవారు రోజుకు నాలుగు గంటలు, పదహారు, పదిహేడేళ్ళవాళ్ళు ఆరు గంటలు పనిచెయ్యాలని ఆయన అభిప్రాయం.

“ప్రతిఫలాన్ని తెచ్చే ఉత్పాదక శ్రమ, మానసికమైన విద్య, వ్యాయామము, వృత్తిపనిలో శిక్షణ కలిపినప్పుడు శ్రామికవర్గం ఉన్నత, మధ్య తరగతుల ప్రజలకన్న ఉత్తమస్థాయికి పెరుగుతారు” - అని ఆయన ఖచ్చితమైన విశ్వాసం.

“శ్రామికవర్గం అధికారానికి వచ్చి తీరుతుంది. అలా వచ్చినప్పుడు శ్రామికవర్గ పాఠశాలలో సాంకేతిక విద్యకు (సిద్ధాంత రూపంలోనూ, ఆచరణాత్మకంగానూ కూడ) తగిన స్థానం లభిస్తుంది.” - అని మార్క్సు ఒకచోట చెప్పాడు. (కాపిటల్ సం.1) శ్రామికవర్గమూ, కమ్యూనిస్టు పార్టీ అధికారంలో వున్న సోషలిస్టు దేశంలో మాత్రమే విద్యను ఉత్పాదకశ్రమతో జోడించాలనే సూత్రాన్ని అమలు జరుపుతారు. విప్లవంలోనూ, నిర్మాణం లోనూ ఆ సూత్రం అక్కడే ప్రముఖ పాత్ర వహిస్తుంది. మార్క్సు చెప్పిన భవిష్యకథనం మన దేశంలో నిరూపించబడుతుంది.

పై సూత్రాన్ని అమలుజరపడం అంటే వేలకొద్దీ సంవత్సర అలవాట్లతో ఘర్షణపడటం అన్నమాట. కమ్యూనిస్టుల పద్ధతిలో ఆ పూజా విగ్రహాల్ని తల్లక్రిందులు చేయాలి. పిడివాదాన్ని పాతిపెట్టాలి. సాహసోపేతంగా ఆలోచించాలి; మాట్లాడాలి; పనిచెయ్యాలి. మార్క్సిజం బోధించే విశ్వమానవ సత్యాలను మన దేశంలోని ప్రత్యేక పరిస్థితులకు

(తరువాయి 20వ పేజీలో)

సిపిఐ కేంద్ర కమిటీ సభ్యులు, అమరులు కామ్రేడ్స్ కోవై ఈశ్వరన్, ఖోకన్ మజుందార్లకు విప్లవ జోహార్లు

సిపిఐ (ఎం.ఎల్) కేంద్ర కమిటీ సభ్యులు కామ్రేడ్స్ కోవై ఈశ్వరన్, ఖోకన్ మజుందార్లు అమరులై సంవత్సరమైంది. ప్రథమ వర్ధంతి సందర్భంగా వారికి జోహార్లర్పిద్దాం.

కామ్రేడ్ కోవై ఈశ్వరన్ 2017 జూలై 1న అనారోగ్యంతో చెన్నైలో అమరులయ్యారు. 1939 జూలై 16న ఆయన కోయంబత్తూర్ జిల్లా గోపిచెట్టి పలయమ్లో జన్మించారు. స్వాతంత్ర్య సమర యోధుని కుమారునిగా కా॥ ఈశ్వరన్ చిన్న వయసులోనే అనేక ఉద్యమాలలో పాల్గొన్నారు. ఈ కార్యక్రమాలే ఆయనను కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతం వైపు ఆకర్షింపజేశాయి. ఆయనను కమ్యూనిస్టు పార్టీ సభ్యునిగా చేశాయి. కా॥ ఈశ్వరన్ రాజకీయ కార్యకలాపాలను సహించలేని ప్రభుత్వం, ఆయనను ఉద్యోగంనుండి తొలగించింది.

కా॥ ఈశ్వరన్ రివిజనిజం, నయారివిజనిజం లను తిరస్కరించి విప్లవ రాజకీయాలను స్వీకరించారు. చారుమజుందార్ నాయకత్వంలోని నాటి సిపిఐ (ఎంఎల్)లో చేరారు. ధర్మపురి జిల్లాలో కార్యకలాపాలు సాగించటం ద్వారా ఆయన గుర్తింపు పొందిన నాయకునిగా ఎదిగారు.

ఆయన చారుమజుందార్ వర్గశత్రు నిర్మూలన పంథాతో విభేదించారు. 1970 నుండి ఆయన సాహిత్యరంగంలో పనిచేయటం ప్రారంభించి, తమిళ భాషలో 'మనిథాన్' అనే పత్రికను ప్రచురించారు. అత్యవసర పరిస్థితి కాలంలో తమిళనాడు మానవ హక్కుల సంస్థ బ్యానర్ పై ఆయన అనేక ప్రజాస్వామ్యహక్కుల పోరాటాలను నిర్వహించారు.

ఎమర్జెన్సీ తొలగింపు తర్వాత కామ్రేడ్ ఈశ్వరన్ విప్లవ సాహిత్య సాంస్కృతిక ఉద్యమం (ఆర్ఎల్సిఎఫ్)ను ప్రారంభించారు. 'సెంథరాగై' అనే ఓ మాసపత్రికను వెలువరించారు. 1990 తర్వాత ఈ వుద్యమం చీలికలకు గురైంది. కా॥ ఈశ్వరన్ వివిధ విప్లవ గ్రూపులతో తన సంబంధాలను కొనసాగిస్తూ వారితో కలసి పనిచేశారు.

తర్వాత కా॥ ఈశ్వరన్, కా॥ విశ్వం నాయకత్వంలోని సి.పి.ఐ (ఎం.ఎల్) పరిచయాల లోకి వచ్చి, పార్టీ కార్యక్రమం - పంథా దాక్యుమెంట్లపై కూలంకుషమైన చర్చలు జరిపారు. పార్టీ పంథాతో మౌలిక అంగీకారం కలగటంతో ఆయన సిపిఐ (ఎం.ఎల్)లో చేరారు. పార్టీకి చెందిన అనేక దాక్యుమెంట్లను ఆయన తమిళభాషలోకి అనువదించారు. తరిమెల నాగిరెడ్డి రచన 'తాకట్టులో భారతదేశం' అనువాద క్రమంలో ఆయన అనేక కష్టనష్టాల కోర్చారు.

తమిళనాడు రాష్ట్రవ్యాపితంగా పనిచేస్తున్న వివిధ విప్లవ శక్తులను ఒకచోటికి తేవడంలోనూ, పార్టీలో చేర్చటంలోనూ ఆయన ఒక ప్రముఖ పాత్ర నిర్వహించారు. పార్టీ తమిళనాడు రాష్ట్ర కమిటీ ఏర్పడి, దానికి ఆయన రాష్ట్ర కార్యదర్శిగా పని చేశారు. కేంద్రకమిటీ సభ్యునిగా బాధ్యతలు నిర్వహించారు. 'వర్గ పోరాటమ్' తమిళ పత్రికకు ఆయన సంపాదకత్వం వహించారు.

కామ్రేడ్ ఈశ్వరన్ కమ్యూనిస్టులు అందరికీ ఆదర్శవంతమైన సాదా జీవితాన్ని గడిపారు. ఆయన స్ఫూర్తిని సదా స్వీకరిద్దాం. ఆయన ఆశయాలను ముందుకు కొనసాగిద్దాం. కామ్రేడ్ ఈశ్వరన్కు విప్లవ జోహార్లు.

నగ్గల్బూరీ రైతాంగ పోరాటయోధుల్లో ఒకరైన కామ్రేడ్ ఖోకన్ మజుందార్ 2017 మే 29న మరణించారు. ప్రస్తుతం బంగ్లాదేశ్లోవున్న బరిసాల్ జిల్లాలోని ఓ గ్రామంలో కామ్రేడ్ ఖోకన్ మజుందార్ జన్మించారు. తల్లిదండ్రులు ఆయనకు పెట్టినపేరు అబ్దుల్ హమీద్. 14 సం॥ల వయసులో ఆయన కలకత్తా వచ్చి, లేక్ ఆసుపత్రిలో వార్డ్ బాయ్ గా పనిచేశారు. ఆ క్రమంలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ సంబంధాలలోకి వచ్చారు. హాస్పిటల్ సిబ్బంది సమస్యలపై ఆందోళనల సందర్భంగా ఆయనను అరెస్టు చేశారు.

పార్టీ సభ్యుడైన తర్వాత, కా॥ ఖోకన్ మజుందార్ ఉద్యమ నిర్మాణ బాధ్యతలపై దార్జిలింగ్ జిల్లాకు వెళ్ళారు. నగ్గల్బూరీ ప్రాంతంలో కా॥ కానూ

సన్యాల్తో కలిసి టీతోట కార్మికుల, రైతాంగ ఉద్యమాలు నిర్వహించారు. సిలిగిరి సబ్ డివిజన్లో ఈ ఉద్యమాలు సంచలనం కలిగించాయి. పార్టీలో అంతర్గతంగా సిద్ధాంతపోరాటం సాగిస్తూనే ఆ ప్రాంత నాయకులైన కామ్రేడ్ కానూ సన్యాల్, ఖోకన్ మజుందార్, జంగాల్ సంతాల్, కేశవ్ సర్కార్, ఖుదన్ మల్లిక్ల ఆధ్వర్యంలో ప్రజాపోరాటాలు నిర్వహించారు. ఈ విధంగా ముందుకొచ్చిన నగ్గల్బూరీ రైతాంగ ఉద్యమం భారత రాజకీయ చిత్రాన్ని కుదిపి వేసింది. రివిజనిస్టు పంథాకు, విప్లవ పంథాకు మధ్య విభజనరేఖను గీసింది.

అనాటినుండి విప్లవ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం అనేక ఒడిదుడుకుల నెదుర్కొంది. అయినప్పటికీ కా॥ ఖోకన్ మజుందార్ ఈ కాలంలో విరామ మెరుగక కృషి సాగించారు; కొన్ని రోజులు రూపర్థండ్లో, మిగిలినకాలం జల్పాయిగురి- కూచ్ బిహార్ ప్రాంతంలో పనిచేసినా, అన్ని సందర్భాల లోనూ తిరిగి నగ్గల్బూరీకి చేరుకున్నారు.

సిపిఐ (ఎం.ఎల్) సెంట్రల్ ఆర్గాన్ జనశక్తి' విలీనం తర్వాత ఆయన సిపిఐ (ఎం.ఎల్) కేంద్ర కమిటీ సభ్యునిగా కొనసాగారు. పయోభారంతో వున్నప్పటికీ, యువకామ్రేడ్స్ తన అనుభవాలను పంచుకోవటానికి ఆయన ఎల్లవేళలా ఉత్సాహంగా వుండేవారు; కేంద్ర కమిటీ సమావేశాల్లో శ్రద్ధగా పాల్గొనేవారు. కామ్రేడ్ ఖోకన్ మజుందార్ జ్ఞాపకాలను పదిలపరచుకుందాం. ఆ కామ్రేడ్కు విప్లవ జోహార్లు. ★

కార్మిక వర్గానికి ఒక రాజకీయ పార్టీ వుండాలి -అనే విషయాన్ని మార్క్సు ఎంత గట్టిగా చెబుతాడంటే, 'అది అత్యవసరం' అని చెబుతాడు. బ్రేడు యూనియన్లు, కార్మిక జనాభాని ఐక్యపరుస్తూ, వర్గ స్పృహను కలిగిస్తూ, పోరాటశక్తిని పెంచే సంస్థలు. కార్మికవర్గ రాజకీయ పార్టీ కూడా అటువంటిదే అయినా, అది ఒక వృత్తి సంఘం కాదు. అది, మొత్తం కార్మిక వర్గానికంతటికీ సంబంధించి, ఆ వర్గ ప్రయోజనాలకోసం రాజకీయంగా పోరాడే సంఘం. ఆ రాజకీయ పార్టీయే లేకపోతే కేవలం వృత్తి సంఘాల ద్వారా మాత్రమే కార్మికవర్గ రాజకీయ పోరాటాలు సాధ్యం కావు. అందుకే, కార్మికవర్గ పార్టీ పాత్రని మార్క్సు వదే వదే చెబుతాడు.

- సాలమన్ లాజోవ్స్కి రాసిన
'కార్మికవర్గ పోరాటాలలో ఫ్రేడ్ యూనియన్ల పాత్ర' నుండి

2018 కార్లమార్చ్ శతజయంతి సంవత్సరం

జమ్మూ - కాశ్మీర్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వ కూటమి నుండి బిజెపి తప్పుకోవటంతో పిడిపి - బిజెపిల ప్రభుత్వం పేకమేడలా కూలి పోయింది. ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పాటు చేయటానికి మరే ఇతర పార్టీ లేదా పార్టీలకూటమి ముందుకు రాకపోవటంతో రాష్ట్రంలో గవర్నరుపాలన అమలులో వుంది.

కాశ్మీర్ లో ఈ పరిణామాలు ఆకస్మికమైనవీ కావు; ఆశ్చర్యపోవలసినవీ కావు. 2015 రాష్ట్ర అసెంబ్లీ ఎన్నికలలో పిడిపి, బిజెపిలు రెండూ పరస్పర వ్యతిరేక ధ్వజాలుగా వున్నాయి. ఒకరిని ఓడించటానికి మరొకరు శాయశక్తులా ప్రయత్నించారు. హిందూ మతతత్వ, విభజన వాద బిజెపి రాజకీయాలకు వ్యతిరేకంగా కాశ్మీర్ ప్రజల ఆకాంక్షలకు తాను ప్రతినిధిగా పిడిపి ప్రకటించుకుంది. అయితే అధికార పీఠాన్నిక్కుడానికి తగిన సంఖ్యాబలం పిడిపికి లభించలేదు. కనుక, అధికారంలోకి రావటంకోసం తనకు బద్ధశత్రువుగా ప్రకటించుకున్న బిజెపితో ఒప్పందానికి సిద్ధమైంది. బిజెపితో తన అవకాశవాద పొత్తును సమర్థించుకోవటానికి పిడిపి నాయకత్వం దానికి పవిత్ర ఉద్దేశ్యాలను ఆపాదించింది. కాశ్మీర్ ప్రజలకు సేవజేయడానికి ప్రస్తుతమున్న పరిస్థితులలో బిజెపితో జతకట్టటమే సరైనచర్యగా అది పేర్కొంది. అయితే, అధికారం కోసం తమను మోసగించినట్లుగా కాశ్మీర్ ప్రజలు ఈ పరిణామాన్ని గ్రహించారు.

కూటమికి- ప్రభుత్వ ఏర్పాటేగాక, ఉమ్మడి ఎజెండా రూపకల్పన చాలా కష్టమైన అంశాలుగా సాగాయి. పిడిపి నాయకుడు ముఫ్తీ మహ్మద్ నయీద్ మరణం, పిడిపి - బిజెపిలమధ్య సంబంధాలలో సమస్యలను మరింత పెంచాయి. మెహబూబా ముఫ్తీ అధికార పీఠాన్ని ఎక్కడానికి, ప్రభుత్వానికి ఒక ఉమ్మడి ఎజెండా రూపొందించడానికి బిజెపి నాయకత్వంతో బేరసారాలాడటానికి అనేక నిద్రలేని రాత్రులు గడపడంతోపాటు, అవమానకరమైన అనేక అలసిపోయే కసరత్తులు చేయాల్సి వచ్చింది. కాశ్మీర్ ప్రజల ఆకాంక్షలకోసం నిలబడతామన్న మాటపై ప్రజలకు తమ ముఖమెట్లు చూపాలనేదే పిడిపి నాయకత్వం ముందు ఆనాడు ఎదురైన ప్రశ్న. ప్రభుత్వంలో కీలకస్థానాలను పొందడమెట్లా, కూటమిలో భాగస్వామ్యమైన పిడిపిని నిరంతరం అదుపులో వుంచుతూ అధికారాన్ని ఉపయోగించుకొని కాశ్మీర్ లో తన మద్దతువునాదిని విస్తరించి సంఘటిత పరచటమెట్లా అనేది బిజెపి ముందున్న ప్రశ్న. బిజెపి నాయకత్వంలోని ప్రభుత్వమే కేంద్రంలో వుండటమనేది జమ్మూ కాశ్మీర్ లో బిజెపికి కలిసివస్తోంది.

ఈ తెగదెంపులు దేనికి?

“జమ్మూ కాశ్మీర్ కూటమిలో కొనసాగటం దుస్సాధ్యమైంది.” “...కూటమిలో ప్రధాన భాగస్వామి (పిడిపి) రాష్ట్రంలో పరిస్థితిని నియంత్రించలేక పోతోంది. జమ్మూ, లడఖ్ లలో అభివృద్ధి పథకాలకు అవరోధాలు కూడా సృష్టించబడ్డాయి” అని పిడిపితో బంధాలను తెగదెంపులు చేసుకుంటున్నట్లుగా ప్రకటించే సందర్భంగా బిజెపి ప్రధాన కార్యదర్శి రామమోహన్ 2018 జూన్ 19న మాట్లాడాడు.

“కండబలాన్ని ప్రయోగించే విధానం జమ్మూ కాశ్మీర్ లో పనిచేయదు; లేదా విజయం పొందలేదు. మేము రాష్ట్రాన్ని శత్రుభూభాగంగా పరిగణించలేము” అని తన రాజీనామా సమర్పణ అనంతరం మెహబూబా ముఫ్తీ పేర్కొంది.

బిజెపి ప్రభుత్వం నుండి బయటకు రావటానికి తమ కారణాలు ‘కీర్తించేటంత విలువైన’వని, అలాంటి “కారణాలతో బయటకు రావడాన్ని గర్వంగా భావిస్తోందని పిడిపి నాయకుడు మొహమ్మద్ ఖుర్షీద్ ఆలమ్ పేర్కొన్నారు. “వాస్తవానికి పాకిస్థాన్ తో, విభజనవాదులతో చర్చలు జరపాలని; రాళ్ళు రువ్వినవారిపై కేసులను తొలగించాలని; భూతలంపై కాల్పుల విరమణను అమలు పరచాలని; పరిస్థితిని చక్కబరచటానికి, చర్చలను ఫలప్రదం చేయటానికి తగిన చర్యలు తీసుకోవాలని మెహబూబా ముఫ్తీ డిమాండ్ చేయటమే ఈ తెగదెంపుల వెనుక కారణం” అని ఖుర్షీద్ ఆలం పేర్కొన్నారు.

ఈ ప్రకటనలు, వ్యతిరేక ప్రకటనలు కొన్ని వాస్తవాలను వెల్లడి చేయటంతో పాటు కొన్ని వాస్తవాలను మరుగు పరుస్తున్నాయి. అదేవిధంగా ప్రస్తుత సంక్షోభానికి కారణాన్ని ఒకరిపై ఒకరు ఆపాదించుకోవటాన్ని తెలియజేస్తున్నాయి.

మూడున్నర సం॥ల పిడిపి - బిజెపి కూటమి పాలనలో కాశ్మీర్ ప్రజలు ఘోరమైన నిర్బంధాన్ని అనుభవించారు. ఏఎంఐఎస్ పిఎ వంటి ప్రత్యేక అధికార చట్టాలతో కేంద్ర ప్రభుత్వ సాయుధ బలగాలు ప్రజలపై ఈ కాలంలో విచ్చలవిడిగా దాడులకు తెగబడ్డాయి. టెర్రరిస్టు వ్యతిరేక దాడులుగా చెప్పబడుతోన్న ఈ చర్యలలోను, నిరసనోద్యమాలతో వ్యవహరించే సందర్భంగానూ, సాయుధ బలగాలు తుపాకులను, పెల్లెట్స్ ను స్వేచ్ఛగా ప్రజలపై ప్రయోగించారు. సాయుధ పోలీసులు రాష్ట్రంలో ఎప్పుడైనా, ఎక్కడైనా ఒక బాలుడిని అరెస్టు చేసినా, కాల్చి చంపినా వందల, వేల సంఖ్యలో ప్రజలు నిరసన తెలుపుతూ వీధుల్లోకి రావటం; పోలీసు కాల్పులలో మరణించిన వారి అంత్యక్రియలలో భాగం పంచుకోవటం; ప్రజలపై

ఈ తరహా నేరాలకు పాల్పడిన పోలీసు అధికారులపై చట్టపరంగా చర్యలు తీసుకోవాలని డిమాండ్ చేయటం - కాశ్మీర్ లో సాధారణ లక్షణంగా మారిపోయింది. 2016లో జరిగిన భారీ నిరసనోద్యమంలో పాల్గొన్న ప్రజలు సీసాలతో సాయుధ బలగాలతో తలపడ్డారు. నిరసన ప్రజానీకంపై విచక్షణా రహితంగా పెల్లెట్లను ఉపయోగిస్తున్న కేంద్ర సాయుధ బలగాలను ఎదుర్కొన్నారు. యువ మిలిటెంట్ నాయకుడైన బుర్హన్ వానీని సాయుధ బలగాలు కాల్చి చంపటం, ప్రజల హృదయాలలో భయానికి బదులుగా మరింత ధిక్కార స్వభావాన్ని, అగ్రహవేశాల్ని రగిల్చింది.

2018 జనవరిలో జమ్మూలోని కథువాలో 8 సం॥ల బాలిక అవహరణ, అత్యాచారం, హత్యకు గురైన ఘటన బిజెపి మరియు హిందూత్వ శక్తుల కుట్రపూరిత చర్యగా బట్టబయ్యింది. ప్రజలను మత ప్రాతిపదికపై విభజించి, ఒక విభాగపు ప్రజలను జమ్మూ వదలి వెళ్ళేవిధంగా భీతావహాలను చేయటం దీని ఉద్దేశ్యం. ఈ నేరంలో హిందూ మతతత్వ శక్తుల పాత్ర, నేరస్థులకు బిజెపి మంత్రులు సిగ్గులేకుండా బహిరంగంగా మద్దతుగా నిలవటం - బిజెపిని విస్తృతంగా వెల్లడిచేశాయి. ఈ నీచమైన నేరానికి వ్యతిరేకంగా కాశ్మీర్ వ్యాపితంగానే గాక, దేశ వ్యాపితంగానూ, ప్రపంచంలోని వివిధ చోట్ల ప్రజలు, ప్రజాస్వామికశక్తులు నిరసనాందోళనలు నిర్వహించారు.

ఓటి పడవలోనే రెండు పార్టీలు

ప్రజలపై జరిగిన ఈ నేరాలన్నింటిపట్ల పిడిపి నాయకత్వం, మౌన ప్రేక్షకుడిగా వుండడం లేక విచారణలకు ఆదేశించటం, కేసులు నమోదు చేయటం, కొందరు బంధితులను విడుదల చేయటం వంటి కొన్ని కంటితుడుపు చర్యలకు పరిమితమైంది. రంజాన్ సందర్భంగా కాల్పుల విరమణ పాటించాలని ముఫ్తీమహమ్మద్ ప్రతిపాదించింది కూడా. వివిధ మిలిటెంట్ గ్రూపులన్నింటితోను, అలాగే పాకిస్థాన్ తోను చర్చలు జరపటంద్వారా కాశ్మీర్ సమస్యకొక పరిష్కారం కనుగొనాలని ప్రతిపాదించింది. సమస్యలోతుల్లోకి వెళ్ళటానికి ఇదేమాత్రమూ తోడ్పడదు. అంతేగాక కాశ్మీర్ ప్రజల హక్కుల గురించి, వారి ఆకాంక్షల గురించి తన అవగాహన ఏమిటో బయటకు చెప్పేందుకు ఆమె ఏనాడూ ప్రయత్నించలేదు.

కాశ్మీర్ ప్రజల హక్కులను, ఆకాంక్షలను నిరాకరించే బిజెపి విధానం పట్ల జమ్మూ, కాశ్మీర్ ప్రజలు చాలా స్పష్టతతో వున్నారు. భారత ప్రభుత్వ అణచివేత విధానానికి బిజెపి గాఢంగా కట్టుబడి వుంటుందని ప్రజలకు తెలుసు. ఈ విధానాలను

మతప్రాతిపదిక పై విభజించే రాజకీయాలతో బిజెపి మిలితం చేస్తోంది.

“రాష్ట్రంలో పరిస్థితి ఎలా వున్నదంటే మా బలమైన రెండు నియోజకవర్గాలు మాకు దూరమయ్యాయి. 2019వరకు ఈ కూటమి ఇలాగే కొనసాగటం మినహా మరోమార్గంలేదు. జమ్మూ, లడఖ్ లలో మాకు ఓటువేసిన ప్రాంతాలనుండి మాకు గట్టి ఎదురు దెబ్బలు తగులుతున్నాయి. అలాగే కాశ్మీర్ లోయ వ్యాపితంగా పిడిపి వ్యతిరేక పవనాలు కుదిపివేస్తున్నాయి. 2019 ఫిబ్రవరిలో సార్వత్రిక ఎన్నికల ప్రకటనకు బాగా ముందుగా సెప్టెంబర్- అక్టోబర్ లలోనే కూటమి ప్రభుత్వాన్ని పడద్రోయాలనే ఒక ఆలోచన చేశాం. మొదట ప్రభుత్వాన్ని పడద్రోసిన తదనంతరం మా భూమికను మేము పునరుద్ధరించుకోగలమన్న విశ్వాసం ఇప్పటికీ మాకుంది” అని కాశ్మీర్ కు చెందిన ఓ సీనియర్ బిజెపి నాయకుడు పేర్కొన్నారు.

ఇద్దరూ చిల్లులు పడిన ఓటి పడవలో ప్రయాణిస్తున్నారనేది వాస్తవం. బిజెపి ఆ పడవ నుండి ముందుగా దూకి బయటపడింది. తెగదెంపులు చేసుకునే సమయంలో తమను ఆవిధమైన పరిస్థితిలో వుంచిన వాస్తవ కారణాలను చూడటానికి మాత్రం ఇద్దరూ నిరాకరిస్తున్నారు.

తర్వాత ఏమిటి?

కాశ్మీరీ ప్రజల పక్షాన నిలిచినందుకు, కాశ్మీర్ సమస్య పరిష్కారం కోసం నిలిచినందుకు అధికారం కోల్పోవలసివచ్చినా లెక్కచేయని ‘త్యాగధనుని’లా తనను తాను చూపుకుంటూ కోల్పోయిన మద్దతు స్థావరాన్ని తిరిగి పొందటానికి పిడిపి ప్రయత్నించ వచ్చు. అయితే అది ఫలితం. బిజెపితో తన అవకాశవాద కూటమిని గురించి ఒప్పించే విధంగా పిడిపి నాయకత్వం వివరించలేదు. ప్రజలు కూడా దానిని నమ్మబోరు. ఎందుచేతనంటే కాశ్మీర్ ప్రజల నిజమైన ఆకాంక్షలకు, వారి హక్కులకు ప్రాతినిధ్యం వహించే ఒక విధానాన్నే పిడిపి స్వీకరించలేదు.

“ఈ స్థానంలో మేము నాలుగంచెల వైఖరిని ముందుకు తెస్తాము. 1) టెర్రరిస్టులను కఠినంగా అణచివేయటం, 2) చట్టపరమైన పద్ధతుల్లో టెర్రరిస్టుల చర్యలను నిరోధించటం, 3) సమాజం లోని వివిధ విభాగాల ప్రజలతో కలగలవటం, 4) అభివృద్ధిపై దృష్టిని కేంద్రీకరించటం అని బిజెపి నాయకుడు రాంమాధవ్ ప్రకటించిన మాటలద్వారా కాశ్మీర్ లో బిజెపి భవిష్యత్ కార్యాచరణ స్పష్టమవుతోంది. ఈ వైఖరి గవర్నరు పాలనలోనూ కొనసాగుతుందని ఆయన ప్రకటించారు.

“మనం ప్రభుత్వం నుండి బయటకు వస్తున్నామంటే, మనం రాష్ట్రాన్ని వదలిపోతున్నామని అర్థం కాదు. కేంద్రమే రాష్ట్రాన్ని పరిపాలిస్తుంది. రాష్ట్ర ప్రతినిధిగా గవర్నరు రాష్ట్రాన్ని పాలిస్తాడు” అనికూడా ఆయన ప్రకటించారు.

రాష్ట్రంలో అధికారంలో వుండటం ద్వారా

కాకుండా దొడ్డిదోవన రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని నడపడం ఇదొక తప్పుడు పద్ధతి. కూటమినుండి వైదొలగటం ద్వారా బిజెపి తన బాధ్యతలనుండి స్వేచ్ఛ పొందింది. టెర్రరిజంపై పోరు మునుగులో కాశ్మీర్ ప్రజలకు వ్యతిరేకంగా క్రూర నిర్బంధం ప్రయోగించే విధానాన్ని ప్రత్యక్షంగా చేపట్టటం నుండి విముక్తమయింది. ఈ విధానం సంక్షోభాన్ని మరింత పెంచి, కాశ్మీర్ ప్రజలకు- భారత పాలకులకు నడుమ గండిని మరింత పెంచేది మాత్రమే. భారత పాలకులు, బిజెపి నాయకులు తమ విధానం శిఖరస్థాయి తప్పిదంగానూ, తమకే తిరిగి ముప్పు తెచ్చేదిగానూ రుజువు చేస్తుందని తప్పక తెలుసుకుంటారు.

ప్రస్తుత రాజకీయ సంక్షోభం నుండి ఎన్నికల ద్వారా ప్రయోజనాన్ని, ఫలితాలను పొందాలని ఆసక్తి కనబరచే కాశ్మీర్ లోని ప్రతిపక్ష పార్టీలేవైనా, కాశ్మీర్ ప్రజలకు పెద్దగా ప్రయోజనం చేకూర్చలేవు.

(చివరి పేజీనుండి)

ఇప్పుడు ఆదివాసుల గుర్తింపు, మనుగడ సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్నాయి. ఈ పరిస్థితులలో రైతులను, కార్మికులను బహుళజాతి కంపెనీల బడా కార్పొరేటు సంస్థల దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా భూసంస్కరణల కోసం ఐక్యపరచటం నేటి అవసరంగా వుంది. జార్ఖండ్ ప్రజల ఐక్యత జరూరు కర్తవ్యంగా మహాసభ అభిప్రాయపడ్తోంది.

6. జార్ఖండ్ సంస్కృతిపై ఆధారపడిన జార్ఖండ్ సామాజిక ఐక్యతను ధ్వంసం చేయటానికి జార్ఖండ్ ప్రభుత్వం ప్రయత్నిస్తోంది. హిందూమతం పేరుతో సంఘపరివార్ శక్తులు ఉన్మాదాన్ని రెచ్చగొడు తున్నాయి. అవును పరిరక్షించేపేరిట, మూక హింస ఘటనలు, దాడులు జార్ఖండ్ లో అత్యధికం జరిగాయి. భూసేకరణకు వ్యతిరేకంగా నిరంతరాయ ఉద్యమాలు సాగుతున్నాయి. ఈ సామాజిక ఐక్యతను భగ్నం చేయటానికి మతమార్పిడులపై జార్ఖండ్ ప్రభుత్వం ఓ బిల్లు ప్రవేశపెట్టింది. హెచ్ జెకెడి మహాసభ ఈ బిల్లును వ్యతిరేకిస్తూ, దీనిని ఉపసంహరించుకోవాలని డిమాండ్ చేస్తోంది.

7. జార్ఖండ్ ప్రభుత్వం సంబంధిత ప్రజలతో సంప్రదించకుండా చట్ట విరుద్ధంగా భూబ్యాంకుల నేర్పరచింది. రాజ్యాంగంలోని 5వ షెడ్యూలుకు, ‘పెసా’ చట్టానికి ఈ చర్య వ్యతిరేకమైనది. ఈ భూబ్యాంకు భూమిలేని నిరుపేదలకో లేక పేద రైతాంగం కోసమే కాదు; ఈ బ్యాంకు బహుళ జాతి కంపెనీల కోసము, బడా కార్పొరేటు కంపెనీల కోసము మాత్రమే. హెచ్ జెకెడి మహాసభ ఈ బిల్లును వ్యతిరేకిస్తూ, దీనిని వెనక్కు తీసుకోవాలని డిమాండ్ చేస్తోంది.

8. భూరియా కమిషన్ నివేదికపై ఆధారపడి, షెడ్యూల్డ్ ప్రాంతాలలో గ్రామ సభల ఏర్పాటుకు, ‘పెసా’ చట్టం అధికారాలు కల్పించింది. బిడిశర్మ వంటి మేధావుల సహకారంతో ఆనాటినుండి ఒక

తీవ్రతరం కానున్న దాడులతో బెదిరింపులకు గురై, ఎన్నో కష్టాలలో కాశ్మీర్ ప్రజలున్నారు. వారి న్యాయమైన సుదీర్ఘకాలంగావున్న సమస్యలకు ఒక సమంజసమైన పరిష్కార విధానం కలిగివుండే, ప్రజలపై జరుగుతున్న దాడులకు వ్యతిరేకంగా నిలబడే - ఖచ్చితమైన వైఖరి, నిర్దిష్ట కార్యాచరణ కలిగివుండే రాజకీయ శక్తులు కాశ్మీరీ ప్రజలకు నిజమైన అర్థంలో సహకరించగలుగుతాయి. కాశ్మీరీ ప్రజలు తమ భావాలను, ఆకాంక్షలను వ్యక్తం చేయటానికి, తమ భవిష్యత్వాన్ని నిర్ణయించు కోవటానికి అవసరమైన ప్రజాస్వామిక, శాంతియుత పరిస్థితులను గ్యారంటీ చేయడం ద్వారా మాత్రమే, కాశ్మీర్ సమస్యకు న్యాయమైన, స్థిరమైన పరిష్కారం కనుగొనగలుగుతామని కాశ్మీర్ లోనూ దేశవ్యాప్తంగానూ రాజకీయ, ప్రజాస్వామ్య శక్తులు గుర్తించి తీరాలి.

సామాజిక ఉద్యమం సాగుతోంది. బిడిశర్మ అమరులైనా ఆ ఉద్యమం కొనసాగుతోంది. ‘పెసా’ చట్ట నిబంధనలతో రూపొందించిన ఓ శిలాఫలకాన్ని గ్రామాల్లో ప్రతిష్ఠిస్తారు. ఈ ‘స్వయంపాలన’ ఉద్యమంతో ప్రభుత్వం భయపడుతోంది. ఈ ఉద్యమం భూబ్యాంకుకు, భూసేకరణకు, గ్రామాలలో అభివృద్ధి కార్యక్రమాలలో నిరంకుశ ప్రభుత్వ అధికారుల జోక్యానికి వ్యతిరేకం. కనుక, ప్రభుత్వం ఈ స్వయంపాలన ఉద్యమాన్ని జాతి వ్యతిరేక వుద్యమంగా ప్రకటించింది. కొందరు కార్యకర్తలను నిర్బంధించి, వారిని జైళ్ళలో బంధించింది. కానీ ఈ ఉద్యమం రోజురోజుకీ ఒడిషా, ఛత్తీస్ గఢ్ ఆదివాసీ ప్రాంతాలలో విస్తరిస్తోంది. హెచ్ జెకెడి మహాసభ స్వయంపాలన ఉద్యమానికి మద్దతు తెలిపుతోంది. ఈ ఉద్యమంలో అరెస్టు చేసిన వారందరినీ విడుదల చేయాలని మహాసభ డిమాండ్ చేస్తోంది. అలాగే ‘స్వయంపాలన’ కొరకు 5వ షెడ్యూలు ప్రాంతాలలో గ్రామ సభల చట్టాన్ని అమలుచేయాలని మహాసభ డిమాండ్ చేస్తోంది.

9. ‘కూతురును రక్షించు - కూతురును చదివించు’ అని నరేంద్ర మోడీ నినాదమిస్తున్నాడు. ఆర్ఎస్ఎస్ అధినేత మోహన్ భగవత్ నోటీసుండి వాస్తవం బయటకు వస్తున్నది. మహిళలు కేవలం పురుషుల భోగవస్తువులని భగవత్ పేర్కొన్నాడు. హెచ్ జెకెడి మహాసభ ఈ ప్రకటనను ఖండిస్తున్నది. ఈ అవగాహన కారణంగానే మహిళలపై అత్యాచారాలు నానాటికీ పెరిగిపోతున్నాయి. పసి పిల్లలు కూడా మినహాయించబడటం లేదు. ఓ రేపిస్టును రక్షించటానికి పాలకపార్టీ వీధులలో ప్రదర్శన చేయటం చరిత్రలో ఇదే మొదటిసారి. హెచ్ జెకెడి మహాసభ సంఘ పరివార్ యొక్క ఈ నీచమైన చర్యను తీవ్రంగా ఖండిస్తోంది.

బ్యాంకింగ్ వ్యవస్థలో సంక్షోభం

పంజాబ్ నేషనల్ బ్యాంకులో జరిగిన కుంభకోణం, మరియు అనేక ఇతర భారతీయ బ్యాంకులతోపాటు నీరవ్ మోదీ కుంభకోణం వంటివన్నీ భారత బ్యాంకింగ్ రంగంలో సంక్షోభ అంశాన్ని మరోసారి ముందుకు తెచ్చాయి. ఇవన్నీ కొందరు దుష్టతక్తుల చర్యలు మాత్రమేనని వాదిస్తూ, దీనిని వ్యవస్థ వైఫల్యంగా పేర్కొనరాదంటున్నారు. దీనికి పరిష్కారంగా ప్రైవేటీకరణను ప్రభుత్వం ముందుకు నెడుతోంది. ప్రారంభం నుండి ఈ అంశాన్ని పరిశీలిద్దాం.

1809లో 'బ్యాంక్ ఆఫ్ బెంగాల్'ను స్థాపించడం ద్వారా వ్యాపార బ్యాంకింగ్ వ్యవస్థ ప్రారంభమైంది. ఆ తర్వాత 1840లో 'బ్యాంక్ ఆఫ్ బాంబే', 1843లో 'బ్యాంక్ ఆఫ్ మహారాష్ట్ర' ప్రారంభించబడ్డాయి. ఈ మూడు బ్యాంకులు కలగలసి తదనంతరం 'ఇంపీరియల్ బ్యాంక్'గా ఏర్పడ్డాయి. ఆపై ఇంపీరియల్ బ్యాంక్ జాతీయం చేయబడి, తన పేరును 1955లో "స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా"గా మార్చుకుంది. బ్యాంకింగ్ వ్యవస్థ నియంత్రణకు, కేంద్ర కరెన్సీ కోసం 1935లో "రిజర్వ్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా"ను ఏర్పరచారు. ఈ విధంగా మొదట బ్యాంకు ప్రారంభమైన తర్వాత ప్రైవేటు పెట్టుబడిదారులు పలు ప్రైవేటు బ్యాంకులను స్థాపించారు.

1947-55 మధ్యకాలంలో 361 ప్రైవేటు బ్యాంకులు విఫలమయ్యాయి. ఈ బ్యాంకులలో ప్రజలు దాచుకున్న డబ్బంతా తిరిగి రాలేదు. 1960ల నాటికి బడా బూర్జువా వర్గపు యాజమాన్యంలో స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా మరియు పలు ప్రైవేటు బ్యాంకులు వున్నాయి. ఈ బ్యాంకులలో ప్రధానంగా మెట్రో నగరాలలో గృహ సంబంధ పొదుపులో అతికొద్దిభాగం మాత్రమే నిల్వ చేసుకొనేవారు. దాదాపు మొత్తంగా పారిశ్రామిక సంస్థలకు బ్యాంకులు ఈ మొత్తాలను రుణాలుగా అందజేసేవి. 1967 నాటికి బ్యాంకులు మొత్తంగా ఇచ్చే రుణంలో వ్యవసాయరంగ వాటా కేవలం 2 శాతానికి కొంచెం హెచ్చుగా వుండేది.

గ్రామీణ, పట్టణ ప్రాంతాలలోని గృహ సంబంధ పొదుపు మొత్తాలను రాబట్టుకోవటానికి వాణిజ్య బ్యాంకులు ఉండాల్సిన అవసరాన్ని, ఈ పొదుపు నిధుల మొత్తాన్ని తమ పెట్టుబడుల అవసరాలకు వినియోగించుకోవచ్చునని భారత పాలకవర్గాలు గుర్తించాయి. గ్రామీణ లేదా పట్టణ ప్రాంతాలకు తమ కార్యకలాపాలను విస్తరించటానికి ఆనాడు ప్రైవేటు బ్యాంకులకు ఆసక్తిగానీ, సామర్థ్యం కానీ లేకపోయాయి. నూతన ఆర్థిక విధానాల తదనంతరం ఈనాటికి కూడా గ్రామీణ ప్రాంతాలలో

నిర్వహణకు అనుమతించిన ప్రైవేటు బ్యాంకుల కార్యకలాపాలు అత్యంత తక్కువగా వున్నాయి. పైగా, 1960లో అమలులోకి వచ్చిన పైరుపచ్చ విప్లవ వ్యూహంతో వ్యవసాయ రంగంలో రసాయన ఎరువులు ఇతర ఉత్పాదకాలకు మార్కెట్లను సమకూర్చటం కోసం రుణ విస్తరణ చేయవలసి వచ్చింది. ఈ విధంగా భారత ప్రభుత్వం 1969లో 14 బ్యాంకులను, 1980లో మరో ఆరు బ్యాంకులను జాతీయం చేసింది.

బ్యాంకుల జాతీయీకరణను సామ్యవాద తరహా చర్యగా నాటి ప్రధాని ఇందిరాగాంధీ అభివర్ణించింది. దీని ఫలితంగా ప్రైవేటు వడ్డీ వ్యాపారులపై ఆధారపడివున్న చిన్న పరిశ్రమలకు, రైతులకు చౌకగా బ్యాంకురుణం అందజేయ బడుతుందని చెప్పారు. అయితే ప్రైవేటు వడ్డీ వ్యాపారులపై ఆధారపడటమనే దాంట్లో ఈనాటికీ మార్పు లేదు.

ఏమైనా, బ్యాంకుల జాతీయీకరణ ఫలితం ఊహించినదే. మధ్యతరగతి వర్గాలు ప్రభుత్వం వద్ద తమ సామ్య భద్రంగా వుంటుందనే ఆశతో తాము కష్టించి సంపాదించిన డబ్బునంతా జాతీయ బ్యాంకులలో నిల్వచేస్తే భారత బడా బూర్జువా వర్గం ఈ పొదుపు మొత్తాలన్నింటిపై అదుపు సాధించ గలిగింది. ఈ పొదుపు మొత్తాలన్నీ పారిశ్రామిక, వాణిజ్య రంగాలలోనే కాక జూదతరహా వ్యాపారాలలో (ఐపిఎల్ క్రికెట్ పోటీలలో డెక్కన్ క్రాసికల్ మదుపు చేసిన కేసులోవలె) బడా బూర్జువావర్గం పెట్టుబడిగా వినియోగిస్తోంది.

ప్రభుత్వ రంగ బ్యాంకులు తాము కేటాయించుకునే మొత్తం రుణాలలో 18 శాతాన్ని ప్రాధాన్యతారంగాలకు ఇవ్వాలనే ప్రభుత్వాదేశాలు వచ్చేంతవరకు, ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకులు వ్యవసాయ రంగంవైపు చూడలేదు.

జాతీయీకరణ తర్వాత, బ్యాంకింగ్ రంగం అసాధారణంగా విస్తరించటం, తదనుగుణంగా చట్టబద్ధంగాను, అక్రమంగా బ్యాంకులో నిల్వలను బడా పెట్టుబడిదారులు కైంకర్యం చేయటంకూడా అసాధారణంగా పెరిగిపోయింది. బడా బూర్జువా వర్గానికి చేతినిండా డబ్బు సమకూరింది. ప్రభుత్వ రంగ బ్యాంకుల డైరెక్టర్ బోర్డులలో బడా బూర్జువా వర్గ ప్రతినిధులు వుంటారు. రిజర్వ్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా యొక్క నిర్ణాయక బోర్డులోనూ వారు తగిన స్థానం కలిగివుంటారు. స్వతంత్ర డైరెక్టర్లుగా చెప్పబడేవారంతా బడా బూర్జువా వర్గపు ప్రతినిధులే. ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకుల కార్యకలాపాల నిర్వహణను పర్యవేక్షించే ఉన్నతస్థాయి అధికారులకు కావలసిన లబ్ధి చేకూర్చి బడా బూర్జువావర్గం వారిని

లోబరచుకుంటుంది. ఈ విధంగా ప్రజాధనం తరలి పోవటానికి ఒక మార్గం ఏర్పడుతుంది. బడా బూర్జువావర్గం ఏదో ఒక కారణంతో తాము తీసుకున్న రుణాలను చెల్లించటానికి నిరాకరిస్తే, వారందరికీ ఇచ్చిన అప్పును నిరర్థక ఆస్తులు (ఎన్పిపి)గా పరిగణించి, తదనంతర కాలంలో ఆ అప్పును రద్దు చేయటమో లేదా బ్యాంకులకు పునఃపెట్టుబడి కల్పించే పేరుతో ప్రభుత్వమే వారికి బడ్జెట్ వనరులనుండే నిధులను సమకూర్చటమో చేస్తోంది. 1980లమధ్య కాలంలో, ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకుల ఎన్పిపిలు పదిలక్షల కోట్ల రూ॥ల పై కెగబ్రాకాయి. ఇవన్నీ ప్రధానంగా బడా పెట్టుబడిదారులు రుణాలు తిరిగి చెల్లించకపోయిన కారణంగానే ఏర్పడ్డాయి. రుణ ఎగవేతదారులుగా చెప్పబడుతున్నవారి పేర్లను బ్యాంకు ఉద్యోగుల సంఘాలు విడుదల చేశాయి. ప్రభుత్వ రంగ బ్యాంకులకు 'పునః పెట్టుబడి' పేరిట బడ్జెట్ నిధులను సమకూర్చుతోంది మినహా ప్రభుత్వం అప్పు ఎగవేసిన వీరిపై ఎలాంటి చర్య తీసుకోలేదు.

గత 5 సంవత్సరాలుగా ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకుల ఎన్పిపిల తాజా సమస్య బాగా వెలుగులోకి వస్తోంది. యుపిఎ-2 ప్రభుత్వ ఆర్థిక శాఖామంత్రి చిదంబరం, ఎన్డిపి-2 ప్రభుత్వ ఆర్థిక శాఖామంత్రి అరుణ్ జైట్లీలు- దాదాపు 30 కుటుంబాలు రుణాలు చెల్లించని కారణంగా ఎన్పిపిలు ఏర్పడ్డాయని ప్రకటించారు. రుణాలు చెల్లించనివారినుండి తిరిగి రాబట్టటానికి ఏ చర్యలూ తీసుకోకపోగా, వారి పేర్లను బహిరంగ పరచటానికి కూడా ప్రభుత్వాలు నిరాకరిస్తున్నాయి.

ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకుల ఎన్పిపిల సంఖ్య అప్పు మొత్తం ప్రతి ఏటా పెరుగుతోంది. 2015 మార్చినాటికి 2,67,000 కోట్ల నుండి 2017 జూన్ 30 నాటికి 6,89,000 కోట్లకు ఎన్పిపిలు పెరిగినట్లు 2018 ఏప్రిల్ 6న లోక్సభలో ఆర్థికశాఖ సహాయమంత్రి శివప్రసాద్ శుక్లా ఓ ప్రశ్నకు సమాధానంగా పేర్కొన్నారు. 21 ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకులలో 11 బ్యాంకులు తమ మొత్తం ఆస్తుల కంటే 15 శాతం అధికంగా ఎన్పిపిలను కలిగి వున్నాయి. 2017 డిసెంబర్ చివరనాటికి ఎన్పిపిలు మరింతగా పెరిగి 7,89,000 కోట్ల రూ॥లకు చేరుకున్నాయి. ప్రైవేటు బ్యాంకుల ఎన్పిపిలు 2014జూన్ నాటికి 2,41,110 కోట్ల రూ॥ కాగా, 2017 డిసెంబర్ నాటికి 9,89,330 కోట్ల రూ॥లకు పెరిగాయి. మొత్తం ఎన్పిపిల విలువ 8,82,000 కోట్ల రూ॥లుగా వుంది. గత దశాబ్ద కాలంలో ప్రభుత్వం రద్దుచేసిన దాదాపు 4 లక్షల కోట్ల రూ॥

తర్వాత మిగిలిన ఎన్పిఎల మొత్తంగా దీనిని గుర్తించారు.

21 ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకులలో 19 బ్యాంకులు 2017-18 నాటికి నష్టాలలో కూరుకు పోయి, ప్రభుత్వం అందించిన 13 వందల కోట్ల రూ॥ పెట్టుబడి దాదాపు తుడిచిపెట్టుకు పోయిందని బిజినెస్ స్టాండర్డ్స్లోని ఓ వార్త (1-6-18) పేర్కొంది. ఎన్పిఎలు భారీగా పెరిగిపోవటమే ఈ నష్టాలకు కారణమని ఈ వార్త విశ్లేషించింది.

రిజర్వ్ బ్యాంకు వెలువరించిన మొదటి ఎన్పిఎ జాబితాలో 12 కేసులు వున్నాయి. వీరిని ఇన్సాలెన్సీస్ అండ్ బ్యాంకరప్సీ కోడ్ (ఐబిసి) (దివాళా తీసినవారుగా) క్రింద వ్యవహరించారు. ఈ జాబితాలో-మోనెట్ ఇస్పాత్ అండ్ ఎనర్జీ; ఎలక్ట్రో స్టీల్ స్టీల్స్, అలోక్ ఇండస్ట్రీస్, జ్యోతి ప్రక్చర్స్, భూషన్ స్టీల్స్, భూషన్ పవర్ అండ్ స్టీల్; ఎస్సార్ స్టీల్, జెపి ఇన్ఫ్రాటెక్; ల్యాంకో ఇన్ఫ్రాటెక్, ఎబిజి షిప్ యార్డ్; ఎమ్ఎట్ ఇటో; మరియు ఇ. వి. ఇన్ఫ్రాప్రక్చర్- ఉన్నాయి.

ల్యాంకో కేసు చూద్దాం. ఇది కొండపల్లిలో మొదటి యూనిట్ విద్యుత్తు కర్మాగారాన్ని (నాఫ్తా మరియు సహజ వాయువులతో) ద్వంద ఇంధన సాంకేతికతతో నిర్మించింది. గ్యాస్ అధారితీ ఆఫ్ ఇండియా (గెయిల్) ల్యాంకోయొక్క కొండపల్లి మొదటి యూనిట్కు సహజ వాయువు సరఫరా చేయటానికి నిరాకరించింది. గెయిల్కు మిగులు సహజ వాయువు లేకున్నప్పటికీ భవిష్యత్తులో ల్యాంకోకు సహజ వాయువు సరఫరా చేస్తామని అంగీకరించింది. మొదటి యూనిట్ ఇన్ని సంవత్సరాలుగా నాఫ్తాపైనే నడుస్తోంది. ఇదంతా తెలిసికూడా అదే స్థలంలో మరో మూడు యూనిట్లకు బ్యాంకులు రుణాలందజేశాయి. వాటినిర్మాణం పూర్తయిన తర్వాత కూడా అవి ఉత్పత్తి లేకుండా 5 సం॥లపైగా ఖాళీగా వున్నాయి. ఎన్రాన్ ప్రాజెక్టు కేసులోవలె ప్రైవేటు విద్యుదుత్పత్తి పరిశ్రమలు వాస్తవ నిర్మాణ ఖర్చుకు రెట్టింపు ఖర్చును చూపటం ద్వారా తాము ఉత్పత్తి చేసిన విద్యుత్తుకు అధిక చార్జీలు వసూలు చేస్తాయి. ల్యాంకో విద్యుత్ యూనిట్ విషయం కూడా అదే జరిగింది. ఇవన్నీ నమోదైవున్న వాస్తవాలు. అప్పటికే బ్యాంకులు ఇతర మార్గం చూడటంతో అదనపు నిధులు సమకూరుతున్నాయి.

అతిపెద్ద 5 బ్యాంకులమొత్తం ఎన్పిఎలు

ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకు	మొత్తం ఎన్పిఎ (బిలియన్ రూ॥లలో)	
	జూన్ 2014	జూన్ 2017
ఐడిబిఐ బ్యాంక్	107.64	332.67
యూకోబ్యాంక్	63.46	253.32
యునైటెడ్ బ్యాంక్	70.97	137.21
దేవాబ్యాంక్	31.69	141.69

కా॥ భాస్కర్ నందికి జోహార్లు

పిసిసి, సిపిఐ (ఎం.ఎల్) ప్రధాన కార్యదర్శి కా॥ భాస్కర్ నంది (80సం॥లు) 2018 మే 4న, క్యాన్సర్తో పోరాడుతూ మరణించారు. సిపిఐ (ఎం.ఎల్) కేంద్రకమిటి కా॥ భాస్కర్ నందికి జోహార్లర్పిస్తోంది.

1938 ఏప్రిల్ 5న జన్మించిన కా॥ నంది, లండన్ విశ్వవిద్యాలయం నుండి ఇంజనీరింగ్లో డిగ్రీ పొందారు. పోస్టుగ్రాడ్యుయేషన్ విద్యను అమెరికాలో కొనసాగించారు. 1967లో విప్లవకమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో చేరటానికి ముందు, ఆయన కొలంబియా విశ్వవిద్యాలయంలో సామాజిక శాస్త్రాన్ని బోధించారు. అస్సాంలో విప్లవకమ్యూనిస్టు ఉద్యమాన్ని నిర్మించే బాధ్యతను ఆయన తీసుకున్నారు. సిపిఐ (ఎం.ఎల్) చీలికలకు గురైన తరుణంలో, కా॥నంది, అస్సామ్, త్రిపుర, బీహార్, బెంగాల్ లోని కొన్ని భాగాలలో ఉద్యమాన్ని పునర్నిర్మాణంచేసి, యూనిటీ కమిటీని ఏర్పరిచారు.

తన వయోభారం, ఆరోగ్యాన్ని లెక్కచేయక, కా॥నంది, అస్సాం, ఉత్తర బెంగాల్ లలో టీటీట కార్మికులను సంఘటిత పరచేందుకు కృషిచేశారు.

కా॥భాస్కర్ నందికి సిపిఐ (ఎం.ఎల్) జోహార్లర్పిస్తూ, పిసిసి, సిపిఐ (ఎం.ఎల్) నాయకులకు, శ్రేణులకు మరియు ఆయన కుటుంబసభ్యులకు తీవ్ర సంతాపాన్ని తెలియజేస్తోంది.

ఆరేబిఐ ఇచ్చిన జాబితాలో నాలుగు ఉక్కు పరిశ్రమలున్నాయి. భూషన్ స్టీల్స్ కు అధికధర చెల్లించి కొనుగోలు చేయటానికి టాటా కంపెనీ పోటీ పడింది. అది ఆమోదం పొందితే రుణం అందించిన బ్యాంకు 23వేల కోట్ల మేరకు రుణాన్ని రద్దుచేసుకోవలసి వస్తుంది. ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకులు రుణాన్ని రద్దుచేస్తే టాటా కంపెనీ, భూషన్ స్టీల్ ఫ్యాక్టరీని చౌకగా పొందుతుంది. ఈ సంక్షోభం మరింత పారిశ్రామిక గుత్తాధిపత్యానికి దారి తీస్తుంది. ఇప్పటికే ఎస్సార్ స్టీల్స్ ను జెఎన్ఎడ్ బ్ల్యు కొనుగోలు చేసే క్రమంలో ఉంది.

ఈ విధంగా బడా బూర్జువావర్గం ప్రభుత్వ రంగ బ్యాంకులను కొల్లగొడుతోంది, ఖజానాను దోచుకుంటోంది. ఈ కారణంగానే భారత బడా బూర్జువా వర్గాన్ని దళారీ స్వభావంతోపాటు నిరంకుశాధికార పెట్టుబడిదారీ వర్గ స్వభావం కలిగివుందని సిపిఐ (ఎంఎల్) సూత్రీకరించింది.

బ్యాంకింగ్ రంగంలోని సమస్యలన్నింటికీ ప్రైవేటీకరణే మార్గాంతరమని ప్రజోధిస్తున్నారు. ఇంతకుముందే ప్రస్తావించిన విధంగా అనేక ప్రైవేటుబ్యాంకుల వద్ద ఎన్పిఎలు పోగుబడి ఆ బ్యాంకులు విఫలమయ్యాయి. కొన్ని సంవత్సరాల క్రింతం గ్లోబల్ బ్రస్ట్ బ్యాంకు వైఫల్యం దీనిని స్పష్టంగా ఎత్తి చూపుతోంది. 2008లో అత్యధిక ప్రైవేటు బ్యాంకులు ఎన్పిఎలలో కూరుకుపోయాయి.

దీనికి తాజా ఉదాహరణ యాక్స్ ని బ్యాంక్. తాజా త్రైమాసికంలో అది 2,188 కోట్ల నష్టాన్ని చవి చూసినట్లుగా పేర్కొంది. పూతనమైన, అతిపెద్ద ప్రైవేటు బ్యాంకు ఐసిఐసిఐ కుంభకోణపు ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటూ, ఆ బ్యాంకు సిఐఓనే ఆ పదవినుండి తొలగించవలసి వచ్చింది.

ప్రైవేటీకరణ అంటేనే అందమైన మాటలలో భారతీయ బ్యాంకులను విదేశీ ద్రవ్య గుత్త పెట్టుబడికి అప్పగించటమేనని అందరికీ తెలుసు. గత దశాబ్ద కాలంగా దేశీయ బ్యాంకులను విదేశీ ద్రవ్యపెట్టుబడికి కట్టబెట్టేందుకనుగుణంగా వరుసగా అనేక పాలనా సంబంధమైన, చట్టపరమైన చర్యలను చేపడుతూ, బాటవేస్తూ వస్తున్నారు. దివాళా చట్టం, ఎఫ్ఆర్డిఐఐ చట్టం, జాతీయ కంపెనీ చట్ట న్యాయస్థానం వంటివానిలో చేబట్టిన చర్యలు దీనికి తార్కాణం. భారతదేశంలో బ్యాంకులను, ఇతర ద్రవ్య సంస్థలను విదేశీ ద్రవ్యపెట్టుబడి తన స్వాధీనంలోకి తెచ్చుకోవటానికి ఈ సంస్కరణలుగా చెప్పబడేవి మరింత సులభతరం చేస్తున్నాయి.

మరోవైపు ఈ చర్యలు ఎన్పిఎ భారాలకు కారణమైన భారత బడా బూర్జువా వర్గానికి ఉపకరిస్తాయి. ఐబిసి క్రిందకు 75 శాతం బ్యాంకులు బలవంతంగా వెళ్ళవలసి వస్తుంది.

ఈ క్రమంలో రైతాంగం, చిన్నవ్యాపారులు, చిన్న పరిశ్రమదారులు ఎన్పిఎల పేరుతో వేధింపులకు గురవుతున్నారు. రద్దుచేయబడుతున్న బాకీల భారం, బ్యాంకులకు తిరిగి అందించే పెట్టుబడి భారమంతా, ఇప్పటికే పూట గడవడం కష్టంగా బతుకుతున్న ప్రజల మూపులపై మోపబడుతోంది. వినాశకరమైన పెద్దనోట్లరద్దు, జిఎన్టీల దెబ్బలకే ఆర్థిక వ్యవస్థ ఇంకా కోలు కోలేదు; కోలుకుంటుందనే ఆశలేదు. బ్యాంకులకు తిరిగి పెట్టుబడినందించటం పరిస్థితిని మరింతగా దిగజారుస్తుంది.

సరేంద్రమోడీ నాయకత్వంలోని ఎన్డీఏ ప్రభుత్వం 2022 నాటికి రైతుల ఆదాయాన్ని రెట్టింపు చేస్తామని చిలకపలుకులు పలుకుతున్నది. ఇప్పటికీ రైతులు తమ పంటలకు కనీస మద్దతు ధరను పొందలేకపోతున్నారు. కాగా కనీస మద్దతు ధర ఆచరణలో అత్యధిక అమృతపుధరగా మారింది. ప్రభుత్వం రైతుల కందజేసే సబ్సిడీలన్నింటినీ దాదాపుగా తొలగించివేశారు. ప్రకృతి దయా దాక్షిణ్యాలకు రైతులు వదలివేయబడ్డారు. రైతాంగం అత్యధికులు రుణ ఊబిలో కూరుకుపోయి, దాని నుండి బయటపడలేక అత్యహత్యలకు పాల్పడు తున్నారు. వరుసగా పాలన సాగిస్తూ వస్తున్న ప్రభుత్వాల రైతాంగ వ్యతిరేక విధానాల ఫలితమే ఈ విషాద పరిస్థితి. వ్యవసాయాన్ని పండుగలా మారుస్తామని, లాభదాయకం చేస్తామనే గొప్పగాప్పు వాగ్దానాలు చేస్తూ, ప్రపంచ వ్యవసాయ మార్కెట్లో ధరలను దేశీయ పంటలకు కల్పిస్తామంటూ, మరోవైపున పంటల ధరలను తగ్గించివేసే చర్యలను చేపడుతున్నారు.

భారతదేశం 1970ల నాటికి దేశ వంట నూనెల వినియోగంలో 5 శాతం కంటే తక్కువగా- (లక్ష టన్నుల కంటే తక్కువగా,) దిగుమతి చేసుకునేది. 1980 నాటికి ఇది 15 లక్షల టన్నుల దిగుమతికి పెరిగింది. 1988 నాటికి 20 లక్షల టన్నులకు చేరుకుంది. ముడి చమురు దిగుమతి తర్వాత వంటనూనెల దిగుమతే అధిక స్థానంలో వుంది. దేశీయంగా నూనెగింజల ఉత్పత్తికి ప్రతి దశలోనూ ఆర్థిక సహాయం అందిస్తూ ప్రభుత్వం 'టెక్నికల్ మిషన్'ను అమలు చేసింది. నూనెగింజల సాగు, శుద్ధిచేసే పరిజ్ఞానం, నూనెగింజలకు గిట్టుబాటుధర కల్పించడం దీని లక్ష్యాలు. దిగుమతు లపై పన్నులు అధికంగా వేయటం, కానలైజేషన్ల ద్వారా నియంత్రించటం దీని కర్తవ్యాలు. ఫలితంగా ఒక ఆరు సం॥ల స్వల్ప కాలంలోనే దేశీయ వంటనూనెల ఉత్పత్తి 78 శాతం పెరిగి, 1 కోటి 13 లక్షల టన్నుల నుండి 2 కోట్ల టన్నులకు చేరుకుంది. అలాగే వంటనూనెల దిగుమతులు 1992-93 నాటికి లక్ష టన్నులకు తగ్గిపోయాయి.

సామ్రాజ్యవాద గుత్తసంస్థలు నిర్దేశించిన నయా వుదారవాద ఆర్థిక విధానాలు, దాని క్రమంలోనే ప్రపంచ వాణిజ్య సంస్థ (డబ్ల్యుటివో) ముందుకొచ్చాయి. 1994లో పామోలిన్ ఆయిల్పై 65శాతంగా వున్న దిగుమతి సుంకాన్ని ఒక్కసారిగా 1997 నాటికి 25 శాతానికి తగ్గించివేశారు; 1998 నాటికి 15 శాతానికే తగ్గించివేశారు. కారుచౌకగా పామోలిన్ ఆయిల్ దేశాన్ని ముంచెత్తింది. దేశీయ నూనె గింజల ఉత్పత్తి దారుణంగా దెబ్బతింది. ఆ

దెబ్బనుండి ఈనాటికీ కోలుకోలేదు. సాంప్రదాయ వంటనూనె గింజల సాగు ధ్వంసమైపోయింది. ఆ రైతులు తీవ్ర నష్టాల పాలయ్యారు. ఎందరో అత్యహత్యల పాల్పడ్డారు. వందలాది చిన్నతరహా వంటనూనె తయారీ పరిశ్రమలు మూతబడ్డాయి. అందులో పనిచేసే కార్మికులు రోడ్డున పడ్డారు.

ప్రపంచంలోనే వంటనూనెల దిగుమతిలో భారతదేశం ఈనాడు అతి పెద్దదిగా వుంది. 65,000 కోట్ల రూ॥ విలువైన 1 కోటి 50లక్షల టన్నులకు పైగా వంటనూనెలను ప్రతిఏటా మనం దిగుమతి చేసుకుంటున్నాము. ఈ దిగుమతులలో పామోలిన్ ఆయిల్ ప్రధానంగా వుంది. ఏడాది పొడవునా దిగుబడి నిచ్చే పంటరకం ఇది. అమెరికాకు చెందిన బంగే అనే బహుళజాతి కంపెనీ, మలేషియాలో భారీ పామాయిల్ ప్లాంట్షేషన్లను కలిగివుంది. వాటికి తగిన మార్కెట్ను మనదేశం కల్పించిందన్న మాట!

పామాయిల్ భారతదేశపు పంటల ఉత్పత్తిలో భాగమూకాదు; 1970 నాటికి మనదేశంలో వాడకం లోనూ లేదు. దేశీయ వంటనూనెల వినియోగంలో పామాయిల్ వాడకం 22 సం॥ల కాలంలో 2 శాతం నుండి 50 శాతానికి పెరిగింది. ఫలితంగా 2 కోట్ల 6 లక్షల ఎ కరాలలో వంటనూనెలు సాగుచేసే కోట్లాదిమంది రైతాంగం ఎన్నో తీవ్రమైన ఆర్థిక

సమస్యల నెదుర్కొన్నారు. ఎక్కువ భాగం వీరిలో మెట్టప్రాంత రైతులున్నారు. వీరికి ఎటువంటి సాగునీటి సౌకర్యాలు లేవు. వీరికి నూనెగింజల సాగుమినహా మరో ప్రత్యామ్నాయంవంట లేదు.

నూనె గింజల ఉత్పత్తిలో భారత రైతాంగం స్వయంపోషకం సాధించగలరని గత అనుభవం చూపుతున్నప్పటికీ, ప్రభుత్వం భారత రైతాంగాన్ని బలిచేస్తూ, భారత ప్రజల ఆరోగ్యాన్ని హరించివేస్తూ పామాయిల్ దిగుమతులను ప్రోత్సహించే విధానమే కొనసాగిస్తోంది. ఇది కేవలం బహుళజాతి కంపెనీల ప్రయోజనాల కోసమేననేది స్పష్టమే. రైతులకు సాగునీటి వసతి కల్పించేందుకు, సేవలను విస్తరించేందుకు, సబ్సిడీలవంటి ఆర్థిక సహాయ, సహకారాలందజేసేందుకు ప్రభుత్వం ఏవిధమైన చర్యలూ తీసుకోవటం లేదు. వ్యవసాయరంగానికి ఇచ్చే సబ్సిడీలు దేశ ఆర్థికవ్యవస్థకు పెనుభారంగా తయారయ్యాయని చెబుతోంది. భారత రైతాంగం వ్యవసాయంలో నిష్ణాతులని మరోవైపు కితాబు లిస్తోంది.

ఈలాంటి ప్రభుత్వాలు రైతుల ఆదాయాలను రెట్టింపు జేస్తాయనటాన్ని ఎవరైనా ఎలా ఊహించ గలుగుతారు? అలాంటి భ్రమలకు లోనుకావట మంటే దాహం తీర్చుకోవటానికి ఎండమావుల వెంట పరుగులెత్తటమే కాదా?!

“కార్మికవర్గ సంపూర్ణ విముక్తికోసం, నేడు త్రేడు యూనియన్లు, తమ తక్షణ కర్తవ్యాలతోపాటు, కార్మికవర్గాన్ని సంఘటిత పరచే కేంద్ర జిందువులుగా చైతన్యంతో ఎలా కృషిచేయాలో నేర్చుకొని తీరాలి. ఈ ధ్యేయంతో నిర్వహించబడే వ్రతి సాంఘిక, రాజకీయ ఉద్యమాన్నీ అవి బలపర్చాలి. యావత్తు కార్మికవర్గ ప్రతినిధిగా, అగ్రగామిగా, ముందు నిలిచి, యూనియన్లలో లేని కార్మికులను కూడా తమ చుట్టూ సమీకరించడంలో త్రేడు యూనియన్లు కృతకృత్యం కావాలి.

‘బౌద్ధిక నాయకత్వం’ అనే పాత్ర కూడా, అసాధారణ సూత్రీకరణే. ఏ బౌద్ధిక నాయకత్వ పాత్ర గురించి మార్క్స్ చెప్పాడు? విశ్వవిద్యాలయ శాస్త్రవేత్తల నాయకత్వ పాత్రా? విజ్ఞానవేత్తల, ప్రొఫెసర్ల నాయకత్వ పాత్రా? - కాదు. ఇచట, ‘బౌద్ధిక’ అనగా, అది కమ్యూనిజానికి మారుపేరన్నమాట! కార్మికజనం, కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతాన్ని నేర్చుకోవాలి. ఈ పదాలు, శ్రామిక సమూహాల లోతుల్లోకి చొచ్చుకుపోవాలనే ఉద్దేశ్యంతో, మార్క్సు, కావాలనే ఇట్టి అసాధారణ పదాలనూ, సూత్రీకరణలనూ ఉపయోగించాడు.

- సొలమన్ లాజోవ్స్కీ రాసిన
‘కార్మికవర్గ పోరాటాలలో ట్రేడ్ యూనియన్ల పాత్ర’ నుండి
2018 కార్లమార్చ్ శతజయంతి సంవత్సరం

అవిత్రాంత కలయోధుడు కా॥నిర్మలానందకు జోహార్లు

ప్రముఖ విప్లవ సాహిత్యకారుడు, అవిత్రాంత కలయోధుడు, జనసాహితీ గౌరవ సంపాదకుడు కా॥ నిర్మలానందగా ప్రఖ్యాతి నొందిన ముప్పవ మల్లేశ్వరరావు(84 సం॥) 2018 జులై 24న హైదరాబాద్‌లో గుండెపోటుతో హఠాత్తుగా మరణించారు. సిపిఐ(ఎం.ఎల్) రాష్ట్రకమిటీ కా॥నిర్మలానంద మృతిపట్ల తీవ్ర విచారం వ్యక్తంచేస్తూ, ఆ కామ్రేడ్‌కు జోహార్లర్పిస్తోంది.

గంభీరమైన గొంతుక, మృదువైన స్వభావం, ఫకాలుమనే పెద్దనవ్వు, రేపటితరాన్ని ప్రోత్సహించే నిండైన మనసు, విప్లవంపట్ల విశ్వాసం-కలగలిసిన అరుదైన విప్లవ సాహిత్య ఉద్యమ పనిరాక్షసుడు కా॥నిర్మలానంద. 1935 అక్టోబర్ 20న కా॥నిర్మలానంద విశాఖజిల్లా అనకాపల్లిలో జన్మించారు. చిన్ననాడే హిందీ భాష నేర్చుకున్నారు. రైల్వే ఉద్యోగిగా దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాల్లో నివసించిన సందర్భాలలో ఒరియా, బెంగాలీ వంటి భాషలను నేర్చుకున్నారు. తెలుగు కవితలు, కథలను హిందీలోకి, హిందీనుండి తెలుగులోకి తర్జుమా చేయటంతో ఆయన తన సాహిత్య ప్రస్థానం ప్రారంభించారు. అనేక కలంపేర్లు ఉపయోగించినప్పటికీ నిర్మలానంద వాత్సాయన్‌గా బహుళప్రాచుర్యం పొందారు.

1979లో 'జనసాహితీ' తో పరిచయం ఏర్పరచుకుని, 1981 నాటికి రాష్ట్ర కార్యవర్గ సభ్యునిగా, 1991లో ఉద్యోగ విరమణ అనంతరం నుండి 'ప్రజాసాహితీ' సంపాదకునిగా అరుదైన, ఆదర్శనీయమైన సాహిత్య కృషిచేశారు. ఎన్నో ప్రత్యేక, విశిష్ట సంచికలను వెలువరించటంలో విరామమెరుగక పరిశ్రమించారు; పరిశ్రమించేలా తోటి కామ్రేడ్స్‌ను ప్రోత్సహించారు.

ప్రభుత్వాల, ప్రధానప్రపంతి మాధ్యమాల మెచ్చుకోళ్ళు, ప్రశంసలకోసం ఆయనేనాడూ వెంపర్లాడలేదు. విప్లవ విజయంపట్ల విశ్వాసంతో నిష్ఠగా, సమష్టి కార్యచరణకే ప్రాముఖ్యతనిచ్చారు. ఆయన ప్రధానకృషి కారణంగా వెలుగుజూసిన భగత్‌సింగ్ 'నా నెత్తురు వృధాకాదు', 'నేను నేలకొరిగితే' (పాలస్తీనా సాహిత్యంపై)వంటి ఎన్నో ప్రచురణలను ఆయన సమష్టికృషిగానే భావిస్తారు.

విప్లవ కమ్యూనిస్టుయోధుడు కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డి రాజకీయాలు, ఆచరణపై అంతులేని ప్రేమాభిమానాలు కా॥నిర్మలానంద సొంతం. తరిమెల నాగిరెడ్డి గురించిన జ్ఞాపకాలూ, ఇంటర్‌వ్యూలనూ సేకరించడానికి ఉమ్మడిరాష్ట్రం నలుచెరగులా ప్రయాణించి, ఆనాటి వారి అనుభవాలను టేవరికార్డర్ -క్యాసెట్లలో భద్రపరిచిన అలుపెరగని కృషి ఆయనకే చెల్లింది. 46 క్యాసెట్లలో ఆయన రికార్డుచేసిన అనుభవాలు-జ్ఞాపకాలను రవిబాబుగారు రాతలోకి అనువదిస్తే అది 400 పేజీలు అయిందంటే కా॥నిర్మలానంద 1993 నాటికే సమకూర్చిపెట్టిన 'అస్తి'విలువ అర్థమౌతుంది. కా॥నాగిరెడ్డిపై ప్రత్యేకశ్రద్ధతో కా॥నిర్మలానంద సంపాదకత్వంలో 'నాగిరెడ్డికి కలాల నివాళ్ళు'ను వెలువరించారు. అల్లూరి శతజయంతి సందర్భంగా 1997లో జనసాహితీ ప్రచురణ 'మన్యం వీరుని పోరుదారి'ని ఉద్యమ ప్రాంతమైన దుగ్గేరులో ఆదివాసుల జీవితాలపై పరిశోధనాత్మక రచనలు చేసిన మహాశ్వేతాదేవిచే ఆవిష్కరింపజేయటంలో కా॥నిర్మలానంద విశేషంగా శ్రమించారు. కొండమొదలు, దుగ్గేరు ఉద్యమ ప్రాంతాలలో ప్రజల పోరాటాలు, నిర్బంధం, జీవితాలను అధ్యయనం చేసేందుకు కవులు, రచయితలను ఆ ప్రాంతాలకు బృందాలుగా తీసుకురావటంలో అంకితభావంతో కృషిచేశారు.

విప్లవ సాహిత్య ఉద్యమంలో తనకంటూ ప్రత్యేక స్థానాన్ని ఏర్పరచుకున్న నిబద్ధ విప్లవ సాహిత్య కృషివలుడు కా॥నిర్మలానందకు సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్రకమిటీ జోహార్లర్పిస్తోంది. వారి కుటుంబ సభ్యులకు తన ప్రగాఢ సంతాపాన్ని తెలియపరుస్తోంది.

(13వ పేజీ తరువాయి)

సమన్వయించాలి. అప్పుడుగానీ మనం విజయం పొందలేము. ఈ వేళ మన విద్యారంగంలో పాతబడిపోయినవానిని లాగి వేసి, కొత్తవానిని ప్రతిష్ఠించేటందుకు పూనుకొంటున్నాం. బూర్జువా భావాలనూ, పిడివాద అభిప్రాయాలనూ విచ్చిన్నం చేస్తున్నాం. మన దేశానికి సరిపడే విధంగా మార్క్సిస్టు విద్యాసూత్రాలను, విధానాలను, పద్ధతులను, పాఠ్యక్రమాన్ని, స్కూళ్ళ నిర్వహణ పద్ధతుల్ని ఏర్పరచుకొంటున్నాము. ఈ విద్యా విషయక విప్లవానికి గట్టి ఆర్థిక పునాదులున్నాయి. ఆర్థిక పునాదికి ఉపరితల నిర్మాణం సరిపడేదిగా వుండాలని మార్క్సిస్టు చారిత్రక భౌతికవాదం చెప్తోంది. రాజ్యాంగ వ్యవస్థ అనేది ఉపరితల నిర్మాణం. అది దేశ ఆర్థిక జీవితం యొక్క నమూనా. విద్య అనేది సిద్ధాంత భాగంలోనిది. అదీ ఉపరితల నిర్మాణమే. అది రాజకీయాలకు ఉపకరిస్తుంది. వర్గసమాజం కొన్ని వేల సంవత్సరాలుగా కొన సాగింది. ఆ సమాజంలో బానిస యజమానుల, భూస్వాముల, పెట్టుబడిదారుల స్వత్వాధికారం ఆర్థిక పునాదిగా వుంటూ వచ్చింది. ఈ స్వత్వాధికారాలకు

అనుగుణంగా బానిస యజమానుల, భూస్వాముల, పెట్టుబడిదారుల నియంతృత్వరూపాలలో రాజ్యాంగ వ్యవస్థలు కొనసాగాయి. ఈ నియంతృత్వాలకు తోడ్పడే విద్యావిధానాలు బానిస యజమానుల విద్య, భూస్వాముల విద్య, పెట్టుబడిదారుల విద్యగానే వుంటాయి. వీనిలో ఒకదానికి వేరొకదానికి తేడా వుంది. అయినా వీటన్నింటా ఒక సమాన లక్షణం వుంది. అన్నింటా కూడా విద్య - ఉత్పాదక శ్రమ, మానసిక శ్రమ - శారీరకశ్రమ ఒకదానికొకటి సంబంధం లేకుండా వుంటాయి. శారీరక శ్రమనూ, శారీరక శ్రమజీవుల్ని వీటన్నింటా నిరసిస్తారు. బూర్జువావర్గంతో సహా దోపిడీ వర్గాలన్నీ శారీరక-మానసిక శ్రమల పుధగ్భవస్థనే కోరుతాయి.

సోషలిస్టు స్వత్వాధికారం మన సమాజం యొక్క ఆర్థిక పునాది. శ్రామికవర్గ నియంతృత్వం సోషలిస్టు స్వత్వాధికారానికి అనుగుణమైన రాజ్యాంగవ్యవస్థ. మన విద్యావిధానం శ్రామికవర్గ నియంతృత్వాన్ని ఉపచరిస్తుంది. అందుచేత వేల సంవత్సరాల ఆచారాన్ని దిగతొక్కి శారీరక, మానసిక శ్రమల మధ్య అంతరాన్ని తొలగించేటందుకై విద్యనూ, ఉత్పాదక శ్రమనూ జోడించాలనే సూత్రాన్ని అమలు జరపాలి; దీనితో చరిత్రలో

మిగిలిపోయివున్న దోపిడీ విధానావశేషాలన్నీ నిర్మూలించబడిపోతాయి. మానవజాతి కమ్యూనిస్టు సమాజంలో అడుగుపెడుతుంది.

విద్యను ఉత్పాదకశ్రమతో జోడించడం శ్రామికవర్గానికి, శ్రామిక ప్రజలకూ ప్రయోజనకరం. ప్రజావాంఛల కనుగుణమైన యీ సిద్ధాంతం తప్పకుండా విజయం పొందుతుంది. శారీరక, మానసిక శ్రమలను వేర్వేరుగా వుంచడం అనేది వేలకొలది సంవత్సరాల మంచి వస్తున్న ఆచారమే గాని, అది సోషలిస్టు ఆర్థిక పునాదికి అనుగుణ మైనదికాదు. ప్రజల అవసరాలకనుగుణమైనదీ కాదు. అందుచేత ప్రజలు ఏదో ఒకరోజున దానిని నిరాకరిస్తారు. రాజకీయాలమీద మనకు పెత్తనం వుంది. కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం వుంది. దీని సహాయంతో విద్యారంగంలోని కార్యకర్తలందరినీ సమీకరిస్తాం. బూర్జువా విద్యావిధానాన్ని ఎదుర్కొంటాం. పార్టీ విద్యావిధానాన్ని అమలు జరిపిస్తాం. ఈ విధంగా సాంస్కృతిక విప్లవాన్ని కొనసాగింపజేసి అరవై కోట్ల మంది ఉత్పత్తి చేయగలిగేటట్లా, చదువుకొనేటట్లా చేస్తాం. కార్మికులూ, మేధావులూ కూడా అయిన నూతన మానవుల్ని ఆవిష్కరింపజేస్తాం. ★

నిరుద్యోగ నిర్మూలన ఉద్యోగ కల్పనల ప్రహసనం

సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ అమలులోకి తెచ్చిన నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలు, వాని ప్రకటిత లక్ష్యాలు సాధించటంలో ప్రత్యేకించి ప్రపంచ ప్రజల జీవితాలలో సౌభాగ్యం సాధిస్తామన్న దానిలో నూటికి నూరుపాళ్ళు విఫలమయ్యాయని చాలా స్పష్టంగా రుజువైంది. అంతేగాక, దీనికి భిన్నంగా ఆకలి, పేదరికం, నిరుద్యోగం, కష్టాలు, ఉద్యోగ హీనత నిలకడగా పెరుగుతూ వస్తున్నాయనేది నిరాకరించవీలులేని రుజువైన వాస్తవం. సంపదల పంపిణీలో అసమానతలు వాస్తవానికి బద్దలయ్యే నిష్పత్తిలో పెరుగుతున్నాయి.

ప్రపంచవ్యాపితంగా ఆకలితో బాధపడుతున్న వారి సంఖ్య పెరుగుతూ వుందని, అలాగే పౌష్టికాహార లోపంతో బాధపడుతున్న వారి సంఖ్య కూడా పెరుగుతోందని 2016 నాటికి 81 కోట్ల 50 లక్షలమంది పౌష్టికాహార లోపానికి గురై వున్నారని ఐక్యరాజ్య సమితి తాజాగా విడుదలచేసిన తన నివేదికలో పేర్కొంది.

ప్రపంచంలో 70 కోట్లమంది కార్మికులు పేదరికంలో నివసిస్తున్నారని, ప్రత్యేకించి అభివృద్ధి చెందుతున్న వెనుకబడిన దేశాలలోని 14కోట్ల 50 లక్షల యువ కార్మికులు ఘోరమైన పేదరికంలో మగ్గుతున్నారని అంతర్జాతీయ కార్మిక సంస్థ (ఐఎల్ఓ) తన తాజా నివేదికలో నొక్కి చెబుతూ వివరాలను వెల్లడించింది. ప్రపంచవ్యాపితంగా 19 కోట్ల 27 లక్షలమంది నిరుద్యోగులుగా మార్చబడ్డారని కూడా ఆ నివేదిక తెలిపింది.

సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ నాయకత్వంలోని నయా ఉదారవాద ఆర్థిక వ్యవస్థ పాలనలో చేరు వాస్తవాలు ఇలా వున్నాయి.

అయితే, ఈ నయా ఉదారవాద ఆర్థిక వ్యవస్థలో భాగమైన మన దేశ పాలకులు, తమ ప్రగతిశీల విధానాలు, పథకాలుగా చెప్పబడేవాని ద్వారా దేశాన్ని అభివృద్ధి పథంలోకి నడిపిస్తామని ప్రలోభపరుస్తూ భారీ వాగ్దానాలతో ప్రజలను మోసగించటానికే నిర్ణయించుకున్నారు.

ప్రధాని నరేంద్రమోదీ తన ఎన్నికల ప్రచారం లోనూ, వారి ఎన్నికల ప్రణాళికలోనూ ఎన్డిఏ ప్రభుత్వం నూతనంగా ప్రతి సం॥రం కోటి ఉద్యోగాలను కల్పిస్తుందని చాలా ఘనంగా ప్రకటించుకున్నారు. తన ప్రకటనలపై సమ్మతం కలిగించేందుకు ప్రైవేటీకరణను మరింత వేగవంతం చేసే 'మేక్ ఇన్ ఇండియా'ను భారీస్థాయిలో ప్రారంభించారు.

ప్రతి సంవత్సరం మన దేశంలో పనిచేయగల వయోజనుల సమూహంలోకి 1 కోటి 30 లక్షల మంది చేరుతుండగా, 70 లక్షలమంది ఉద్యోగాల కోసం ఎదురు చూస్తుండగా, ఏనాటి నుండో

ఉద్యోగార్హులై వుండి వేచివున్నవారు మరెందరో వున్నారు. ప్రతి సం॥రం నిజంగా కోటి ఉద్యోగాలు కల్పించినప్పటికీ, అవి కూడా తగినవిధంగా ఉద్యోగ అవసరాలను తీర్చలేవు.

ప్రస్తుత నిరుద్యోగ శాతాన్ని పెరగకుండా నిలకడగా కొనసాగించాలంటే కూడా 85 లక్షల ఉద్యోగాలను ఏటా కల్పించాల్సి వుంటుందని 'ఉద్యోగ రహిత అభివృద్ధి' అనే తన నివేదికలో ప్రపంచబ్యాంకు అంచనావేసింది.

ఇవన్నీ అరాకొరా అంచనాలే అయినప్పటికీ, ఆమేరకైనా ఉద్యోగాల కల్పన జరుగుతుందా అంటే అదిలేదు. ఇక ఉద్యోగాల నాణ్యత గురించి మాట్లాడకపోవటమే మంచిది. ఉద్యోగనాణ్యత క్రమంగా ఘోరంగా దిగజారుతూ వుందని యుబిఎస్ సెక్యూరిటీ ఇండియా నివేదించింది.

"తీవ్ర నిరుద్యోగ సమస్య" వుందని, అధిక వేతన ఉద్యోగాలు సృష్టించాల్సిన అవసరాన్ని ప్రోత్సహించాలని 'నీతి ఆయోగ్' అంగీకరించింది.

అయితే ప్రకటించబడిన సంఖ్యలోనూ, ఆ నాణ్యతలోనూ పాలకులు ఉద్యోగాలు కల్పించటం లేదు. ఎన్డిఏ పాలకులు ప్రతి సం॥రం ఉద్యోగాల గురించి తప్పుడు ప్రకటనలు చేస్తున్నారు.

2016-17లో దాదాపు 1 కోటి 50 లక్షల ఉద్యోగాలు కల్పించామని ప్రధాని, అతని సలహా బోర్డు సభ్యులు, నీతి ఆయోగ్ సభ్యులు ప్రచార మాధ్యమాల ద్వారా నిరంతరం ప్రచారం చేస్తూనే వస్తున్నారు. వాస్తవానికి ఆర్థిక వ్యవస్థను నియంత్రించిన కారణంగా యువత దాదాపు 70 లక్షల ఉద్యోగాలు, 65 సం॥లపై బడిన పెద్ద వయస్కులు దాదాపు 30 లక్షల ఉద్యోగాలు కోల్పోయారు. అంటే మొత్తంమీద నూతనంగా 18 లక్షల ఉద్యోగాలు మాత్రమే కల్పించబడ్డాయి. చిన్న, మధ్య తరహా పరిశ్రమల మూసివేత కారణంగా మనదేశ ఆర్థిక వ్యవస్థ పురోగమించక పోవటంతో పాటు నిరుద్యోగం పెరిగిపోతోంది.

2017 -18 ఆర్థిక సం॥ మొదటి త్రై మాసికంలో 3.7 శాతంగా వున్న నిరుద్యోగ పెరుగుదల శాతం, 2018 మార్చినాటికి 6.3 శాతానికి పెరిగి, 2018 ఏప్రిల్లో 7.4 శాతానికి చేరుకుందనేది వాస్తవం. ఇదే మనదేశంలోని నిరుద్యోగ పరిస్థితి వాస్తవ చిత్రణను మనముందు వుంచుతోంది. రైల్వేశాఖ ప్రకటించిన 90 వేల ఉద్యోగాలకు 25 లక్షల మంది దరఖాస్తు చేసుకోవటం, నిరుద్యోగ సమస్య యొక్క రెండు పార్శ్వాల్ను వెల్లడి చేస్తోంది. 1. నిరుద్యోగ సమస్య మనదేశంలో ప్రబలి పోవటం, 2. చిన్నస్థాయి ఉద్యోగాలైనప్పటికీ ప్రైవేటు లేదా అసంఘటిత లేదా అనియత రంగాలలోని ఉద్యోగాలతో పోల్చినపుడు

భద్రమైన ఉద్యోగం, అధికవేతనం ఆశించటం.

ఎన్డిఏ పాలకులు, వారి వందిమాగధులు తాము అధికారంలోకి వచ్చాక చాలా గొప్పగా ఉద్యోగాలు కల్పించామని, అది కూడా నియత రంగంలో భద్రమైన ఉద్యోగాలనీ, భారతదేశంలో 4 కోట్ల 40 లక్షల ఉద్యోగాలు కల్పించడంద్వారా ప్రపంచంలోనే ఉద్యోగ కల్పనలో రెండవ అతి పెద్ద దేశంగా వుందంటూ నిరంతరాయంగా చెప్పుకుంటూ వస్తున్న గొప్పల గురించిన కఠోర వాస్తవాలు ఇలా వున్నాయి.

మన దేశపాలకులు ఎన్నో ఉద్యోగాలు పర్మినెంట్ ఉద్యోగాలు కల్పించామని బుకాయుస్తున్నారు. నియతరంగంలో ఉద్యోగాలు కల్పించామన్న ఇపిఎఫ్ఓ సమాచారాన్ని, 'ముద్ర' లబ్ధిదారులను, స్వయంఉపాధిదార్లనూ రుజువుగా చూపుతోంది.

ఇపిఎఫ్ఓ చందాదారుల సంఖ్య అకస్మాత్తుగా పెరగటమనేది, వారు ప్రకటించుకుంటున్నట్లుగా కొత్త ఉద్యోగాలు సృష్టించబడినందువలన మాత్రం కాదు. ఇపిఎఫ్ఓలో పూర్వం నమోదుకాకుండా కొత్తగా నమోదుచేసుకున్న కార్మికులను సభ్యులుగా చేర్చుకోవటానికి పరిశ్రమల యాజమాన్యానికి ఆమెన్టీ అవకాశం కల్పించటం, ఈ సంఖ్యలో పెరుగుదలకు కారణం. పైగా 90 శాతం పైగా దీనిలో నమోదు చేసుకున్నవారు నెలకు 15,000 రూ॥ కంటే తక్కువమాత్రమే సంపాదన కలిగి వున్నారని, అనియతరంగంలోని కార్మికుల కంటే వారి ఉద్యోగాలు నాసిగా వున్నాయని తెలుస్తోంది.

లోకనీతి, సిఎన్డిఎస్, ఇండియాటుడే, సింటర్ ఫర్ మానిటరింగ్ ఇండియన్ ఎకానమి వంటివి కూడా భారతదేశంలో ఉద్యోగాల కల్పన, ఉద్యోగాలలో నాణ్యత, నిరుద్యోగం గురించి ఇవే వాస్తవాలను ఎత్తిచూపాయి.

'ముద్ర' లబ్ధిదారుల గురించిన ప్రకటన కూడా బూటకమైనదే. 2013-14లో నిర్వహించిన ఆరవ ఆర్థిక సర్వే ప్రకారం 5 కోట్ల 85 లక్షలమంది స్వయం ఉపాధి పొందనున్న వారి మొత్తం సంఖ్యగా పేర్కొనగా, వారిలో 4 కోట్ల 19 లక్షల 70 వేల మంది ఇప్పటికే స్వయం ఉపాధి కల్పించుకున్న వారుగా వున్నారు. 'ముద్ర' రుణగ్రహీత తనవద్ద మరొకవ్యక్తికి కూడా ఉపాధి చూపలేని, తను మాత్రమే ఏకైక స్వయం ఉపాధిదారునిగా వున్నాడనేది దీని అర్థం. ఈ విధంగా ముద్ర లబ్ధిదారులలో 72 శాతం మనుగడకోసం పనిచేస్తున్న సాధారణ కార్మికులుగా మాత్రమే వున్నారు. మరో ఉద్యోగం పొందే అవకాశం లేక వారు దీనిని ఎంచుకున్నారు. వీరికి ఎలాంటి ఉద్యోగభద్రత లేకుండా, అసంఘటితరంగ కార్మికులవలె (తరువాయి 22వ పేజీలో)

రైల్వేలో ప్రైవేటీకరణను వేగవంతం చేస్తున్న పాలకులు

ఈ సంవత్సరం రైల్వేశాఖలోని 90వేల ఖాళీ స్థానాలను ఉద్యోగులతో భర్తీ చేయనున్నట్లు రైల్వేశాఖమంత్రి ప్రకటించాడు. చివరిసారిగా రైల్వేశాఖలో 5 సం॥ల క్రితం 2013 సం॥లో ఖాళీలను భర్తీ చేశారు. ఆనాడు ట్రాక్ మెన్, పారిశుధ్య సిబ్బంది, కార్యాలయ బంట్రోతులు, పోస్టర్లు, రైల్వే గుమాస్తాలు, ట్రాఫిక్ సహాయకుల వంటి 20వేల పోస్టులను భర్తీ చేశారు.

ప్రస్తుతం ప్రకటించిన 90వేల ఉద్యోగాలలో ఎ) అసిస్టెంట్ లోకో పైలెట్లు మరియు సాంకేతిక సిబ్బంది 26,000 బి) గ్రూప్ - డి కార్మికుల ఉద్యోగాలు 63,000, సి) జూనియర్ ఇంజనీర్లు 400 డి) పాయింట్స్ మెన్ మరియు స్టేషన్ మాస్టర్లు 410- మంది వున్నారు.

1990లలో భారతీయ రైల్వేశాఖలో మొత్తంగా 25 లక్షలమంది ఉద్యోగులు వుండేవారు. 2000 సం॥ నాటికి ఈ సంఖ్య 15 లక్షల 40 వేలకు పడిపోయింది. కాగా ప్రస్తుతం ఆ సంఖ్య 12 లక్షల 50 వేలుగా వుంది. అయినప్పటికీ రైల్వే మంత్రిత్వ శాఖ 2 లక్షల 22వేల 509 పోస్టులనే ఖాళీగా వున్నాయని చూపుతోంది. వీనిలో 1,28,942 ఉద్యోగాలు రైల్వే భద్రతా విభాగానికి చెందిన ముఖ్యమైనవి. ఇప్పుడు భర్తీ చేస్తామని ప్రకటించిన 90వేల ఉద్యోగాలు ఖాళీగా వున్న పోస్టులలో సగం కంటే కూడా చాలా తక్కువ. రైల్వే గార్డులవంటి ముఖ్యమైన భద్రతా విభాగాల్లో ఖాళీల భర్తీ అనేదే జరగడం లేదు.

రైల్వేశాఖ అధికారులు ప్రస్తుతం ప్రకటించిన 90వేల పోస్టులన్నీ కూడా పర్మినెంట్ ఉద్యోగులతో భర్తీ చేయబోవటంలేదని ప్రకటించారు. 'అత్యవసర పోస్టులు'గా గుర్తించినవాటిని మాత్రమే రెగ్యులర్ ప్రాతిపదికన భర్తీ చేయగా, మిగిలిన పోస్టులన్నింటినీ జిబ్స్ సోర్సింగ్ ద్వారా భర్తీ చేస్తారు.

భారత రైల్వేలలో ఐటిఐ, పాలిటెక్నిక్ విద్య పూర్తిచేసిన డిప్లొమా కలవారిని సహాయకులుగా తీసుకుంటారు. వారి సహాయ శిక్షణా సమయం పూర్తయిన తర్వాత కూడా వారిని రైల్వేశాఖ ఉద్యోగాలలోకి ఇముడ్చుకోవటంలేదు. రైల్వే శాఖలో ఉద్యోగం పొందాలనుకున్న ఈ వేలాదిమంది సహాయకుల ఆశలన్నీ తుడిచివేయబడుతున్నాయి.

ఇంతేగాక, రైల్వే శాఖ యాజమాన్యం సహాయకులుగా శిక్షణ పొందేవారి అర్హతను ఐటిఐ నుండి పదవ తరగతికి తగ్గించింది. గ్రూప్ - సి మరియు గ్రూప్ - డి విభాగాలలో అత్యధిక ఉద్యోగాలకు పదవతరగతి చదువును మించి అవసరం ఉండదని వారు వాదన చేస్తున్నారు. ఎందుకంటే ఈ ఉద్యోగాలలో అత్యధికులు రైల్వే ట్రాక్ ను, రైలు పెట్టెలను శుభ్రపరచటం, నిర్వహించటం వంటి పనులు చేయవలసిన వారే

కనుక పదవతరగతి అర్హతగా సరిపోతుందని రైల్వే యాజమాన్యం చెబుతోంది. పదవ తరగతి అర్హతగా ప్రకటించటంతో ఈ ఉద్యోగాల కోసం పోటీపడేవారి సంఖ్య 50 లక్షల నుండి 6 కోట్ల 30 లక్షలకు చేరుకుంది.

ఇది రెండువైపులా పదునున్న విధానం. ఒకవైపున రైల్వే యాజమాన్యం గ్రూప్ - సి మరియు గ్రూప్ - డి ఉద్యోగాలను, అలాగే ఇప్పుడు ప్రకటించిన ఉద్యోగాలను జిబ్స్ సోర్సింగ్ ద్వారా భర్తీ చేయటాన్ని కొనసాగించిన ఫలితంగా తక్కువస్థాయి వేతనాలతో సరిపెట్టవచ్చు. పైగా, ఇదే సంఖ్యలో ఎక్కువ వేతనం పొందుతూ సాంకేతిక విద్య నేపథ్యమున్న ఉద్యోగులు 2019 చివరినాటికి ఉద్యోగ విరమణ చేస్తారు కనుక ఎంతో ధనం ఆదా అవుతుందని రైల్వే యాజమాన్యం లెక్కలు వేస్తోంది.

మరోవైపున భారత రైల్వేలలో సాంకేతిక ఉద్యోగాలను యంత్రాలతో భర్తీ చేస్తున్నారు. సిగ్నలింగ్ వ్యవస్థను 141 శాతం ఆధునికీకరించడం ద్వారా, సిగ్నలింగ్ వ్యవస్థలో ఉద్యోగుల ప్రమేయాన్ని రద్దుచేసేందుకనుగుణంగా బడ్జెట్ అంచనాలను పెంచినట్లు రైల్వేమంత్రి పేర్కొన్నారు. భారత రైల్వేలకు చిహ్నాలుగా వుంటున్న ఎరుపు, ఆకుపచ్చ జెండాలు త్వరలో అంతర్ధానం కానున్నాయి.

ధీర్ఘి మెట్రోలో ఇప్పటికే డ్రైవర్ల ఉద్యోగాలను యంత్రాలే చేస్తున్నాయి. ప్రస్తుత ఉద్యోగ ప్రకటనలో గార్డుల పోస్టులు భర్తీ చేస్తామని చెప్పారు. ప్రమాదాలను నివారించటంలో, ఒక ప్రమాదానికి లేదా సంఘటనకు కారణాలను నిర్ధారించటంలో

(21వ పేజీ తరువాయి)

మార్కెట్ తక్కువ దోపిడీకి అనువుగా వున్నారు. 'ముద్ర' పథక లబ్ధిదారులుగా వున్నవారిలో 85 శాతంమంది స్వయం ఉపాధిద్వారా నెలకు పదివేల రూ॥కంటే తక్కువ సంపాదన కలిగి వున్నారనే చేదువాస్తవం 'ముద్ర' పథకం క్రింద స్వయం ఉపాధి కల్పనలో సృష్టిస్తున్న ఉద్యోగాల నాణ్యతయొక్క దొల్లతనాన్ని వెల్లడి చేస్తోంది.

అలాగే కార్మికుల నైపుణ్యాన్ని అభివృద్ధి పరిచే పేరుతో ఎన్ డి ఏ పాలకులు, 'స్కిల్ ఇండియా'గా పిలవబడే ప్రధానమంత్రి కౌశల్ వికాస్ యోజన (పిఎంకెవివై)ను ఘనంగా ప్రారంభించారు. ఈ పథకం ద్వారా 'నైపుణ్యం పొందిన' కొద్దిమందికూడా నిరుద్యోగులుగానే మిగిలివున్నారు.

'ముద్ర' రుణ పథకం క్రింద వారిని స్వయం ఉపాధిదార్లుగా రూపొందించమని నీతి ఆయోగ్ ప్రతిపాదించింది.

"హోదీలు వేయటం లేదా ఆవులను కాదుటం" వంటి వాటిని కూడా స్థిరమైన ఉద్యోగాలుగా ఎన్ డి ఏ పాలకులు పరిగణిస్తున్న వైనం ఈ విధంగా వుంటే,

గార్డులు నిర్వహించే పాత్ర కీలకంగా వుంటుందని రైల్వే భద్రతావ్యవస్థ చీఫ్ కమిషనర్ నొక్కి చెబుతూ, ఖాళీగా వున్న గార్డుల పోస్టుల్ని భర్తీ చేయాలని సిఫార్సు చేశారు. రైల్వే అధికారులు మాత్రం 'ఎండ్ ఆఫ్ ట్రైన్ టెలిమెట్రీ' (ఇ.టి.టి) అనే ఇంజనును చివరి పెట్టెను అనుసంధానించే యంత్రాలను గార్డుల పోస్టుల స్థానంలో ఏర్పాటు చేయటానికే మొగ్గు చూపుతున్నారు.

అత్యధిక ఆధునికీకరణ అనివార్యంగా విదేశీ సాంకేతిక పరిజ్ఞానంపై ఆధారపడేట్లు చేస్తుంది. దీనికోసం పెద్దమొత్తంలో తప్పనిసరిగా అప్పు చేయవలసి వుంటుంది. దీనితో విదేశీ కంపెనీలపై మనం ఆధారపడటం అనేకరెట్లు పెరిగిపోవటమే గాక, యంత్రీకరణ ద్వారా ఏ ఆర్థిక ప్రయోజనాలు పొందుతామని ప్రభుత్వం భావిస్తున్నదో, అవన్నీ తుడిచిపెట్టుకుపోతాయి.

ప్రయాణీకులకు మరింత భద్రతతో కూడిన సౌకర్యవంతమైన ప్రయాణాన్ని అందించటానికి సింగిల్ రైల్వే లైన్ ను డబుల్ రైల్వే లైన్లుగా మార్చి రైళ్ళను వేగవంతం చేయటానికి బదులుగా కేంద్ర పాలకులు పరిమితమైన వనరులను బులెట్ రైళ్ళు, హైస్పీడ్ రైళ్ళ వంటి వృధా ప్రాజెక్టులపై ఖర్చు చేయటం, సాధారణ ప్రయాణీకుడి అవసరాలను తీర్చటానికి ఏమాత్రం తోడ్పడేదికాదు. కోట్లాది యువకులు ఉద్యోగాల కోసం వేచి వుంటే, ఉద్యోగావకాశాలను అధికంగా కత్తిరించి వేయటమే గాక, ఉద్యోగానికీగానీ, పని ప్రదేశంలో భద్రతగానీ లేని ఉద్యోగాలను ప్రభుత్వం భిక్షగా వేస్తోంది. ★

ఉద్యోగాల కల్పనను, మరి ముఖ్యంగా నాణ్యమైన ఉద్యోగాలను వారి నుండి ఆశించడం వెర్రితనమే అవుతుంది. ఉద్యోగాలు కల్పిస్తామంటూ కేవలం ఆడంబర నివాదాలు ఇచ్చి, మరోవైపున మతోన్మాద ఉద్యోగాలను రెచ్చగొట్టి అధికారంలోకి ఎగబ్రాకే పథకాలతో ప్రజలను మోసగించటంలో వారు నైపుణ్యం కలిగివున్నారు.

గౌరవనీయుమైన, హుందా అయిన పనిచేస్తూ భద్రంగా జీవించగలగటాన్ని మనదేశంలో ప్రజలు ఈనాడు అత్యావశ్యకంగా కోరుకుంటున్నారు. సామ్రాజ్యవాదానికి, దాని నయా ఉదారవాద దోపిడీ ఆర్థిక విధానానికి ఊడిగం చేస్తూ, వారి ప్రయోజనాల పరిరక్షణకు కంకణం కట్టుకున్న మనదేశపాలకులు, ప్రజల మౌలిక ఆకాంక్షలను నెరవేర్చరు; నెరవేర్చబోరు కూడా.

కనుక నిరుద్యోగులంతా ఇతర సెక్షన్ల శ్రామిక ప్రజానీకంతో కలిసి చెదరని ఐకమత్యంతో నిలకడగా సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడటం ద్వారానే గౌరవనీయుమైన, హుందా అయిన, భద్రమైన ఉద్యోగాలు సాధ్యమౌతాయి. ★

పంజాబ్, రాజస్థాన్, ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రాల అసెంబ్లీ ఎన్నికలు సమీపిస్తున్న తరుణంలో బిజెపి, కాంగ్రెస్ పార్టీలు రెండూ రైతుల రుణమాఫీ వాగ్దానం ప్రకటన చేశాయి. ప్రభుత్వాలు ఏర్పడిన తర్వాత, రుణమాఫీ పథకాలను ఆయా ప్రభుత్వాలు చాలా అట్టహాసంగా ప్రారంభించాయి. ఈ పథకాలు క్షేత్రస్థాయికి ఎంతవరకు చేరాయి? వివిధ వార్తా నివేదికలనుండి సేకరించిన వివరాలను పరిశీలిస్తే, అమలుకాకుండా మిగిలిపోయినదంతో వుందని వెల్లడవుతోంది.

పంజాబ్ రాష్ట్రంలో పరిస్థితి చూద్దాం. 2017 ఫిబ్రవరిలో రాష్ట్ర శాసనసభ ఎన్నికలముందు కాంగ్రెస్ పార్టీ రైతుల రుణమాఫీని వాగ్దానం చేయటంతోపాటు ఉచిత విద్యుత్తు కల్పిస్తామని ప్రకటించింది. ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచినాక, చిన్న, సన్నకారు రైతులకు 2 లక్షల రూ॥లోపు రుణమాఫీ చేస్తామని ప్రకటించింది. దీనివలన కేవలం 10 లక్షల 2వేల మంది రైతులు మాత్రమే రు. 9500 కోట్లమేర రుణమాఫీ పొందగలుగుతారు.

2018 మే చివరకు తమ లక్ష్యానికి కొంచెం హెచ్చుగా అనగా పదిశాతం ఎక్కువగా 2 లక్షల 2 వేల మంది రైతులకు 990 కోట్ల రూ॥ రుణాలను మాఫీ చేసినట్లు ప్రకటించారు. ఈ పథకం సుదీర్ఘ కాలపు కలగా మిగిలిపోనుంది. 2018-19 ఆర్థిక సం॥లో పంజాబ్ రాష్ట్ర బడ్జెట్లో మొత్తం పెట్టుబడి వ్యయం అంచనా 6,380 కోట్ల రూ॥ కాగా ప్రభుత్వం రుణమాఫీకి కేటాయించు 4,200 కోట్ల రూ॥లుగా వుంది. బడ్జెట్ పత్రాన్ని పరిశీలిస్తే రాష్ట్ర రుణభారం 21 లక్షల 10 వేల కోట్లు రూ॥ అంటే రాష్ట్ర స్థూల జాతీయోత్పత్తిలో 40 శాతంగా వుంది. ఈ పరిస్థితి రుణమాఫీ క్రింద బడ్జెట్లో అత్యంత తక్కువ నిధుల కేటాయింపుకు మాత్రమే అవకాశం కల్పిస్తోంది.

ఉత్తర ప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో, యోగి ఆదిత్యనాథ్ ప్రభుత్వం 2017 జూన్లో రైతుల రుణమాఫీని ప్రకటించింది. 86లక్షల రైతులకు 36వేల కోట్ల రుణాలను మాఫీ చేయబోతున్నట్లు పేర్కొంది. 2017-18లో ఉత్తరప్రదేశ్ ప్రభుత్వం రుణమాఫీ క్రింద బడ్జెట్లో 24,000 కోట్ల రూ॥లను 2018 -19లో 31,600 కోట్ల రూ॥లను కేటాయించింది. 2018-19లో 36 లక్షలమంది రైతులకు చెందిన 22,000 కోట్ల రూ॥ రుణాలను పరిష్కరించినట్లుగా ప్రభుత్వం ప్రకటించుకుంది. ఈ సంవత్సరం 11 లక్షలమంది రైతులకు చెందిన 4వేల కోట్ల రూ॥ రుణాలను పరిష్కరించవచ్చు. దీనితో లబ్ధిదారులుగా పేర్కొన్నవారిలో సగభాగానికి మాత్రమే ఇప్పటికి

రుణమాఫీ అందినట్లువుతోంది. దీనిలో వాస్తవానికి లబ్ధిదారులకు ఎంత చెల్లించారో తెలీదు.

“వాస్తవ లబ్ధిదారుల జాబితానే ప్రభుత్వం వద్ద లేనందువలన, ప్రభుత్వం రుణమాఫీ లబ్ధిదారులకు రుణమాఫీ చేయలేదు. రైతుల రుణమాఫీకి నిధుల కేటాయింపుకు వనరుల కొరత కారణంగా వుంది” అని లక్ష్మీ విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన ప్రొఫెసర్ ఒకరు పేర్కొన్నారు.

(బిజినెస్ స్టాండర్డ్ 23-5-18)

రాజస్థాన్ రాష్ట్రం రుణమాఫీని అత్యంత నిదానంగా అమలుచేస్తున్న వాటిలో మూడోదిగా వుంది. 2018 నవంబర్లో బిజెపి ప్రభుత్వం ఎన్నికలను ఎదుర్కోవలసి వుంది. 2018-19 బడ్జెట్లో రుణమాఫీ పద్దుక్రింద 2వేలకోట్ల రూ॥లను కేటాయించింది. 28 లక్షల మంది రైతులకు 50వేల కోట్ల రూ॥ల రుణాలను మాఫీ చేస్తామని ప్రభుత్వం వాగ్దానం చేసింది. అది ఇంకా ఇప్పటికీ రుణమాఫీ లబ్ధిదారుల జాబితాలను తయారు చేయవలసి వుంది. ఈ రుణమాఫీ కూడా కేవలం సహకార సొసైటీలనుండి తీసుకున్న వాటికే వర్తిస్తుంది. 2016 - 17 సం॥లో రాజస్థాన్లో అందజేసిన వ్యవసాయ రుణం మొత్తం 76వేల 300 కోట్ల రూ॥లు. దీనిలో 5వ వంతు సహకార బ్యాంకులనుండి, ప్రాంతీయ గ్రామీణ బ్యాంకుల నుండి అందజేసింది.

మధ్యప్రదేశ్లో, గత సం॥ ప్రభుత్వం బలమైన రైతాంగ ఉద్యమాన్ని ఎదుర్కొంది. ఈ సందర్భంగా పోలీసు కాల్పులలో ఆరుగురు రైతులు మరణించారు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అనేక తాయిలాలను ప్రకటించింది. వాటిల్లో పెద్దదేమంటే, కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రకటించే కనీస మద్దతు ధరలపై రాష్ట్ర ప్రభుత్వం బోనస్గా మరికొంత కలుపుతుందనేది. ఇదికూడా 2018-19 సీజన్లో ప్రకటించే ధరలకేగాక, 2017-18 సీజన్ నుండి అమలు చేస్తామని ప్రకటించింది. క్వింటాలు గోధుమలకు 200 రూ॥ చొప్పున 10 లక్షలమంది గోధుమ రైతులకు 1600 కోట్ల రూ॥ లబ్ధి చేకూరుస్తామని ప్రకటించింది. ఫ్రీస్ ఫుడ్లో కూడా ప్రభుత్వం క్వింటా ధాన్యం మద్దతుధరకు బోనస్గా 300 రూ॥ చెల్లిస్తామని ప్రకటించింది. ఇరు తెలుగు రాష్ట్రాలలోనూ రైతుల రుణమాఫీ అమలుతీరూ ఇలానే వుంది. గత నాలుగేళ్ళుగా రుణమాఫీ జరగకపోగా, రుణం తీర్చలేదనే కారణంగా సంస్థాగతంగా లభించే కనీసపాటి రుణం కూడా రైతులకు అందలేదు.

ఆంధ్రప్రదేశ్లో చంద్రబాబు అధికారంలోకి వచ్చే నాటికి బ్యాంకులలో ఉన్న రైతుల రుణాల

మొత్తం రూ.87,612 కోట్లు. వీటి పరిశీలనకు వివిధ కమిటీల పేరుతో కాలయాపన చేసి రుణమాఫీ పరిమితిని రూ.50 వేలకు కుదించి, మాఫీ చేయాల్సిన రుణమొత్తాన్ని బాగా తగ్గించి వేశారు. 3వ విడత 3,600 కోట్ల రూ॥, 4వ విడత తాజాబడ్జెట్లో 4,100 కోట్ల రూ॥ కలిపినా, రుణమాఫీ కింద ఇప్పటికీ కేటాయించిన మొత్తం 18,300 కోట్ల రూ॥ మాత్రమే. బ్యాంకు రుణాలపై రైతులు చెల్లించాల్సిన వడ్డీలో ఈ మొత్తం కేటాయింపు మూడోవంతు కూడా లేదు. కాగా, అసలు రుణం బ్యాంకులలో యధాతథంగా వుండటంతో, రుణాలు చెల్లించలేదనే పేరిట రైతులకు బ్యాంకులు తిరిగి రుణాలను ఇవ్వటానికి నిరాకరించాయి. కొద్దిమంది రైతులకైనా సంస్థాగతంగా లభించే ఈ కొద్దిపాటి రుణ సౌకర్యం కూడా లభించకుండాపోయింది. అంతేకాదు, రైతులు తమ సేద్యపు ఖర్చులకోసం అనివార్యంగా ప్రైవేటు వడ్డీవ్యాపారులపై ఆధారపడి అధిక రుణభారంలో కూరుకుపోవటమే జరిగింది.

ప్రతి ఒక్కరూ గ్రామీణ సంక్షోభం, వ్యవసాయ రంగ సమస్యల గురించి మాట్లాడుతారు. అయితే ఎవరూ సమస్య మూల కారణాలలోకి వెళ్ళరు. ప్రభుత్వాలు అనుసరిస్తున్న సామ్రాజ్యవాద అనుకూల విధానాలు - ముఖ్యంగా నూతన ఆర్థిక విధానాల ఫలితమే రైతాంగానికి వ్యవసాయాన్ని దండగగా చేస్తోన్నది. ఈ సంక్షోభం రుణభారాల రూపంలో వ్యక్తమౌతున్నది. కనుక ఈ విధానాలలో మార్పు లేకుండా, ఈ సంక్షోభ భారాలకు పైపూతలు పూయడానికి పాలకవర్గ పార్టీలు రైతాంగానికి అనేక తాయిలాలను ప్రకటిస్తున్నాయి. ఈ తాయిలాలు, చిట్కాలు ఏవీకూడా సంక్షోభాన్ని తొలగించకపోగా మరింత తీవ్రం చేస్తాయి.

సామ్రాజ్యవాదపు సేవలో తరిస్తున్న పాలకులు, ఆర్థిక మీటల ద్వారా రైతాంగాన్ని భూములనుండి తొలగించివేస్తూ, మరోవైపున రైతాంగ ఆగ్రహాన్ని ఉపశమింపజేయటానికి అనేక పథకాలను ప్రకటిస్తున్నారు. సామ్రాజ్యవాద గుత్తపెట్టుబడి తోకగా భారత వ్యవసాయరంగాన్ని మలచటానికే ఇది ఉద్దేశించింది.

రైతాంగాన్ని ఉద్దేశపూరితంగా దివాలా తీయించే పాలకవర్గ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా నిరంతరాయ పోరాటం సాగించాలి. ఇది కేవలం రైతాంగ ప్రయోజనాలకోసమేగాక వ్యవసాయాన్ని తద్వారా దేశాన్ని ప్రజలను మొత్తంగా సామ్రాజ్యవాద ఆధిపత్యం, దోపిడీల నుండి కాపాడేందుకు సాగించాలి.

సామ్రాజ్యవాదుల విద్వంసక అభివృద్ధి విధానానికి, ఆదివాసుల, భూమిప్రేతుల హక్కులపై దాడులకు వ్యతిరేకంగా ఐక్యంకండి

● హూల్ జార్జండ్ క్రాంతిదళ్ మహాసభ పిలుపు

హూల్ జార్జండ్ క్రాంతిదళ్ (హెచ్జెడి) జార్జండ్ రాష్ట్రంలో ప్రధానంగా రైతాంగాన్ని సంఘటిత పరిచే సంస్థ. ఎఐకెఎమ్కెఎస్కు అనుబంధంగా ఇది పనిచేస్తుంది. గొప్ప ప్రజానాయకుడు బిర్లాముండా 118వ వర్ధంతి సందర్భంగా హెచ్జెడి రెండు రోజులపాటు తన 11వ మహాసభను 2018 జూన్ 9,10 తేదీల్లో రాంచీలో జరుపుకొంది.

బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదానికి, పూర్వజానికి వారి రాజ్య అంగాలైన పోలీసు, న్యాయవ్యవస్థలకు వ్యతిరేకంగా ముండా నాయకత్వాన పోరాటం సాగింది. హెచ్జెడి 11వ మహాసభ బిర్లాముండాకు నివాళులర్పించి, విప్లవగీతాలు, నృత్యాలతో ప్రారంభమైంది. కామ్రేడ్స్ బిర్లా హేంబరమ్, బాబూ థాన్ ముర్ము, జస్వాకభమ్, మంగల్ మరాండి మరియు లలితా సోరెన్లు అధ్యక్షవర్గంగా మహాసభ ప్రారంభమైంది.

జార్జండ్ ఆదివాసీ మహిళల ఆస్తిహక్కు డిమాండ్ను తొలిసారిగా లేవనెత్తిన డా॥ రోజ్ కెరెకెట్టా సభకు ప్రధానవక్తగా, ప్రారంభోపన్యాసం చేయవలసి వుంది. అనారోగ్య కారణాలతో ఆమె రాలేకపోయారు. జార్జండ్కు చెందిన సీనియర్ యాక్టివిస్ట్, మేధావి ఫాదర్ స్టాన్స్వామి మహాసభలను ప్రారంభించారు. బిర్లాముండా ఉల్గులాన్ కాలనుండి ఈనాటివరకు జార్జండ్లో భూమి సమస్య ప్రాధాన్యత కలిగి వుందని ఆయన పేర్కొన్నారు.

ఇంకా సిపిఐ (ఎం.ఎల్) రెడ్స్టార్కు చెందిన కా॥ వశిష్ట తివారి, సమాజ్వాది జన్ పరిషత్కు చెందిన భరత్ భూపల్ చౌధరి, బిర్లా సేవాదళకు చెందిన మంజుల్ అలివర్ దడేల్- మహాసభ ప్రారంభ సమావేశంలో పాల్గొని ప్రసంగించారు.

ఉపన్యాసకులందరూ కార్పొరేటు సంస్థలు సాగిస్తున్న దోపిడీ పైన, రాజ్యహింసపైన మాట్లాడారు. మతతత్వ దాడులు, ప్రత్యేకించి మైనారిటీలపై, దళితులపై సాగుతున్న దాడులను వివరించి, ఆందోళన వ్యక్తం చేశారు. అభివృద్ధి కాముక రచయితలు, జర్నలిస్టులు, మేధావులపై సంఘపరివార్ గుండాలు దాడులు సాగిస్తున్నారని పేర్కొన్నారు. జార్జండ్లోనూ ఈ తరహా దాడులు రోజురోజుకీ పెరుగుతున్నాయన్నారు. దేశంలోనే ఈనాడు ఈ తరహా దాడులకు గురవుతున్న రాష్ట్రాలలో జార్జండ్ ప్రథమ స్థానంలో వుందని తెలిపారు. సంఘపరివార్కు దేశం నేడొక ప్రయోగశాలగా మారిందని చెప్పారు. శ్రమజీవులనుడు మిక్కితను విచ్ఛిన్నం చేయడం దోపిడీ పాలకవర్గ పార్టీలు నేటి తక్షణావసరంగా భావిస్తున్నాయన్నారు. ప్రారంభ సమావేశం చివరలో ఎఐకెఎమ్కెఎస్ జాతీయ కార్యవర్గ సభ్యులు కామ్రేడ్ శంభు మహాతో మాట్లాడుతూ జార్జండ్ ఉద్యమ చరిత్రను, జార్జండ్లో ప్రస్తుత పరిస్థితిని వివరించారు. సమానత్వం, సమిష్టితత్వం, సోదరభావం, శ్రమజీవనాలపై ఆధారపడిన ఆదివాసులు ప్రస్తుత దోపిడీ, నిర్బంధ వ్యవస్థలో ఇమడలేక పోతున్నారని ఆయన పేర్కొన్నారు.

అనంతరం ప్రతినిధుల సభ జరిగింది. ఈ సెషన్లో 1) ప్రస్తుత పరిస్థితి మన కర్తవ్యాలు 2) రాజకీయ, నిర్మాణ నివేదిక 3) హెచ్జెడి ప్రణాళిక దాక్యుమెంట్లను ప్రవేశపెట్టారు. మహాసభ ప్రతినిధులు వీనిపై చర్చచేసిన అనంతరం ఈ మూడు దాక్యుమెంట్లు ఏకగ్రీవంగా ఆమోదం పొందాయి. అనంతరం 23మంది కార్యవర్గ సభ్యులతో హెచ్జెడి జార్జండ్ రాష్ట్ర కార్యవర్గాన్ని మహాసభ ఎన్నుకుంది. కార్యవర్గం కామ్రేడ్ బిర్లా హేంబరమ్ను సంఘ

అధ్యక్షునిగా, బాబూథాన్ ముర్మును ప్రధాన కార్యదర్శిగా ఎన్నుకుంది. అనంతరం మహాసభ ఈ క్రింది తీర్మానాలు చేసింది.

1. నీరు, అడవి, భూమి, గనులు, శ్రమజీవులపై ప్రస్తుత అభివృద్ధి విధానం దాడికి పాల్పడుతున్నది. దోపిడీ, అణచివేతలపై ఆధారపడిన సామ్రాజ్యవాదుల విద్వంస అభివృద్ధిపై పార్లమెంటరీ రాజకీయపార్టీల వైఖరులలో తేడాలేమీలేవు. ఈ విద్వంస అభివృద్ధి విధానం పేద- ధనికుల మధ్య అంతరాలను మరింత పెంచుతోంది. యెస్సి, యెస్టి మరియు ఇతర బలహీన విభాగాల రాజ్యాంగపరమైన హక్కులను కూడా రాజ్యం ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా నిర్లక్ష్యం చేస్తోంది. కనుక, యెస్సి, యెస్టి ఇతర శ్రామిక ప్రజానీకం ఈ వ్యవస్థలో ఒంటరి చేయబడుతున్నారు. ఈ విద్వంసక అభివృద్ధి నమూనాను దేశ, ప్రజల ప్రయోజనాల దృష్టితో ఈ మహాసభ తిరస్కరిస్తున్నది. ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలపైనా, చిన్నతరహా పరిశ్రమల పైనా దృష్టిపెట్టి, వాటిని అభివృద్ధి చేయటంద్వారా ఉద్యోగావకాశాలను పెంపొందించాలని మహాసభ డిమాండ్ చేస్తోంది.

2. విత్తనాలు మరియు ఎరువుల అంశంలో రైతులను స్వయం పోషకం చేయటానికి, వ్యవసాయరంగాన్ని బహుళ జాతి కంపెనీల, కార్పొరేటు సంస్థల కోరలనుండి విముక్తి చేయాలి. స్వామినాథన్ కమిషన్ రిపోర్టులో పేర్కొన్న విధంగా వ్యవసాయ పంటలకు మొత్తం ఉత్పత్తి వ్యయంపై 50శాతం పెంచి మద్దతుధరలు ప్రకటించాలి.

3. జార్జండ్లో మూలవాసులు తమ జీవనంకోసం వ్యవసాయ, అటవీ ఉత్పత్తులపై ఆధారపడతారు. డా॥ స్వామినాథన్ తెలిపిన వివరాల ప్రకారం జార్జండ్లోని 83 శాతం రైతు కుటుంబాలు 5 ఎకరాల లోపు భూములను కలిగివున్నాయి. కాగా 0.69 శాతం మాత్రమే. 25 ఎకరాల భూములు కలిగివున్నారు. కనుక 83 శాతం రైతుకుటుంబాలకు పూట గడవటమే కష్టమనేది స్పష్టం. కనుక, సహజంగా వారంతా పారిశ్రామిక ఉత్పత్తులను వినియోగించుకోగల స్థితిలో వుండరు. వివిధ రాష్ట్రాలలో మెరుగైన వేతనాలు లభిస్తాయేమోనని పొట్టచేతబట్టుకొని సీజనల్గా వలసలు పోవలసిన స్థితికి నెట్టబడ్డారు. కనుక, ప్రస్తుత పరిస్థితిని మార్చటానికి పారిశ్రామికవేత్తలకు ల్యాండ్ బ్యాంక్ కల్పించటానికి బదులుగా భూసంస్కరణలు చేయటం అత్యవశ్యకం. యెస్సి, యెస్టి మరియు ఇతర బలహీన విభాగాలవారి భూములను సిఎన్టీ మరియు ఎస్పిటి చట్టాలను అతిక్రమించి ధనవంతులు, వడ్డీ వ్యాపారులు, ఆక్రమించిన వాటినిన్నింటినీ తిరిగి పేదలకు అందజేయాలి.

4. వ్యవసాయరంగంలో రుణ ఊబిలో చిక్కుకొని లక్షలాది మంది రైతాంగం ఆత్మహత్యలకు పాల్పడుతున్నారు. పన్ను మినహాయింపులు తదితర రూపాల్లో వందల, వేల కోట్ల రూ॥లను బడా పెట్టుబడిదార్లకు కట్టబెడుతున్న ప్రభుత్వం. రైతుల రుణ సమస్యపై దృష్టి సారించటం లేదు. రైతులందరి అన్ని రకాల అప్పులను రద్దు చేయాలని మహాసభ డిమాండ్ చేస్తోంది.

5. జార్జండ్లో ప్రత్యేకించి గిరిజనుల జనాభా రాష్ట్రం మొత్తం జనాభాతో పోలిస్తే తరగిపోతోంది. రాష్ట్రంలో పనులులేక పెద్దఎత్తున వలసలు వెళ్ళటం దీనికి కారణంగా వుంది. రాష్ట్రంలో యెస్టిలకు రిజర్వ్ చేయబడిన నియోజక వర్గాలను కూడా 32 నుండి 28కి తగ్గించారు. ఇప్పటివరకు ఈ నిర్ణయం రాజకీయ ఒత్తిళ్ళ కారణంగా నిలిపి వుంచారు. (తరువాతి 16వ పేజీలో)